

“கற்றோர்க டாமுதப்பர் கல்விதனி லாசையுள்ளோர்
பெற்றோ மெனவுகந்து பின்புதம்பர்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாவிசுழில் வந்ததென்னெஞ் சேயிகழ்மை
யாச்சரிய மேதா னவர்க்கு.”

விவேக சிந்தாமணி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம். 1.

1893(வரு) மார்ச்சுமீ.

இலக்கம். 11.

சுதந்தரங்களின் விளக்கம்.

2-ம் அத்தியாயம். (தொடர்ச்சி)

8. ஒருவராலும் தங்களுக்குச் சொந்தமாக
கப்படாத சொத்து இரண்வெதமாக வித்தியா
சுட்பட்டும் காணப்படுகின்றது.

(1) சிலசொத்துக்களை யார் பின்தொடர்
ந்து தங்களுடைய புத்தி நுட்பத்தாலும் வலி
மைபினாலும் தங்கள் வசமாக்கிக் கொள்ளு
களே அவற்றின் சொந்தக்காரராகிறார்கள்.
ஆனால்பிறரும் அதேமாதிரியாய் இப்படிப்பட்ட
சொத்துக்களைத் தங்களுடைய பிரயத்தனத்தி
னால் சம்பாதித்துக்கொள்வதை இழந்துபோகா
மளிருப்பது ஆவசியகம். உதாரணமாக, ஒரு
கயிற்றில் வேட்டையாடிப் பெறக்கூடிய மிருகங்
கள் ஏராளமாயிருக்கையில், ஒருவனால் வேட்
டையாடிப் பிடிக்கப்பட்ட மிருகங்கள் அவனு
க்கே சொந்தமாகும்; ஏனெனில், பிறரும் அவ
னைப்போல தங்கள் கிரமத்தைச் செலவிட்டால்
மிருகங்களைப் பிடித்து தங்களுக்குச் சொந்த
மாக்கிக்கொள்ளலாம். இப்படியே சிலபிழிந்து
ஒரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்திற்குக் கொண்டு
போகக்கூடிய சொத்துக்களெல்லாம் யார் அவ
ற்றை முதலில் பிரயத்தனஞ் செய்து தே
டிப் பிடிக்கிறார்களோ அவருக்கே சொந்தமா
கின்றன.

(2) உயிரில்லாத பொருட்களில் மனிதரு
க்கு விசேஷ உபயோகமுள்ள சிலவற்றைக்கண்
டுபிடித்தற்காவது, மூது வசமாக்குகிறதற்கா

வது அதிகப் பிரயத்தனம் வேண்டாது அவற்
றைச் செழித்து வளரச்செய்தற்கு நிரம்ப பிர
யத்தனஞ் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. இத
ற்கு நிலமே பிரதான உதாரணம். நிலத்திலி
ருத்தடையக்கூடிய உபயோகமான பொருட்
களையெல்லாம் மனிதர் அடையும்படி செய்வ
தற்கு, பிறரை முழுவதும் விலக்கி அக்கிலத்தை
ஒருவருக்கே சொத்தப்படுத்த வேண்டியதா
யிருக்கிறது. பிறரும் இப்படி சிலத்தைத் தங்
களுக்குமாத்திரம் சொந்தமாகப் பெறுதற்குள்
ள சுதந்தரத்தை மீறுது, யார் நிலத்திலுழைத்
து விளைவை யுற்பத்திசெய்கிறார்களோ அவரு
க்கு அக்கிலத்தை எவ்விதமான சுதந்தரங்களு
டன் உட்படுத்தவேண்டுமென்று காம் விச்சயிக்க
வேண்டும்.

முதலாவதுட்பிரிவில் சேர்த்த பொருட்களை
அடுத்தபிரிவிற்கு பிரஸ்தாபித்து, அதற்குப் பி
திய பிரிவில் இரண்டாவதுட்பிரிவிற்கு சொல்லிய
பொருட்களைப்பற்றி பிரஸ்தாபிப்போம்.

9. முதலாவதுட்பிரிவிற்கு சேர்த்த சொத்துக்
களிலுள்ள சுதந்தரம் இரண்டொருவர்களா
னுண்டாகின்றது.

(1) அவற்றைக்கைவசப்படுத்த எவன்பிர
யத்தனப்படுகிறானோ அவனுக்கே அவை சொ
தமாகின்றன. மனிதன் பிழைத்திருத்தற்கு
வேண்டிய எல்லாவஸ்துக்களும் உழைப்பினால்
மாத்திரமே கிடைக்கக்கூடுமென்று யாவரும்
எளிதி ளையலாம். தனாயினுதிர்ந்துகிடக்கும்
பழமாயிருந்தாலும், குளித்து அதைக் கையின

லெட்டி. எடுக்கிற பிரயத்தனத்தையாவது மனிதர் செய்யவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனத்தை ஒருவர் சுயசம்சாராய் வேறொருவனுடைய இஷ்டத்திற்காவது கட்டாயத்திற்காவதுட்படாது. செய்து அந்தப் பொருளை எவ்விடத்திற்குக் கொண்டு போனால் அது தனக்குப்பயோகப்படுமோ அவ்விடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கொன், இதனால் அப்பொருளுக்கும் அவ்வுழைப்பாளிக் கும் ஒருவரு உண்டாகிறது. இவ்வுறவே அவன் அப்பொருளின் சொந்தக் காரணத்திற்குக் காரணமாகின்றது.

(2) இவ்வுறவுண்டாவதற்குமுன் அப்பொருளுக்கும் மற்றொருவருக்கும் இதேமாதிரியான உறவு உண்டாயிருக்கவில்லை. அதாவது, அப்பொருள் வேறொருவனுடைய சுதந்தரத்திற்கும் உட்பட்டிருக்கவில்லை. மற்றெல்லவரும் அப்பொருள்விஷயத்தில் ஒரேமாதிரியான சம்பந்தத்தை யுடைத்தாயிருக்கையில், குறித்த ஒருவனுக்கும் அதற்கும் நெருக்கமான உறவுண்டாயிருக்கிறது. இவ்வொருவனுக்கும் மற்றெல்லவருக்கும் அப்பொருள்விஷயத்தின் சமமான உறவு உண்டாகுமெனில், அதைச் சம்பாதிப்பதில் மனிதர் பிரயத்தனப்படுவதற்கு அவசியமாகிய தூண்டில் அழிந்தபோம்.

பிரயத்தனம், கைவாப்படுத்தல் (அல்லது குடிக்கொள்ளல்) ஆகிய இவ்விருண்டு காரணங்களைக்கொண்டே இவ்வருப்பிலடங்கிய பொருட் களெல்லாம் மனிதரின் சுதந்தரங்களுக்கு ஆதையிடைப்பட்டன. இப்படி, பிரயத்தனப்பட்டு கைவாப்படுத்தலுநிலை லுண்டாகும் சுதந்தரம் பின்வரும் பொருட்களில்மாத் திரேம செலுத்தப்பட்டு வந்ததென்று ரோமாபுரி ராச்சியத்தில் பேர்போன தர்மவிதானகர்த்தர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (1) நிலம், சலம், ஆளாயம் முதலியவைகளின் சஞ்சரிக்கும் சிவராசிகளையார் பிரயத்தனஞ்செய்து தமது கைவசமாக்குகிறார்களோ அவரே அவற்றின் சொந்தக்காரர் ஆகிறார். அவை சொந்தக்காரரின் கைவசம் விட்டு நீங்கினால் அவற்றைப் பிறர் பிரயத்தனஞ்செய்து தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளலாம். மாடப்புறு, கலைமான் போன்ற சிவசத்துக்கள் தங்களுடைய சொந்தக்காரரின் விடு,

தோட்டம் இவைகளிலிருந்து சுற்று நீங்குவதும் திரும்புவதும் வளர்ந்து வருகின்றன; இவ்வழக்கம் நீங்கினால் அவற்றைப் பிறர் தங்கள் கைவசமாக்கிச் சொந்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம். (2) தன்னுடைய சிலத்திலாவது ஒருவருக்குச் சொந்தமாகாத சிலத்திலாவது ஒருவனுக்குப் புதையலகப்பட்டால் அப்புதையல் அவனுக்கே சொந்தமாகும்; பொதுவான் சிலத்திலகப்பட்டால் ஒருபகுதியைச் சர்க்கார் கஜா னுவீர் செலுத்தி மற்றபகுதியைத்தான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது. இத்தேசத்தில் இவ்வேற்பாடு கடபடிக்கையிவிலை, (3) சத்தூக்க னிடத்தி லிருந்து பலாத்காரமாய்ப் பிடுங்கப்பட்ட சொந்த யாரால் பிடுங்கப் படுகிறதோ அவரைச் சேருகின்றது. (4) வேறொருவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணம் சிறிதேனுமில்லாமல் சொந்தக்காரனால் கைவிடப்பட்ட சொந்த நிலமாயிருந்தாலும் வேறாயிருந்தாலும் அதை எவன் தன் கைவசப்படுத்துகிறானோ அவனுடைய கைவசத்துக்குட்படுகிறது. மேலும் ஒரு சொத்திற்கு தகுந்த சொந்தக்காரன் ஒருவரும் காணாமல் அதைத் தற்காலத்தில் வைத்திருப்பவன் ஒரு குறிப்பிட்ட கால் கிரீணயத்திற்குக் குறையாமல் உபயோகித்து வந்திருந்தால் அதற்கு அவனே சொந்தக்காரனாவான். இத்தேசத்தில் தற்காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட விதி ஒன்று சட்டத்திலேற்பட்டு வழங்கிவருகிறது. இவ்விதி மனிதருக்குச் சுகமாயிருக்கிறதென்பதைத் தவிர ஒழுங்குதவறாத சன்மார்த்தத்தை யோசித்தால், காலஹாரணத்தால் மாத் திரை, உண்மையான சொந்தக் காரனுடைய சுதந்தரம் என்னுளும் தவறியப் போகக்கூடியதல்ல.

ரோமாபுரி ராச்சியத்திலுள்ள தர்மவிதானகர்த்தர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட இச்சித்தாந்தம் (அதாவது, ஒருவருக்கும் சொந்தமாகாத சொத்து யார்வசம் முதலில் அகப்பட்டதோ, அவரே அதற்குச் சுதந்தரமுடையவர்களாய் ஏற்பட்டார்கள்என்பது) தகுந்த ஆதாரத்துடன் கூடியதல்லவென்று ஸ்ரீ ஹேகிறி மேயின் என்பவர் ஸ்தாபித்திருக்கிறார். ஆதி மனிதர் குடும்பத்தின் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டிருந்தார்களென்றும், அக்காலத்தில் கடந்த விவகாரங்களெல்

வாம்பரஸ்பரம் குடும்பங்களுக்குள் பொதுவாகவே நடத்தப்பட்டு வந்தனவென்றும், தற்காலத்தில் சாகீரம் அடைந்த தேசங்களில் மனிதர் சுயேச்சையாய் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளுவதைப்போல் அக்காலத்தில் செய்து கொள்ளவில்லை யென்றும் ரீர்த்திபெற்ற இந்து ஸ்ரீமதியர் பலவாறு வாதித்திருக்கிறார் என்பதை இதற்குமுள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோமல்லவா. சொத்திற்குரிய சுதந்தரத்தைப்பற்றி மேல் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் சித்தார்த்தத்தில் குடும்ப சமுதாயத்தின் செயல்களைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. பிரத்தியேக மனிதர் எப்படி சொத்தைத் தங்களுக்குச் சொத்தப்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதைப் பற்றி மாத்திரமே அதில் பிரஸ்தாபம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணமென்னவெனில், ஆதிபில் ஸ்வபாவிக நிலை யொன்று மனிதருள் வழங்கிவந்ததென்றும், அநிலைமையில் சுயேச்சையாயும் சுதமாயும், வசித்துவந்த மனிதரின் செயல்களை அறிவதினால் மாத்திரமே இப்பொழுது வழங்கிவரும் ஏற்பாடுகளின் உற்பத்தியை நாம் அறியக்கூடுமென்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பூர்வீக சங்கங்களில் வழங்கிவந்த இச்சுவபாவிக நிலையைப்பற்றியாவது அச்சங்கங்களிலடங்கிய பிரத்தியேக மனிதரின் செயல்களைப்பற்றியாவது கமக்கு சிறிதும் அறிவுகிடையாது. ஆகையால் சொத்திற்குரிய சுதந்தரத்தைப்பற்றி மேற்கூறிய சித்தார்த்தத்தைப் பிழையென்றே கொள்வதேண்டியது.

தற்காலத்தில் சொத்திற்கு கொண்டாடப்படுகிற சுதந்தரமெல்லாம் பூர்வீகத்தில் குடும்பத்தினுளும் குடும்பங்களின் சனசங்கிய விர்த்திமுடைவதினால் உண்டாகும் கிராம சமுகங்களால் பொதுவில் அனுபவித்துவந்த சுதந்தரத்திலிருந்தே உற்பத்தியாயிருக்கின்றன. இதற்கு தற்கூர்வத்தில் இத்தேசத்திற்கு காரணப்படுகின்ற சில ஏற்பாடுகளே பலமான சாட்சியாயிருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காண்க்கும் சில கிராமங்களுக்கு கனாயேடு கிராமங்களன்று பெயர். அக்கிராமங்களில் ஒருவாறுலும் சித்தாராய் ஒரு குடும்பத்திற்கு மாத்திரம் கிராதினப்பட்டிருப்பதில்லை; கிராமத்திலுள்ள வயல்

கனெல்லாம் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வெவ்வேறு குடும்பங்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுவருகின்றன. சிலங்கனெல்லாம் கிராமசமுகத்திற்குப் பொதுவென்று கொள்ளப்பட்டும்; கிராமத்தில் மிராசுபாத்தியமுடைய குடும்பத்தாருள் விபி கிக்கப்பட்டும், மூன்று அல்லது ஏழுவருடங்களுக்கொருதடவை மேற்கூறியபடி மாற்றப்பட்டும் வருகின்றன. மேலும் அக்கிராமங்களில் இவ்வேற்பாடு பன்னிரண்டுவருடங்கள் வராக்கும் எத்தக்காரணத்தாலாவது கிறைவேற்றப்படாமல் தடைப்பட்டிருந்தால் பின் அதை என்னுளும் கிறுத்திவிடுவது வழக்கம். எல்லா கிராமங்களும் ஆதிபில் கனாயேடுகிராமங்களாகவே இருந்தனவென்று துரைத்தன நூலிற் பிபிற் வரில் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் நாமறிவதுயாதெனில், சொத்தெல்லாம் கிராம சமுகத்தாருடைய பொதுவாகிய சுதந்தரத்திற்குட்பட்டிருந்ததென்பதும் இப்பொதுவான சுதந்தரம் கள்ளடவில் வழக்கம் மாறிப்போய் விட்டதனால் பிரத்தியேக மனிதரின் சுதந்தரத்திற்குட்பட்டிவிட்டன வென்பதுமே.

மேற்கூறப்பட்டது சிலத்திலுள்ள சுதந்தரத்திற்கு மாத்திரம் உற்பத்தியைக் குறிப்பதல்லாது வேறு விதமான சொத்திலுள்ள சுதந்தரத்தின் உற்பத்தியை விளக்கவில்லை யென்று சிலர் ஆட்சேபிக்கலாம். அப்படி பகுத்துச் சொல்லுவதற்கு தகுந்த ஆதாரமில்லை, ஏனாக்கும் கமக்குள் அநேக அவிபத்த குடும்பங்கள் அங்கு மிங்கும் இருக்கின்றன. அவற்றில் நிலம், வீடுமுதலிய எல்லா சொத்தையும் குடும்பத்திற்கு சேர்த்தவர் பொதுவிலனுபவித்து வருகிறார்கள். புதல்வன் ஒருவன், பித்தவடனே அவனுக்கு குடும்பச் சொத்தில் பரத்திய முண்டாகிறது தவிர பகுத்தபிழும் படியுள்ள வயது முதிர்ந்த வடனே மனதிற்குந்தால் தன்னுடைய பாகத்தை பிரத்தியேகமாகப் அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். இச்சுதந்தரத்தைக் கொண்டாடாது அவிபத்தர்களாய் குடும்பத்துடன் சேர்த்து வசித்துள்ளவாச்சொத்தையும்பொதுவிலனுபவித்து வருவது தற்காலத்தில் வரவா அரிதாய்க்கொண்டி வந்தாலும், முற்காலத்தில் அய்வேற்பாடு வெகுசாதாரணமாய் டெத்து வந்ததென்பதைச் சிறிதேனும் ஆட்சேபிக்கக் கார

னமில்லை. ஆகையால் ஆதியில் நிலம் மாத்திர மல்லாது எல்லாவித சொத்திற் குரிய சுதந்தர மும் பொதுவில் அனுபவிக்கப்பட்டு வந்துள்ள டைவில் பலகாரணங்களால் இப்பொதுவான சுதந்தரம் அழிந்து பிரத்தியேக சுதந்தரத்திற் கிடம் கொடுத்ததென்று பலவித்துவான்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் இப்பொழுது எது ஹிந்தியே சத்தில் வழங்குவரும் சம்பிரதாயங்களுள் மேற் கூறியபடி காணப்படுவதல்லாமல், நம்காலத் தில் ரோமாபுரி ராச்சியத்தாருள் நடபடிக்கை யிலிருந்தும் தற்காலத்தில் ஐரோப்பியருள் பிர தான வினத்தார்களில் வழங்கும் சட்டங்களுக் கு மூலாதாரமாய் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு மிருக்கிற பெயர் பெற்ற ரோம சட்டவொழுங்கி லும் பலவாறு காணப்படுகின்றன. மேலும் உருவிய, அங்கிலேய, ஜர்மானிய தேசங்களி லும் தற்கால வியவசாய முறைகளிற் சிலவற் றை இச்சித்தாத்தத்திற்கு பலமான சான்றாக அனேகர் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். அவ ற்றை இவ்விடத்தில் தகுந்தபடி விவரிக்கிறத் துச் சந்தர்ப்பமில்லை.

10. அடுத்து ஆலோசிக்க வேண்டியது இ ன்ன தென்று முன்பே எடுத்துக்காட்டப்பட் டிருக்கிறது. அதாவது, எல்லா சொத்துக்களி லும் பிரதானமாகிய நிலத்திற்குரிய சுதந்தரம் எப்படிப்பட்ட தென்பதும், எவ்விதமாய் அனு பவித்து வரவேண்டிய தென்பதமே. நிலத்தி லிருந்து பெயர்த்தெடுக்கக் கூடிய பொருட்களி லுள்ள சுதந்தரத்தைக் காட்டிலும் நிலத்திலு ள்ள சுதந்தரத்தினில்க்கணத்தைக் குறிப்பாய் விளக்கிக் காட்டுவது பிரயாசமென்று சாதார ணமாய் யாவர்க்கும் விளங்கும். ஏனெனில், அதை எமக்கு வேண்டும்கால் எம்முடைய பிர யத்தனைத்தையும்கொண்டு உத்பத்தி செய்துகொ ள்ள முடியாது. அது கடவுளால் மனிதருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் தவிர, உலகத்திலு ள்ள நிலம் அனவற்ற தல்ல. அநிலும் பயிரி டக்கூடிய நிலம் கிரம்ப சொல்பமென்றே சொ ல்லவேண்டியது. மேலும் தனாபிவிருத்தபெ யர்க்கக்கூடிய சொத்தைக்காட்டிலும், நிலத்தி ற்கும் சளைக்களின் சுதந்தரிக்கும் வெகு சமீப மான உறவிருக்கின்றது. ஏனெனில், உலக

வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருட்க ளெல்லாம் நிலத்திலிருந்தே உத்பத்தியாகி ன். துரைத்தனத்தார் நிலத்தைத் தங்களு டைய விசாரணைக்குட்படுத்துவதுபோல் எது இதர சொத்துக்களே தங்களுடைய ஆதினத் துக்குட்படுத்துவதற்கு மனிதர் எவ்விடத்தும் சம்மதிக்கிறதில்லை. இவ்விஷயங்களை எல்லாம் ஆலோசித்துப் பார்க்குமளவில் நிலத்திற்குரிய சுதந்தரத்தைப்பற்றி பின்னே குறிக்கப்படும் இரண்டு மூன்று விசேஷங்கள் வெளிப்படுகி ன்.

முதலாவது, துரைத்தனத்தார் தங்களுடைய குடிக்கை இரட்சிக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பதால் வெவ்வேறு மனிதரின் பிரத்தியேக சுதந்தரத் திற் குட்பட்டிருக்கும் நிலத்தை மேற்கூறிய கடமையைச் செலுத்தற்காக தக்கபடி உபயோ கித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் நிலத்தின்சொக் தக்காரரில் எல்லோனாயும் அவரவர் நிலங்க ளின் உயர்வு தாழ்வுக்கும் அவற்றின் அளவுக் கும் தக்கபடி பட்சபாத மில்லாது துரைத்த னத்தார் பொதுவான விதிகளுக்கு மாத்திரமே உட்படுத்தக்கடும். நிலம் மனிதரில் ஒருவர லும் உண்டாக்கப்படாமல் கடவுளின் கிருபை யினால் மனிதரின் சுதத்திற்காகப் படைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், நிலத்தில் மனித ருக்குப் பிரத்தியேக சுதந்தரம் கூடாதென் றும், ஒவ்வொரு சங்கத்தாருடைய நிலம் முழுவதும் அவர் எல்லவர்க்கும் பொது வென்றும், துரைத்தனத்தார் சனசமூகத்தின் பிரதிநிதி யாய் மின்று நிலத்திலுள்ள சுதந்தரத்தை கிர் வாகித்து அதை பயிரிடக்கூடியவருள் குத்த கைக்குப் பிரித்துவிட்டு குத்தகைப்புணத்தை வருவல் செய்து பொது உலத்திற்குச் சாதனமாய் உபயோகித்து வரவேண்டிய தென்றும், சிலர் தங்கள் கொள்கையைப் பரவச்செய்து வருகி றார்கள். இவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு இது சமயமல்ல. தற்காலத் தில் நாகரீக மடைந்த எல்லாதேசங்களிலும் நிலத்திற் சுதந்தரம் வெவ்வேறு மனிதரால் அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிறதே யன்றி அத்தே சங்களில் ஆளுகை செலுத்தியவரும் துரைத் தனத்தார் கிலமெல்லாம் தங்களுடைய தென்று பாயிக்கும் நடபடிக்கை எங்குமிலலை. பயிரிட்டு

செல்லு போக பாக்கி வரும்படியானது ருத்த கைப்பணமாக பிரத்தியேகச் சொத்தக்காரருக் கே செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. துரைத்தனத் தார் வரியை மாத்திரம் வாங்கி வருகிறார்களே தவிர ருத்தகைப்பணத்தை தங்களுடையதே ன்று வசூல் செய்து சிலத்திற்குள்ள பூரண சுத்தாரத்தையும் தாங்களே நிர்வகித்து வருவ தாகக் காணப்பட்டவில்லை. மேலும் சிலத்திற்கு ரிய சுத்தாரம் முழுவதும் முற்காலத்தில் சனங் களால் பொதுவிவணுபனிக்கப்பட்டு வந்ததாக மேற்கூறப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு, சிலமெல் லாம் துரைத்தனத்தாருடைய தென்று சொல் லுவது தகாதென்று வெளிப்படுகிறது. தவிர, அப்பொதுவான சுத்தாரத்திலிருந்துதான் தற் காலத்தில் சிலத்தில் வெவ்வேறு மனிதருக்கு ள்ள சுத்தாரங்களெல்லாம் உற்பத்தி அடைந் தன வென்றும், அச்சுத்தாரங்களையனுபவித்த வர அவருக்குப் பாத்திய முண்டென்றும், துரைத்தனத்தாருக்கு சிலம் அவசியமாயிருந் தால் சொத்தக்காரனுக்கு தருத்த விலை கொடு த்து அவனுடைய சுத்தாரத்தை நீக்கியபின் மாத்திரமே அவர் சிலத்தைக் கைப்பற்றலாமெ ன்றும் ஏம் தெளிவாய் அறிகிறோம். முற்கால த்தில் ஐரோப்பா கண்டத்திலும் வேறு சிலவி டங்களிலும் சிலமெல்லாம் அரசனுடையதென் றும், அரசனிடத்திலிருந்து சிலபிரபுக்கள் வரி கொடுத்தல், போசிற் சேவித்தல் முதலிய சிலப் தனைகளுக்குட்பட்டு சிலத்தைப் பெற்றுக்கொ ண்டார்கள் னென்றும், இச்சிலத்தனைகளின் வேறு பாட்டினால் பலதிறங்களாக வகுக்கப்பட்ட சி லங்களை யடைந்த அனுபவித்த வந்த பிரபுக் களிடத்திலிருந்து சுவாதந்திரியத்தை யுடைய சாதாரண சனங்கள் சிலங்களைக் ருத்தகைக்கு வாங்கிப் பயிர் செய்து வந்தார்களென்றும், இப் படிப்பட்ட ஏற்பாடு ஐரோப்பாகண்டத்திலும்த் திய காலங்களிலிருத்தினால் அங்கும், மேற்கு தியபடி வேறு சில விடங்களிலும் சிலமெல் லாம் அரசனுடைய சுத்தாரத்திற்கு மாத்திர முட்பட்டிருப்பதாயும் பிரத்தியேகமனிதருக்கு சிலத்தில் ஒருவீத சுத்தாரமுமில்லை யென்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வ பிப்பிராயம் பிழையென்பதற்கு தகுத்த ஒரு காரண மிருக்கிறது. அதாவது, மேற்கூறிய ருத் தகையேற்பாட்டிற்குப்பாது சில சிலங்களில்

சனங்களே சர்வ சுத்தாரத்தையும் அனுபவி த்து வந்தார்கள்; அவற்றை அரசர் சர்வமான் னியமாகக் கொடுத்ததினால் சனங்கள் அவற்றிற் குச் சொத்தக்கார ராகவில்லை. ஆகையால் எல் லா சிலமும் எங்காலத்தும் அரசருக்கே சொத் தமாயிருந்த தென்று கூறுவதற்கு ஆதாரமில்லை. இப்பரதகண்டத்திலும் சிலத்திலுள்ள சுத்தர ம் ஆதியில் கிராம சமூகத்தாருடையதாகவே இருந்த தென்பதற்கு தகுத்தகாரணம் மேல் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிலேய ரிற் சிலர் இத்தேசத்தில் சனங்களுக்கு சிலத் தில் ஒருவீத சுத்தாரமுமில்லை யென்றும், அச் சுத்தாரம் எங்காலத்தும் துரைத்தனத்தாரால் அனுபவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற தென்றும் அ பிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒருபெரும் பிழை யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பூர்வீசத் தில் மனுரீதி தவறுது செங்கோல் செலுத்தி வந்த ஆரியவாசர்களும், மத்தியகாலத்தில் அ ரக செலுத்திய மகம்மதியரும் சனங்களு க்கு சிலத்திற் பாத்தியமில்லை யென்றும், சிலத் தின் சொத்தக்காரரென்று பேர்பூண்டவ ரெல் லாம் தங்களுடைய ருத்தகைக்கார ரென்றும் உட்படிக்கை களிலாவது தஸ்தாவீசுகளிலா வது ஒரு பொழுதும் குறித்திடாதிருக்கையில் தற்காலத்தில் துரைத்தனத்தை வகித்து வருந் அங்கிலேயருக்கு மாத்திரம் சிலத்திலுள்ள பூரண சுத்தாரம் எவ்வாறு கிடைத்ததென்று கேள் றுய் விளங்கவில்லை. இந்த விஷயத்தில் அங்கிலேய ருள்ளும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லாதிருக்க வில்லை.

இரண்டாவது, சிலம் தற்காலத்தில் வெவ் வேறு மனிதரின் சுத்தாரத்திற் ருட்பட்டிருந் தாலும், அதனால் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரி டத்திற்குச் சனங்கள் பிரயாணம் செய்தற்குள்ள சுத்தாரத்தை இழந்த விடுவதில்லை. பாலங்கள் பாதைகள் முதலானவை சனங்களின் சஞ்சா ரத்திற்கு அவசியமாயிருக்கின்றன; அவையில் லாது மனிதரின் சங்கங்கள் அபிவித்தி யடை வது சாத்திய மல்ல. போக்கு வரவிற்கு வேள் றிய பாதைகளை யடைத்து சனங்கள் சீர்திருத் தம் ககாணுபவம் முதலியவற்றைக் கைக்கொள் ளுவதற்கு அவருக்குச் சுத்தார முண்டென்ப தைப்பற்றிச் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை, ஆகை

யால் அவற்றைச் சனங்கள் அடையக்கூடாத படிக்கு சிலத்தின்சொத்தக்காரர் தங்களுடைய சுதந்தரத்தைக் கைக்கொண்டு நிறைவேற்றல் தகாது. இப்படியே ஒருவனது சிலத்தில் வழியாய் ஒரு கீரோட்டம் சுபாவமாய் ஒடிக்கொண்டிருந்தால், பிறர் அதை உபயோகிப்பதைத் தடுக்கும் வண்ணம் அங்கிலத்திலுள்ள சுதந்தரத்தைச் செலுத்தா திருக்க அவன் நிர்ப்பந்தப் பட்டிருக்கிறான்.

(இன்னும் வரும்.)

கி. சுந்தராமயர், எம்., ஏ.

நடுவேலிற்கனவு.

5-ம் அங்கம்.

1-வது குடும். ஆதென்ஸ் நகரம். தீஸியுஸ்ஸினது அரங்கமனை.

[தீஸியுஸ், ஹிப்பாலிடா, பிலான்டோட், பிரபுக்கள், பரிவாரங்கள் வருதல்.]

ஹிப்பாலிடா.—என் தீஸியுஸ்ஸே, அக்காதலர்கள் சொல்வது மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.

தீஸியுஸ்.—அவர்கள் சொல்வதில் ஆச்சரியம் உள்ள அளவு உண்மையில்லை. இங்ஙனமுள்ள அற்புதக் கட்டுக்கதைகளையும், சுதந்தரங்களைப் பற்றிய புத்தியில்லாப் பிதற்றல்களையும் காள் ஒருகாலும் கம்பேன். காழகங்களும் பித்தர்களும் கொதிக்கும் மூளையை யுடையவர்கள்; மனத்து உருவ மமைக்கும் கற்பிதசத்தியை உடையவர்கள்; ஆதலின், அமைத்த விவேகத்துக்கு அகப்படாதனவேல்லாம். அம்முனைக்கும் சத்திக்கும் பிடிபடுகின்றன. பித்தனும், காழகனும், சுவியும்முற்றிலுங்கற்பித சத்தியினாலேயே அமைத்தவர்கள். ஒருவன் பரந்த காகத்துள்ள பேய்களிலும் அதிகப்பேய்களைக் காண்கிறான்; அவன்தான் பித்தன். காழகனோ, பித்தன்போன்றே * இறியின் (ஹெலன்) அழகைக்குறத்தியின் (ஜிபியின்) உருவத்திற் காண்கிறான். கவினின் கண்ணோ, சுத்தமான உண்மத்தத்திற் சுழ

ன்றுவானமுதற்பூமிவரையிலும் பூமிமுதல் வானம் வரையிலு முள்ளவற்றைக் காண்கின்றது. யாருமறியாப்பொருள்களைக் கவிதன் மனத்தாற்றற்பிக்க, அவன் எழுதுகோல் அவற்றிற்கு உருவங்கொடுத்து அம்மாயச் சூனியத்திற்கு இருப்பிடமும் பெயரும் கல்குகின்றது. இப்படிப்பட்ட குணமுடையோர் கற்பித சத்தியை அதிகமுடையோராதலின், மனத்தாற் கிரகிக்கத்தக்க மதிச்செயல் காணுமிடத்து அம்மதிச்செயின் பிறப்புக்குக் காரணமானவற்றையும் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரவில் மனத்துத் தோன்றும் பயத்தாற் செடியானது கரடியாக எளிதில் எண்ணப்படுகிறது.

ஹிப்பாலிடா.—அவர் தங்களுக்கு 'இரவில் கோத்தனவென்று சொல்லியவை' யெல்லாம் ஒரு தொடர்ச்சியான கதைபாத்தையும், அவர்களுக்கு அப்பொழுதுண்டான மனவேறுபாடுகளையும் யோசிக்குமிடத்து அவை முற்றும் அவருடைய மனத்தோற்றத்தால் விளைந்தவை. யல்லவென்றே காம் எண்ணல் வேண்டும். அவற்றின் பயனாக நிலையான மாறுதல் டெமிட்ரியுஸ்ஸிடத்தில் இப்பொழுதும் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் அவை நாம்வியக்கத்தக்க அநிசயமே.

தீஸியுஸ்.—இகோ, அக்காதலர்கள் இன்புற்று உவகையோடு வருகிறார்கள்.

[பிலான்டர், டெமிட்ரியுஸ், ஹெர்மியா, ஹெலன் வருதல்.]

கண்பர்களுக்கு காளுக்குகள் மனத்து அன்பு வளர்க; மேல்மேலும் இன்பம் பெருகுக.

பிலான்டர்.—எம்முடையவற்றிலும் அதிகமான அன்பும் ஆரத்தமும் உமக்கு டடக்குமிடத்தும் உன்னுமிடத்தும் உறங்குமிடத்தும் எங்கும் உண்டாகுக.

தீஸியுஸ்.—வாருங்கள்; கம் சிற்றுண்டிக்கும் காம் உறங்கும் கிசிலேனைக்கும் இடையில் ஒரு ஜாமகாலம் செல்லவேண்டுமே. அக்காலம் 'சகமாயக் கழிவதற்கு என்னவேலுக் கூத்துவேண்டும்; என்ன காட்டியும் வேண்டுமே? கம்முடைய உல்லாச விஷயங்களுக்குக் காரியக்காரனாயிருப்பவன் எங்கே? என்னவிதமான வேடிக்கைகள் கையிருப்பில் இருக்கின்றன? கம்க்கு ஒரு வேலையுமில்லா நீண்டகாலத்தின் அன்பத்தைத்

* ஹெலன்:—கீஸ் தேசத்து ஓர் ராஜஸ்சிசி; இரதியைப்போல் போழுகுடையவன். ஜிபியின்கள்:—காடேடியாய்ப்திரியும் ஜாதியார்; குற்சாசியைப்போல் கறுத்த மேனியர்; குதிசொல்லல் முதலியவற்றால் பிணைப்பவர்.

தனிப்பதற்கு நாடகம் ஒன்றுமில்லையோ? பிராஸ்ட்டோட்டைக் கூப்பிடு.

பிராஸ்ட்டோட்.—பார்க்கிமமுள்ள தீவியுஸ்ஸே, இதோ இருக்கிறேன்.

தீவியுஸ்.—பொழுது போகின்றது என்ன நாடகம் கைவசத்தில் வைத்திருக்கிறாய்? வேஷக் கூத்தோ, பாட்டோ என்ன இருக்கிறது? இப்படிப்பட்டது ஒன்றுமில்லையா? எம் பொழுது போக்குவது எப்படி?

பிராஸ்ட்டோட்.—இன்ன இன்ன வேடிக்கைகள் தித்தயயிருக்கின்றன வென்பது இச்சுருக்கத்திற் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றில்முதலிற் காணவிரும்புவது இன்னதென்று அருளிச் செய்ய வேண்டுகின்றேன். (சுருக்கத்தைக் கொடுத்தல்.)

தீவியுஸ்.—(படித்தல்)*“ஸென்டார்ஸ்ஸோடு ஹெரோப்புலில் செய்த போராப்பற்றிய பாட்டை ஆதென்ஸ் சுயம்ஸன் ஒருவர் டீசுரமண்டலத்தில் வாசித்தல்” இது வேண்வெதில்லை; என் இனத்தானாகிய ஹெரோப்புலின் இவ்வெற்றிப்பாட்டை என் காதலிக்குக் கொல்லியிருக்கிறேன். (படித்தல்)†“குடிசாரப்பென்சன் தம் குடிவெறிக் கலகத்தில் தீரேஷ்ய தேசத்து சங்கீத விதீவரானுடைய குடிலைக் கழித்தல்” இது பழைய ஆட்டம்; என் ‘திப்பி’ ககரத்தினின்றும் வெற்றிபெற்று வரும்பொழுது ஒருமுறை ஆடப்பட்டது. (படித்தல்)“ஒரு பெரிய கவிவதுமையால் இந்தகதர்காக * ஒன்பது கலைமகளும் புலம்பல்.” இது கடுமையான வசைப்பாட்டு; கமது விவாககாலத்துக்கு ஒத்ததன்று. (படித்தல்) “பிரமஸஸையும் அவன் செலிக்கும் திஸ்பெய்யும் பற்றியதான் நீண்ட சிறுகாட்சி, துக்க மகிழ்ச்சி,” மகிழ்ச்சி, அது துக்ககரமானது! நீண்டதும் குறுகியதும்! குள்ள பனிக் கட்டி என்பதுபோலிருக்கிறது. இவ்வொவ்வா தனவற்றுள் எம் பொருத்தங்காண்பதெப்படி?

* ஸென்டார்ஸ்-என்பவர்கள் மலைநாடர்; குதிரையேற்றத்தில் வல்லவர். ஹெரோப்புலில்.—பீமஸேனைப்போல் அறிபவரான்.

† காமண்டலம்-ஓர்வகை வாத்தியம், தீரேஷ்ய தேசத்தானாகிய ஸ்கீத ஸாஸ்திரிய விதவான், ‘ஆர்யிவன்’ என்பவன் கல், மாம் முதலியனவும் உருகும்படி பாடித்திறமையை யுடையவன்; தன் மனைவியை இழந்தபின், பெண்பாலோர் கூட்டத்தையே துறந்திருந்ததற்காக இவ்வகை மாணமடைந்தான்.

பிராஸ்ட்டோட்.—என்னுண்டவனே, இஃதொரு கூத்தின் பெயர்; பெயரோவெனினம்! இராமில்லாத கூத்திது. கூத்து முழுவதிலும் சொற்பொருத்தம் ஒன்றேனுமில்லை. அது துக்ககரமானதுதான்; ஏனெனின், பிரமஸ் தற்கொலை செய்துகொள்கிறான்; அதை அவர் ‘ஒத்திகை’ பார்க்கும்பொழுது கண்டேன். அப்பொழுது என் சிரித்த சிரிப்பால் எனக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது.

தீவியுஸ்.—இதை ஆபெவர்கள் யார்?

பிராஸ்ட்டோட்.—வேலை செய்துசெய்து கை உலங்கொண்ட இக்ககரத்துக் கைத்தொழிலாளிகள்; அவர்கள் இதுவரையில் மனத்தால் வேலை செய்தே ஆறியார். உம்முடைய கலியாணத்தன்றிரவில் இக்கூத்தை ஆடவேண்டுமென்று தமக்குப் பழக்கமில்லாத காரியத்திற்கென அந்நிமிஷமும் வரத்தி உழைத்திருக்கிறார்கள்.

தீவியுஸ்.—எம் அதைக்காண்போம்.

பிராஸ்ட்டோட்.—வேண்வெதில்லை, என் உயர்கூல்த்தலை. இது நீர் காணத்தகுந்ததன்று. என் முழுவதுங்கேட்டேன். அதில் ஒன்றுமில்லை. ஆனால், உமக்குத் தங்கனாலியன்ற உபசாரம் செய்யவேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாயெண்ணி எத்தனையோ படாத பாடெல்லாம் பட்டு அவர்கள் அக்கூத்தைப் பாட்டுச்செய்திருக்கிறார்கள். இதை கினைத்து ஒருவேளை நீர் அவர்கள் கூத்தைப்பார்க்க விரும்பலாமே யன்றி மற்றைப்படி அக்கூத்தில் ஒன்றுமில்லை.

தீவியுஸ்.—அக்கூத்தை என் அவசியம் காண்பேன். கபடமற்றத் தம் கடமையைச்செலுத்துவோர் செய்வதொன்றுத் தப்பாகாது. ஆதலின் நீ அவர்களை இங்கு அழைத்துவா. மாதர்களே, நீங்கள் உலகநிதித் திருக்கள் (பிராஸ்ட்டோட் போதல்.)

ஹிப்பாலிடா.—மனப்பூர்வமாய்த் தம் கடமையைச் செலுத்தவென்னும் பேதை ஜனங்கள் தங்களவன்மைக்கு எட்டாதகாரியத்தைத் தொடங்கி அதிற் கஷ்டப்பட்டுத் தப்பிப்போவதைப்பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை.

தீவியுஸ்.—என் மதாரமே, அப்படியொன்று மிராது.

ஹிப்பாலிடா.—ஆட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஒன்றுத்தெரியாதென்று அவன் சொன்னுனே.

நீரேயுள்.—ஆவர்கள் ஒன்றுஞ்செய்யாதபோது அவர்களுக்கு பிரியவசனம் சொல்வது தான் மெது அதிக அன்புடமையைக்காட்டுவது. அவர் செய்யுந் தப்புக்களை அறிந்து எம் சந்தோஷிக்க வேண்டும். மனப்பூர்வமாய்க் கடமை செலுத்துவோன், திறமைக்குறைவால், செல்வையாய்ச் செய்து முடிக்காத காரியத்தை மேன்மக்கள் அக்காரியத்தின் முறவுக்குத்தக்கப் படி மதிக்காமல் அதைச் செய்தோனுடைய அளவுக்குத் தக்கபடி மதிப்பார்கள். என் போய்க்காணு மிடங்காளிலெல்லாம் கற்றறிந்த பெரியோர் அனேகர், எனக்கு ஸ்வரவுகூறி உபசார வார்த்தைகள் சொல்வதற்கென்னி இன்னது சொல்வதென்று முன்புகானே யோசித்து நிச்சயஞ்செய்து வைத்துக்கொள்வதுண்டு. அவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்து கொண்டதைச் சொல்லியபொழுது அவர்முகம் வெளுத்து விட்டிடென கெடுதியதையும், வாக்கியத்தினிடையில் தாறுமாறாய் கிறுத்தியதையும், பயத்தால் வழக்கமாயுள்ள உச்சரிப்பை யிழந்து வார்த்தை எழும்பாமல் தொண்ட யடைபட்டு முடிவில் ஸ்வரவுகூறாமலே ஊமைபோல் கின்றதையும், எத்தனையோ முறை கண்டிருக்கிறேன். என் இன்பமே, இச்சமயங்களில் அவர் மௌனமே எனக்கு ஸ்வரவுகூறி எல்லா உபசாரமும் செய்ததாக நான் என்னுதல் வழக்கம். பயத்துதம் கடமையைச் செலுத்துவோரின் மௌனமானது, தழுதழுப்பின், நித்திரையத்தோடு வரும் சொல்வன்மையுள்ள மொழியால் தெரிவிப்பதுபோல் என்னிடத்து அவருக்குள்ள பக்தியையும் அன்பையும் செல்வையாகத்தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே, என் அன்பே, பேசமாட்டாத கிஷ்கிப்பியின் ஸ்வர்ப்பு பேச்சில் அதிகப்பேச்சின் பொருளிருக்கிறதென்பது எனது சொல்கை.

(இன்னும் வரும்.)

என். நாராயணசாயி அய்யர், பி. எ.

விற்துக்களின் சுழியகதி.

5-வது தேஜஸ் கடியம்.

மேக்குள் காளுக்குள்ள தேஜஸ் கடியம் உண்டாகி வருகிற தென்பதில் சந்தேகமில்லை. தே

ஜஸ் என்பது பொதுவாய்ச் சரீரத்திலும் முக்கியமாய் முகத்திலும் விளங்கும் காந்தி. இது வன்வி, தேஜஸ் என்பது இத்திரியங்கள் கருவிகாளுதிகள் இவைகளை அடக்கி மனோவியா பாரங்களை அக்தர் முகமாய் ஒரு முனைப்படுத்தி இச்சா சக்தியை தன் வசப்படுத்திப் பயின்றவரும் தபோ முயற்சியால் ஏற்படும் விசேஷ சக்திக்கும் பெயர். இவ்வகை விசேஷ சக்தி விளங்குமிடத்தில் சரீர காந்தியும் முகக் காந்தியும் உண்டாவதுஹைஜந்தான். மனோவிக் கிரகம் செய்த இச்சாசக்தியை தன் வசப்படுத்திப் பயின்றவரும் தபோ சக்தியினால் வரும் விசேஷசக்தியை இவ்விடத்தில் விஸ்தாரமாய்ப் பிரஸ்தாபிக்க நான் உத்தேசிக்கவில்லை. ஆனால் தபோ விருத்தியில் மனோ விக் கிரகமும் இச்சா சக்தி பிரத்தியாகாரப்படுவதும் ஏற்படுவது போலப்பூரணமாய் லௌகிக விருத்திகளில் ஏற்படாவிட்டாலும் அதாவது அவசரங்கட்குத் தக்க வண்ணம் பூரணக்குறைவாய் ஏற்படவேண்டியதும் ஏற்படுவதும் சாதாரணம். ஆகையால் இரண்டையும், ஒருங்கு சேர்த்து உபசியாசஞ் செய்யலாம்.

தேஜஸ் இருவகைப்படும். முதலாவது தத்தம் தேஜஸ்; இரண்டாவது, தத்தம் ஜாதிக்குள் அனேகரை உத்தேசித்து ஒருவனிடத்தில் விளங்கும் விசேஷ தேஜஸ். விசேஷ தேஜஸானது புத்தி முதலிய விசேஷ காரணங்களின் மேல் தங்கினதாக இருந்தாலும் ஜாதி தேஜஸானது ஒவ்வொருவனிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். முற்காலத்தில் லக்ஷம் பத்து லக்ஷமாகக் கூடியிருக்கும் கீழ் ஜாதிகாரர்க்குள் ஒரு பிராமணன் இருந்தாலும் அப்பிராமணனைப் பிரத்தியேகமாய்ச் சுட்டிக் காட்டக் கூடும். தற்காலத்தில் அனேக பிராமணர்களிடத்தில் பிராமண தேஜஸ் இருந்தாலும், சிலப் பிராமணர்களை அவ்வாறு தெரிந்தெடுப்பது அசாத்தியம், கோர்ட்டுகளில் கைகப்பி நமஸ்காரம் சொல்லும் சில பிராமண சாஷிகட்கு நமஸ்காரம் சொல்வதோ ஆரீரவாதஞ் சொல்கிறதா வென்று வெகு சங்கடப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இவர்களின் முகத்தில் தத்தம் ஜாதி தேஜஸ் விளங்காமைதான். பிராமணர்களின்மீது எப்படி ஜாதிதேஜஸ்

மங்கிப்போயிருக்கிறதோ அப்படியே மற்றஜாதி
களிலும் ஜாதி தேஜஸ் மங்கிப்போயிருக்கிறது.
மலையாளத்தில் இவ்வகைக்குழப்பம் அதிகம்.

ஜாதி தேஜஸ் என்பது சாதாரணமாய் பாரம்
பரிபத்தைப்பற்றி உண்டாகிறது. பாரம்பரி
யம் விட்டு விலகும்போது ஜாதி தேஜஸ் மங்
கும். மேல்ஜாதிப் பெண்ணிடம் கீழ்ஜாதி ஆண்
சேரும்போது பாரம்பரியம் விவகி ஜனிக்கும்
சந்ததிக்குத்தாழ்த்தஜாதிதேஜஸ்ஸாவது கலப்பு
தேஜஸ்ஸாவது உண்டாகிறது. தாழ்த்த ஜாதிப்
பெண்ணிடம் மேல்ஜாதி ஆண் சேரும்போது
அதின் மூலம் உண்டாகும் சந்ததிகட்கு மேல்
ஜாதி தேஜஸ்ஸாவது, தாழ்த்த ஜாதி தேஜஸ்
ஸைக் காட்டில் உயர்த்ததும், மேல்ஜாதி தேஜ
ஸ்ஸைக் காட்டில் தாழ்த்ததமான கலப்பு தே
ஜஸ்ஸாவது உண்டாகிறது. இம்மலையாளத்
தில் சூத்திர ஸ்திரீகட்கு சம்பந்தம் பெரும்பா
ளமையும் பிராம்மணரும் கூடித்திரியரும் ஆகை
யால் இவ்ருள்ள சூத்திர ஜாதிகட்கு தேஜஸ் கி
ட்டமுட்ட பிராம்மண தேஜஸ்ஸுக்கு சுமமா
யிருக்கிறது. அல்லாமலும் இத்தராச்சியத்து
சூத்திரர்களுக்கு பிராம்மண ஆசாரங்களும், திரு
கால் ஸ்ரீராமம், சுத்த வஸ்திர தாரணம், தர்ம
கித்த வீருத்தி, தெய்வ பிராமணபத்தி இவை
கள் ஏற்பட்டிருப்பதாலும் தேஜஸ் அதிகரித்
கும்படியான காரணமும் ஏற்பட்டது. இத்த
ராச்சியத்தில் தற்கால சூத்திர ஸ்திரீகள் தாழ்
ந்த ஜாதி சம்பந்தம் உபேகித்திர தில்லை. அத
னாலும் பிரவிருத்தி தோஷத்தாலும் அநேக
சூத்திரர்க்கு தேஜஸ் மங்கியிருக்கிறது. கள்ளு
ய்யப் பரர்க்குமிடத்து சில திருஷ்டாந்தங்களில்
ஒரு கம்ழூரிக்கும், போர்நிக்கும், இளையது முத்
தது, புஷ்பகன், வாரியர், சூத்திரன், திருவாப்
பாடி இவர்கட்கும் வித்தியாசம் சொல்ல முடி
யாத மாதிரி சம ஸ்திதி வந்திருக்கிறது.

சகவாசத்தாலும் ஜாதி தேஜஸ் குறையக்
கூடும். சூத்திரரோடு அதிகம் ஊடாடிவரும்
பிராம்மணர்களும் மாப்பிள்ளை முதலியவர்க
ளோடு ஊடாடிவரும் சூத்திரர்களும் இவ்வாறு
தேஜஸ்கு குறைவு பெற்றிருக்கிறார்கள். கமது
தேசத்தில் பட்டிக்காடுகளிலுள்ள பிராம்மண
களையும், *மாப்பிள்ளை, துலுக்கள் இவர்கட்குள்

* மாப்பிள்ளைகள் என்பவர் மலையாளத்திலுள்ள
ஒருவகை ஜாதியர் (Moplahs).

அதிகம் ஊடாடிவரும் சூத்திரரையும் கண்டால்
இது விசதப்படும்.

சூத்திரர்களுள்ளும் பல வகுப்பிருப்பதால்,
ஒரு வகுப்பைச் சேர்த்தவர் தன் வகுப்புவிட்டு
அங்கியவகுப்பார் அதிகம் உள்ள திக்கில் அவர்
சன் மத்தியில் ஊடாடி வரும்போது அவர்கு
தன் வகுப்பு தேஜஸ் மங்கி அங்கிய வகுப்பு
தேஜஸ் வந்து விடுகிறது. பான்டியிலிருந்து
மலையாளத்தைச் சேர்த்த தொழிலுழையில் குடி
யேறிபிருக்கும் சைவவெளாளர்களைப் புர்த்
தால் மலையாள சூத்திரரைப்போல் காணப்படு
கிறார்கள்.

தூர்டத்தையுள்ள விதவைகள் மேல்ஜாதிச்
காரணக்கடி பிள்ளை பெற்றாலும் அப்பிள்
ளையை அவர்கள் எறித்துவிட்ட மூலை முடுக்கு
கள் புதர்கள் பள்ளத்தாக்குகளிலிருந்து எடு
த்த கீழ் ஜாதிக்காரர் வளர்க்கும்போது கீழ்
ஜாதி தேஜஸ் அப்பிள்ளைக்கு வந்து சேர்கிறது.
ஜெனனத்தால் அதிகம் கிடைத்த மேல்ஜாதி
தேஜஸ்ஸானது கீழ்ஜாதி சகவாசத்தால் முற்
நிலும் மறைபாமல் கொஞ்சம் விளங்குவதும்
சாதாரணத்தான்.

பூசார ஜலசார வித்தியாசத்தாலும் ஆகார
வித்தியாசத்தாலும் ஜாதி தேஜஸ் மங்கக்கூடும்.
மலையாளத்திற் குடியேறி யிருக்கும் பரதேசப்
பிராமணர்களையும் பரதேசத்திற்குள்ளே ஸ்திர
மாகவிருக்கும் பிராமணர்களையும் பார்க்கும்
போது இந்தச் சங்கதி தெளிவாய் விளங்கும்.

மலையாளத்தில் வியாபார சம்பந்தத்தால்
மலையாள வழக்கம் ஆசாரத்தில் பெற்றிருக்கும்
திருநெல்வேலி பிராமணர்கட்கும், பாலக்காட்டு
பிராமணர்கட்கும், மதுரை, திருச்சிநாப்பள்ளி,
தஞ்சாவூர் முதலிய ஜில்லாக்களிலுள்ள பிரா
மணர்கட்கும் எவ்வளவோ தேஜஸ் பேத
முண்டு.

ஸ்வஜாதி வீருத்திமாரி அங்கியஜாதி வீருத்தி
ஏற்படுவதாலும் தேஜஸ் மாறக்கூடும். சில
கைக்களர் வீருத்தி பேதத்தால் சைவரைப்
போற் காணப்படுகிறார்கள். தட்டாணப்போ
லும் செட்டிக்கைப்போலும் காணப்படும் பிரா
மணர்கள் வீருத்திபேதத்தாலும் ஒழுக்கப்பேதத்
தாலும் அவ்வாறு காணும்படி கஷயப்பட்ட
வர்களே.

ஒழுக்கத்திற்கும் சரீர தேஜஸுக்கும் சம் பந்த முண்டென்பதில் சந்தேகமில்லை. சாஸ் திர பரிஞ்ஞானத்தோடு வைதிக விருத்தியாய் ஜெபமும் தபமும் முயற்சியாயுள்ள ஒரு பிராம ணனுடைய தேஜஸுக்கும் தத்தரவனமில் லாமல் பிராதக்கால ஸ்ரானமில்லாமற் செந்து னியும் என்னெய்முக்கும் பிடித்து முன்று மயி ல் காதும்படிக்கு ணத்தவைவாயும் உடல் விகத் தூர்மனமுமாய் ஜெபதபங்குன்றி கைதவமே காரியமாகக்கொண்டு அகாலத்தில் தோவியுங் குப்பையும் கலந்த அசுத்த ஆகாரத்தின்று மன தெப்போதும் ஆபரணத்திலும் திரவியத்திலும் பற்றி விந்து சுகவாசம் கேவலமாய் நிற்கும் பிரா மணன் தேஜஸுக்கும், அஜகஜாதரம் வித்தி யாசமுண்டென்று அனுபோகத்தால் தெளி வாக்கடும். அனுகாரமாயும் அதர்மமாயும் லெளகிக தோஷனயாயும் கட்டுகும் ஜனங்க ட்டு சில திருஷ்டாந்தங்களில் ஆபரணதிகள் புஷ்டியாய்ப் பெருகுவது கீழ்த்தம் அனுகார மும் அதர்மமும் லெளகிகதேட்டாளமும் பெரி தென்றென்னி ஆரிய ஒழுக்கங்கள் மாறி கேவ லம் நீசர்களுடைய பிரவிருத்திபோல் உட்ப்ப தால் தேஜஸ்குறைவுண்டாகிறது. சில அறிவிஷி கள் கண்டது காஷியென்ற இரண்ட சித்தந் தத்தின்மேல் முன்பின் பாராமல் சந்துபொத்து களிற் றிரித்து மலஜல விசர்ஜனமில்லாமல் பிர விருத்தித்து இரத்தபுஷ்டி பெல்லாம் இழந்து காசமேகம் பிடித்து லிறம்மங்கி ஒளிமங்கி க்ஷயப் பட்டுவருகிறார்கள். கைம்புஷ்டியும் பண்புஷ்டி யும் பெற்றவர்கட்கு பெரியவன் பெரியவன் என்ற பேர் சார்வதுடன் வேகடை சுபாவமும் ஏற்பட்டுத் தான் என்ன செய்தாலும் பாதக மில்லையென்று கிணைப்புவத்து விடுகிறபடியால் ஒழுக்கமும் வெருவாய் மாறி அதனால் தேஜஸ் ஹானியும் வருகிறது. சில வாயிரங்கள் காடகக் காரணப் பார்த்து வேகடை சுபாவம் கைப்பற் றி ஆடையாபரணப் பெருமையின் விழ்த்து தாசியின்பாதாரவித்தமே சரணமென்றடைத்து, பொ ட்வேகைக் கமான் விலைவுள்ள குடுமிகளை மரத்தி போல் பின்புறத்தில் வகுத்துச் சொருகிச் சாத் தப்பொட்டிட்டு *சோனாவெல்லாம், சுகந்தில் இழந்து மரணஞ்சையை தாக்கிய சஞ்சாரப்பிரே

தம்போல் வெளுத்து மேகவெக்கையால் அங் கங்குத்து கண் ஜீவவொளிமங்கி மார்பெலும்பு விவாவெலும்பு வலாவலையாய் வெளிப்பட்டு ஓர்வித்த தேஜஸ்ஸு- மில்லாத மானிடப் பத ராகக் காணப்படுகிறார்கள்.

ஹித்துக்கட்டுள் தாழ்த்த ஜாதிக்காரர்க்குள் அல்லாமல் மேல் ஜாதிக்காரர்க்குள் மத்தியபு ணம் இவ்லாமலிருத்தது. இப்போது உடத்திவ ரும் கலால் ஏற்பாட்டாலும் இப்போது கைக் கொண்டு வரும் இங்கிலிஷ் அபிப்பிராயத்தா லும் கட்டுடி எல்லா ஜாதிக்காரர்க்குள்ளும் ஏற்பட்டு அவர்களின் தேஜஸைக் கெடுத்துவரு கிறது. ஆனால் தெய்வ கடாக்ஷத்தாலும் கம் முடை முன்னோர்களின் தர்மம் விதிக்காலும் பிராம்மணர் முதலிய மேல்ஜாதிக்காரரிடம் கட்டுடி அவ்வளவு விஸ்தாரப்படவில்லை.

ஆகாரக்குறைவாலும் தேஜஸ் க்ஷயம் வரக் கூடும். செயலற்றவன் செயலுறும்போதும் செயலுற்றவன் செயலற்ற போதும் அவ்ளிடம் விளங்கும் தேஜஸ் வித்தியாசம் இதற்கு அத் தாக்ஷி. பம்பாய்ப் பசங்கன்றுகளை இத்தேசத் தில் வாங்கிவளர்ப்பவர்கள் அவைகட்குத் தகு த்த இரை கொடுக்காமல் ஜீவன்குன்றி ஒளி கெடும்படி செய்திருக்கிறார்கள்.

குணக்ஷயத்தாலும் தேஜஸ் க்ஷயம் உண்டா கிறது. இவ்வகை க்ஷயகதியால் பரோபகாரம் சத்தியம் முதலிய மேன்மையான குணங்கள் விலகி சுவயகாரிய புத்தியும் அற்பத்தனமும் பிடித்து புருஷத்தன்மைக்கு விபரீதமாய் உடத் தையுண்டாவதால் காளுக்குள்ள முகத்தில் விளங்கும் ஒளி மழுங்கி பார்ப்பும் தேளும் முண் ணும் முரளும் அடர்த்த இருட்டுக் ருகைபோல் வ ஞ்சனையாலும் காமக்குரோதாதியாலும் மனம் மழுங்கி, தேஜஸ் க்ஷயமுண்டாகிறது.

வறுக்கபேதமும் தேஜஸ் ஹானி வருத்தும். காப்பி, மாம்சம், ரொட்டி இவைகள் தூதனமா ய்ச் சேர்த்து வரும் அகேசர்க்கு உஷ்ணதிகத் தால் உடல் வெளுத்து கிறம். ஸப்பட்டாலும் தேஜஸ் மங்கியிருப்பதைப் பார்க்கக்கூடும்.

ஓரே குடும்பத்தில் ஒழுக்கம் பேதப்பட்டிரு க்கும் இறவர்க்கு தேஜஸும் பேதப்பட்டிருக் கிறது வெரு சாதாரணமாய்க் காணலாம்.

† வேகடம்—யெளவனம்.

* ஜோர் (ஹித்துஸ்தானிவர்த்தை)—பலம்.

பல ஜாதிக்காரர் ஒருங்கு சேர்ந்து பவிய்வதால் அவர் அவர்க்குள்ள தேஜஸ்கைமறி தேகத்தில் கலந்து சற்று ஸூயப்படக்கூடும். ஆனால் இந்த அற்ப நினைக உத்தேசித்து அவ்வகையேற்பாட்டைக் கைவிடக்கூடாது.

உசுதிமில்லாத விவாகத்தாலும் பாசிய விவாகத்தாலும் தேஜஸ் ஹானி வரக்கூடும். அருமணபுக்சகக்கினால் கல்லபுஷ்பமாகுமா? தேகத்தில் ஜீவகாந்த சக்தி புஷ்பபாபிருக்கும்போது ஜனிற்கும் சக்திகட்கு தேஜஸ் அதிகமாயிருக்கும். அவ்வகை சக்தி குறைந்த காலத்தில் ஜனிற்கும் சக்திகட்கு தேஜஸ்குறைவாயிருக்கும். ஜீவகாந்த சக்தி தேகத்தில் அதிகப்படுவது அரோகந்தாலும், ஆரோகியந்தாலும், பிரமசரியந்தாலும், சக்தி விரும்பியாலும், நிதித்தந்தாலும், சிஷ்களங்க தர்மமபுத்தியாலும், சகவாச விசேஷந்தாலும், மனம் தன் வசப்படலாலுமாம். இவ்வகைக் காரணங்கட்கு ஹானிவராமல் பாதுகாக்கும்போது ஜீவகாந்த சக்தி புஷ்பபாய் உத்தப்பதியாகியிரியத்தோடுகலந்து தேஜஸ் விளைவிக்கும். மலஜலபித்தங்கள் ஜீவகாந்த சக்தி பெருகுவதற்கு விரோதம். இதனாற்றான், மாதாவயிற்றில் மலங்கட்டி. நிற்கும் காலத்தில் பிண்டோத்தப்பத்தியாகும்போது அப்பிண்டம் மந்தமாயிருக்குமென்றுதிருமூலர் கூறியிருக்கின்றார்.

ஜாதிக்கலப்பால் தேஜஸ் தோஷம் வருகிறதென்று அபிப்பிராயப் படுவதில் ஐகமத்தியமின்றி பலஜாதிக்காரர்க்கும் பின்னப்பட்டு கெட்டுப்போக வேண்டுமென்று சொல்ல வாயில்லை. ஜாதிபேதத்தால் ஐகமத்தியக் குறைவும் இனக்கக் குறையும் கேரிடவேண்டிய நிர்ப்புத்தமில்லை. கோக்கம், பொது ஸேஷமத்தைப் பற்றியும், வர்ணசாம்படி, ஒழுக்கமும் சிந்துவிட்டால் இனக்கமும் பிராந்தருத்வமும் பூரணமாய் ஏற்பட்டு தேஜஸ் ஹானிப்படாமல் விரும்பியாகக்கூடும். பொது ஸேஷமத்திற்கு வேண்டியகாலங்களில் காலஜாதியும் ஒருங்கு சேர்ந்து பிரவிரூத்திப்பதற்குத் தடையிலை. ஆபத்தகாலத்தில் ஊன்கலக்கும்படி கூட மனுஸ்மிருதியில் அதுவதிகப்பட்டிருக்கிறது. பூரண யோஜனையிலாத சிலர் ஜாதி பேதத்தால் இடங்கள் இந்து தேசத்தை இழந்துவிட்டதாகச்

சொல்கிறார்கள். இந்து தேசம் வெள்ளைக்காரர்க்குள்ளானது ஜாதிபேதத்தால் அல்ல. வருணசாம்படி தருமங்களின்பேர் வைத்துக்கொண்டு தாழ்த்த ஜாதிகட்கு இடுக்கன் வருத்தக்கூடாது. சண்டாளன் முதல் பிரவிரூத்தி சத்திரபாலும் ஒழுக்க மேம்பாட்டாலும் சீர்திருத்தம் அடையும்போது மேலஜாதிக்காரருடைய சக்திதாமெல்லாம் யோக்கியதைபோலும் விட்டுக் கொடுப்பதில் தடையிலை. பறையன் வித்தவாணனால் பிரம்மரிஷிபோல் பூஜிக்கப்படுகிறான். ஏழு தலைமுறை பிராமணவிரியல் கலந்த சூத்திரனை பிராமணனென்று சொல்லும்படி மனுஸ்மிருதியில் கூறியிருக்கிறது.

விசேஷ தேஜஸ்ஸாக்குக் காரணம் புத்திக் கூர்மை, ஆகாரவிசேஷம், ஆரோகியம், ஒழுக்கம் இவைகள்தான். புத்தி ஸூயப்படுவதற்குக் காரணம் அநேகம். அவைகள் இன்னதென்று அடுத்தபத்திரிகையில் உபத்தியாசிக்கப்படும். சாதாரண ஜனங்கட்குள் ஊடாடி வரும் உத்தியோகந்தனை உத்தியோகந்தனென்று அபியாதவன் கூட சேக்கிரமாக விதானிப்பது உடைநிமித்தமல்லாமல் விசேஷ புத்தி பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்கும் சரீர தேஜஸ்விதாற்றான். அக்னி யில்லாக்கரி இருள் மண்டி மங்கியும் அக்னியுள்ளகரி தேஜோமயமாயும் இருக்கும் தன்மை போல், புத்தியும் ஒழுக்கமேம்பாடும் மில்லாதவன் மங்கியும், இவை புள்ளவன் தேஜஸ்வியாகியும் இருக்கிறான். எம்பூரி பிரம்மணர்கட்குள் தேஜஸ் ஹானி வந்திருப்பது புத்தி ஸூயத்தாற்றான். ஒத்தில்லா (வேதாத்தியயனம் இல்லா) எம்பூரிககளைக் காட்டில் ஒத்தான் எம்பூரிகள் எவ்வளவோ தேஜஸ்விகளாயிருக்கிறார்கள்.

ஆகாரயோக்கியதைக் குறைவால் தேஜஸ்குறைவு வரக்கூடும். வெள்ளைக்கார பிரபுக்கருடைய விசேஷ தேஜஸ் ஆகாரமேன்மையால் வருவதென்று 'டார்வின்' என்பவர் அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார். பரிகைக் கொடுத்து உத்தியோகத்துக்கு வருமுன் சிலர் வெகு தாழ்த்த ஆகாரம் அருத்தி தேஜஸ்மங்கியிருந்தாலும் பரிகைக் கொடுத்து உத்தியோகம் கிடைத்ததற்குத் தவ் ஆகாரசத்தியும் மேம்பாடும் பெற்று தேஜஸ்ஸாம் கூடி பிரகாசிக்கிறார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

எஸ். ஓராமல்வாய் அய்யர், பி.ஏ., பி.எஸ்.

மருதர்மஞ்சரி.

VI. மேரி ஸோமீவில் கரிந்தீர்.

இம்முறை மேது மருதர்மஞ்சரியில் சேர்க்க
எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் மருது அவளுடைய
சாஸ்திரக்கியானத்துக்கு உலகப்பிரசித்தியாக
பேர்போனவள். சாஸ்திரக்கியானத்தில் விசே
ஷப்பிரக்கியாதிபெற்று வினங்கும் அபூர்வமான
அறிவியோமரது கிரேஷ்டைகளில் இவள் ஒரு
த்தி. இம்மரது 1780-வது வருஷத்தில் ஜேட்
பரோ என்னும் பட்டினத்தில் அவளுடைய
சிறத்தையார் வீட்டில் பிறந்தாள். இவளுடைய
தகப்பனார் கப்பற் சைனியத்தில் ஓர் உத்தி
யோகஸ்தராயிருந்தார். 1780இல் டிசம்பர்
மர்சத்தில் அவர் தன் மனைவியைவிட்டுப் பிரி
ந்து பிறதேசங்களில் சேவகத்திற்குப் போக
வேண்டி றேரிட்டது. அவருடைய பத்தினி
வண்டன்மரகர் மட்டும் வந்து தன் கணவரை
வழியனுப்பிவிட்டு அவளுடைய சுதேசமாகிய
ஸ்காத்தலாந்துக்குத் திரும்பிச் சென்றாள். சென்
றவன் பூரணகருப்பினியாக விருத்தமையால்
ஜெட்பரோவிலுள்ள அவள் சகோதரி வீட்டில்
தங்கியிருக்க றேரிட்டது. அச்சகோதரியின்
கணவர் பேர் டாக்டர் ஸோமீவில். அவர்கள்
வீட்டில் தங்கியிருக்கையில் இச்சரித்திரத்திற்கு
அறிபதியாகிய மேரிபிறந்தாள். டாக்டர்ஸோமர்
விலுக்கும் அவர் பத்தினிக்கும் பிறந்திருந்த
“உவிலியம் ஸோமீவில்” என்னும் அவர்கள்
புத்திரனை மேரி இரண்டாம் புருஷனுக்குப் பின்
னால் மனம் புரிந்த கொண்டமையால் இச்சிறத்
தையார் சிறப்பினே பித்தி மேரியின் மாமிமா
மன் ஆனார்கள். அவன் அவளுடைய அந்திய
காலத்தில் குறிப்பிட்ட டெழுதிவைத்த பண்
டைய ரூபகக் குறிப்புக்களில் தான் தன்னுடை
யபுருஷன் வீட்டில்பிறந்து அவருடைய தாயா
ரால் செவ்வெண்ணெய் போட்டுத் தாலாட்டி
வளர்க்கப்பட்ட அதிக சம்பவத்தைக் குறித்
தெழுதியிருக்கிறான்.

மேரி தாய்வழி, தகப்பன்வழி பிரண்டலும்
பூர்வோத்திரமுள்ள லேல குலத்திற் பிறந்த
வள். அவளுடைய தகப்பனார் *அட்மிரல்
பேர்பாக்ஸ் என்பவர் கப்பற் சைனியத்தில்

உன்னத பதவியுள்ள அதிகாரம் பெற்றவர்.
அவருடைய குலம் “யார்க்ஷயர்” மாகாணத்
தில் பேர்போன பூர்வோத்திர முடையது.
அங்குலத்தைச் சேர்த்த ஒருவர் முதலாவது
சார்ல்ஸ் அர்சன் ஆண்டகாலத்தில், அவ்வா
ரன் செய்த கொடுமைகளால் தேசத்தில்
குழப்பமும் கலையும் அதிகரித்து, தேச மிர
ண்டுபெட்டு அரசனுக்கும் குடிகளுக்கும் சண்
டைகளுண்டான காலத்தில், ஜனங்கள் கஷ்டி
யிருந்து அவர்கள் பக்கத்துச் சைனியத்தில்
ஒரு சேனாபதியாக கின்று அதிகாரபராக்ரிமம்.
காட்டிப் பேர்பெற்றவர். இவர்கள் குடும்பத்தி
ற்கும், அமெரிக்கா “யூனைடெட் ஸ்டேட்ஸ்”
என்னும் ஐக்கியமாகாணங்களுக்கு சுவாதீனம்
கிடைக்கச் செய்து பிரக்கியாதிபெற்ற தேசாபி
மானியும் அவ்வைக்கியமாகாணங்களின் முதல்
“ப்ரெஸிடென்ட்” மாகிய ஜியார்ஜ் வாஷிங்டன்
அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கும் உறவுண்டு.
மேரியின் தாயார் ஸ்காத்தலாந்தில் “சார்டர்ஸ்”
என்று பேருள்ள ஒரு பூர்வகுடும்பத்தினுதித்
தவள். அவளுடைய பந்துக்கள் அவர்களு
டைய பூர்வோத்திர விசேஷத்தை வெருவாய்க்
கொண்டாடி கர்வம் பராட்டி வந்தார்கள்.
மேரியின் தாயாராகிய “பேர்பாக்ஸ்” பெருமா
ட்டி அவளுடைய அதிகசயமான குழந்தையின்
எண்ணங்களிலும் அவர்க்களிலும் அதிக அறு
தாபம் கொண்டவளாகத் தோற்றயிட்டாள். மேரி
அவளுடைய தாய்தகப்பனார்க ளிடமிருந்து
சில உத்தம குணங்கள் படியப் பெற்றிருந்
தாள். “பேர்பாக்ஸ்” பெருமாட்டியிடம் ஸ்காத்
லாந்து தேசத்தாருக் கியல்பாயுள்ள சில முட
பத்தியும் அதனால் விளையும் பயங் கொள்ளித்த
ளமும் பூர்த்தியாக விருந்தபோதிலும், சிலவித
ங்களில் அத்தம்மான் அவள் கணவரைப்போல்
அவ்வளவு தைரியமுள்ளவளாக விருந்தாள்.
அந்த அம்மாளுக்கு அவள் புத்திரிசொல்லிய
படி “சமயோசித சமார்த்தியமும், திரைச்
சுமையாக வந்துவிட்டால் தைரியம் பாராட்
கெதன்மையும்” அதிகமாயிருந்தது. ஒரு சம
யத்தில் அத்தம்மான் குடியிருந்தவிட தீப்பற்றி
யெரிந்து போம்படியாக மிகவும் பயங்கரமான
ஆபத்தினிருந்தது. அவன் விட்டிற் கருகாமையி
லோரிடத்தில் தீப்பற்றிக்கொண்டது. அது
கெடுப்பரவி அவன் குடியிருந்த வீட்டிற்கு

ஒரு 'வீடு வீட்டு அடுத்துள்ள வீட்டின் கூறையில் பற்றிக்கொண்டு சுவாலை வீட்டெரித்தது. பக்கத்திலிருந்த வண்டி வேலைச்சாலை யொன்றில் போட்டிருந்த எண்ணெய்ப் பெட்டிகளும் பிப்பாங்களும் தீப்பற்றிக் கொண்டு பிரமாதமாக வெடிக்கத்தலைப்பட்டன. 'பேர்பாக்கல்' பெருமாட்டி அவளுடைய வீட்டுப் பண்டங்கள் பர்த்திரங்கனையும் குடும்ப தந்தாவேஜுகளையும்சேர்த்து கன்றாகமூட்டைகட்டி அவைகளை மேல்மெத்தைவி லிருந்து கீழேயிறக்கத்தயார் செய்து அதற்காக வேண்டிய ஆட்களையும் வீட்டில் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு, எல்லாம் சித்தமாகவிருக்கப் பார்த்துவிட்டு வீட்டினுள்ளவர்களைப் பார்த்து "சரி, இப்போது கா மெல்லாரும் சாப்பிட உட்காரலாம், வாருங்கள்; அடுத்தவீடு தீப்பற்றிக்கொண்டு விட்டால் உடனே கமது சாமான்களை யெல்லாம் கீழேயிறக்கிக்கொண்டு போகலாம்," என்று வெகு சாத்தமாகச் சொன்னான். கடைசியில் அடுத்தவீடு தீப்பற்றிக்கொள்ள வில்லை. அண்டைவீட்டுக்காரர்க ளெல்லாரும் அவசரப்பட்டு 'தட்டிடல்' செய்து அவர்கள் வீட்டுச்சாமான்களை வெயித்துத் தெருவிலெறித்து 'பண்டம் பாடி' (வாள் சேதமாகவிண்ணகூடப்பட்டுப்போக, 'பர்பாக்கல்' பெருமாட்டி ஒரு பிங்காலேமும் உடையாமல் எல்லா சாமான்களையும் சாவ தாளமாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டாள். இப்படி ஆபத்து வேலைகளில் சாத்தமான தீராகுணம் காட்டுத்தன்மை தாயைப்போல் பெண்ணிடத்து மிருத்தது பின்னால் பலதடவைகளில் தெரியுவந்திருக்கிறது.

பந்தேசங்களில் சேவகத்துக்குச் சென்ற 'வர், உயில்லியம் பேர்பாக்கல்' திரும்பிவா 9-வருஷங்கள் சென்றன. அவர் இல்லாதிருந்த இரண்டாண்டுகாலத்தில் 'பேர்பாக்கல்' பெருமாட்டியும் அவள் குழந்தைகளும் 'எடின்பரோ' நகரத்திற்கெதிரில் கடற்கரை யோரையுள்ள 'பர்பாட்டி ஸ்டான்ட்' என்னும் ஓர் சிறிய கிராமத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மேரி குழந்தைப் பருவமுள்ளவளா யிருக்கையில் வெளியிலும் வாசலிலும் ஒடித்திரிந்து படிப்பு என்பது இல்லாமல், துஷ்டத்தனம் செய்வதில் காலத்தைக் கழித்துவந்தாள். புஸ்தகவாசிப்பு ஒன்று மில்லாவிட்டாலும் அவள் துஷ்டத் தனமாக

ஒடித் திரிந்து வீணையானேகையில் கடற்கரையோரத்தில் கிராஞ்சல்கள், ஓடுகள், கடற்பாசிகள் முதலானவைகள் பொறுக்கிவந்ததும், ஆகாயத்தில் சுழைச்சையாகப் பறக்கும் பகழிகளையும் அவைகளின் செப்கைகள் குணவிசேஷங்களையும் பார்த்து நின்றதும், அவள் படுக்கையறையிலிருந்து பலகணிவாய் வழியாக இரக்காலங்களில் ஆகாயத்திலுள்ள கழுத்திரங்களைப் பார்த்து வந்ததும், அதிசயமனோசத்தியுள்ள இக் குழந்தைக்கு வாஸ்தவத்தில் வித்தியாப்பியாச மாகவே யிருந்திருக்க வேண்டு மென்பதற் கையமில்லை. ஆயினும் அவள் தகப்பனார் 9-வருஷகாலம் கழித்து கடல் யாத்திரையி லிருந்து திரும்பி வீட்டிற்கு வந்தபொழுது மேரி தான் கண்டு திகைக்கத்தக்க "அவ்வளவு சிறு துஷ்டையாக" விருப்பதைக்கண்டு உடனே அவளை ஒரு பள்ளிக் கூடத்திற்கு கனுப்பத் தீர்மானித்தார். மேரியை வாசிக்க அனுப்பிய பள்ளிக்கூடத்தில் உபாத்தியாயர் வீட்டிலே பள்ளியிற் படிக்கும் குழந்தைகளுல்லாம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வாசித்து வருவது வழக்கம். அப்படியே மேரியும் ஒருவருஷ காலம் அப்பள்ளிக்கூடத்தி லிருந்தாள். ஒடியாடித்திருந்து உடம்பு தணிந்து இளங்கொடிபோல் வளையும் சுறுசுறுப்புள்ள தேகமுடைய அவளைக் கூட்டி லடைத்தார்போல் குளியி யிரி இடமில்லாத விதமாய் ஒரு சட்டத்தில் உட்காரவைத்து பெரிய அகராதி யொன்றைக் கொடுத்து அதைப் பக்கம் பக்கமாய்ப் பாடம்பண்ணி வரச்சொன்னார்கள். அக்காலத்தில் சீர் பெற்ற அங்கிலேய நாட்டிலும் பெண்பாடசாலைகளில் சொல்லிக்கொடுக்கப்பட்ட படிப்பு இதுதான். இவ்விதப்படிப்பு மேரி மனதில் சிறிது மேறவிடலை யென்ற நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. ஒருவருஷம் கழித்தும் பெண்ணை வீட்டிற் கழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த ஒரு வருஷகாலம் அவள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்ததில் கற்றுக்கொண்டது ஒன்றுமில்லை. மேரியின்தாயார் இவ்வளவுபணம் செலவுவழித்தனம் கீணாகப் போயிற்றே யென்று கோபித்துக் கொண்டாள். மேரிக்கு ஏழுதடவாசிக்கவும், கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவும் மட்டும் தெரிந்திருந்தால் போதும்; அவள் தாயார் தீர்ப்பியாயிருந்திருப்பாள். அக்காலத்தில்

அங்கிலேய கட்டிடங்களும் ஸ்திரீகளுக்குத் தெரிய வேண்டியதாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட படிப்பெல்லாம் அவ்வளவு தான்.

பன்னிக்கூடப்படிப்பு இப்படி. முற்றும் பிரயோசன மற்றப்போனபின் மேரி தானுக்கற்க ஆரம்பித்தான். இப்படி 11-வது வயதில் அவள் தானுக்கற்க ஆரம்பித்த கல்விப்பயிற்சியானது அவளுடைய 92-வது வயதில் அவள் மரத்தோடு தான் முடிவுக்கு வந்தது. அவள் பக்கிகள், மிருகங்கள், பிள்கள், செடிகொடிகள், கட்டர்பாசிகள் இவைகளைப்பற்றி தானியக் கூடியவை யெல்லாவற்றையும் கற்றறிந்த கொண்டதன்றி அவள் கைபிலகப்பட்ட ஷேக்ஸ்பியர் மகாகவியின் புத்தகமொன்றை வைத்துக்கொண்டு, தான் தனியாக ஒழிந்திருக்கக் கூடிய வேலைகளிலெல்லாம் அதை வாசித்துவந்தாள். இப்படி, காலடைவில் தன்முயற்சியால் வீரத்தியடைத்து கொண்டு வருகையில் அவளுடைய தாயர் தன் குழந்தைகளுடன் எழும்பரோகசாத்தாக்குக் குடிப் பெயர்ந்த சென்றான். அங்கே மேரி ஒரு சந்தை வித்வானிடம் பாடல் கற்றுக்கொண்டாள். அதோடு தானே லத்தின் பாஷையும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கற்றுக்கொண்டாள். கல்விப்பயிற்சியில் அவளுக்கு சுபாவமாக விருத்த மனச்சார்பு முற்றும் இப்பொழுது வெளிக்காண ஆரம்பித்து விட்டது. ஆனால் அவள் 14-வயதடையவளாகும் வகையில் படிப்பு விஷயத்தில் அவளுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லி உற்சாகப்படுத்தினவர்கள் ஒருவருமில்லை. அவளுடைய 14-வது வயதில் அவள் தான் பிறந்த வீட்டுக் கதிர்பர்களையெடுத்தேற்றிவிட்டுள்ள தன் சிறியதாய் சிறப்பணிக்காணச்செல்லும் பாக்கியம் பெற்றான். அவளுடைய சிறப்பாடாகட்டர் ஸோமர்ஸில் என்பவர்தான் அவள் படிப்பு விஷயத்தில் அவளுக்கு முதல் முதல் ஒத்தாசை செய்த உற்சாகப்படுத்தினவர். மேரி தான் லத்தின் பாஷை கற்றுக்கொள்ள முயற்சித்துவருவதையும் அவள் முயற்சி பிரயோசனப்பாடாதுபோ விருப்பதையும் இரகசியமாய் அவரிடம்சொல்லத்தானித்தான். அவர் அதைக்கேட்டு, அவளுக்குத் தைரியங்கூறி, முற்காலத்தில் ஸ்திரீகள் பூர்வ பாஷைகளிற் கற்றுத்தேறிய வீரப்பன்னர்களா

யிருந்ததைப்பற்றிச் சொல்லி அவளும் ஊக்கத்தைக்கையிடாமல் படித்து வந்தால் லத்தின் பாஷையில் தேர்ச்சியடையச் சந்தேகமில்லை யென்றதை அவளை உற்சாகப்படுத்தியதன்றி, தினந்தோறும் காலை 2-மணி கோரம் அவளோடுருந்து வீட்டில் என்னும் லத்தின் மகாகவியினை கிரத்தங்களை அவளுக்கு ஒத்தாசையாகப்படித்து வந்தார். இப்படி அவள் லத்தின் பாஷை கற்றுக்கொண்ட சிலவருஷங்களுக்குப் பின் கிரேக்க பாஷையும் கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்து காலக்கிரமத்தில் அப்பாஷையிலுள்ள சிறந்த காவியங்களை யெல்லாம் வாசித்துக் கிரித்தாக்கொள்ளும்படியான அவ்வளவு தேர்ச்சியடைந்தவளானாள்.

அவளிடத்தில் காணப்படும் ஒரு ஆச்சரியமான விஷய மென்னவென்றால் அவளுடைய புத்தி பலவகைப்பட்ட கஷ்டங்கள்கள், பொருத்திய தாயிருப்பதே, சாதாரணமாகப் புருஷரிலும் சரி, ஸ்திரீகளிலும் சரி, ஒரு விஷயத்தில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளவர்கள் மற்ற விஷயங்களில் அவ்வளவாகச் சிறந்ததை யெடுத்துக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக சாஸ்திரக்கியானம் முதிர்ந்த சாஸ்திரத்தில் வீரப்பன்னர்களா யிருப்பவர்கள் சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களைத்தவிர மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிக் கவனிக்கிறதில்லை. இது வேகாஜபவத்தில் சாதாரணமாய் காம் காணும் விஷயமாயிருக்கிறது. இவள் விஷயத்திலோ அப்படியில்லை. “வந்ததெல்லாம் கொள்ளும் மகராஜன் கப்பல்” என்று வழக்கமாய்ச் சொல்லும் பழமொழி அவள் புத்தி விசாலத்திற்கே முற்றும் பொருத்தம். அறிவை அகலச் செய்யும் கலைகள், சாஸ்திரங்களில் எதுவாகட்டும், அவள் சந்தோஷத்துடன் கற்கவிரும்பாததா ஒன்றில்லை. தன் சுயபாஷையன்றி பூர்வ பாஷைகளிலும் அவள். தேர்ச்சியடைய விரும்பி அவள் மனோவிருப்பத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டதைப்பற்றி முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோம். எழும்பரோ சித்திர சாஸ்திர மகா வித்வான் ஒருவரிடத்தில் அவள் பட மெழும் வித்தை கற்றுக்கொண்டாள். அவர் இந்த அம்மான் தன்னிடம் படித்த மாணுக்கர்களெல்லாரிலும் சூழிகையும் சூத்திரம் புத்தியு முன்னவளாக விருத்தானேன்று சொன்னார். அவள் சா

கும் ஊள் வரையில் சித்திர மெழுதுவதிலும் பட மெழுதுவதிலும் அவன் சந்தோஷப்பட்ட வெந்தான். சந்தேக வித்தையிலும் கைதேர்த்த வன். தாபாசாஸ்திரத்திலும் அவன் மகா விற்பத்தியடைந்திருந்தான். அனேக விஷயங்களில் அவன் அதிக விற்பத்தியடைந்து விளங்கினாலும் வானசாஸ்திரங்கற்பதினுபயோகமாகும் கணித சாஸ்திரப்பயிற்சிசம்பந்தமாக அவனுடையபேர் விசேஷ பிரக்கியாதி பெற்று உலகத்தாருக்குள் விளங்கும். ஸ்திரீகள் படித்துத் தேறினால் அவர்கள் தங்கள் வீட்டு வேலைகளைப்பார்க்கமாட்டார்கள் என்று சொல்வோர் இத்தேசத்திலிருப்பது போல் அத்தேசத்திலும் சிலரிருந்தார்கள் என்று முன் ஓரிடத்தில் சொல்லி யிருக்கிறோமே. அக்காலத்தில் பேர்பெற்று விளங்கிய வித்வானும் விவேகவாசாலகருமான 'ஸ்டீப்ஸன்' என்பவர் இவ்வப்பிராயத்தை விசேஷ வார்த்தைகளால் தெரிவித்திருக்கிறார். அவருடைய கருத்தைப் பின்வரும் வெண்பா நன்றாகத் தெரிவிக்கிறது.

அறிவார் தருவி னருக்களியைப் பெண்கள்
அறித்துணர்ச்செய்திடுவோமெனில் செவியுடைய
ஓற்ற குடும்பத்தி லிருக்கும் மெல்லார்க்கும்
காதலையுண்டவரும் காண்.

அதாவது பெண்களைப் படிக்க விட்டால் குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்குச் சேரது அகப்படாதென்பதாம். இப்படி சினைப்பது தப்பென்று ருபிக்க மேரி லோமர்வில் பிரத்தியக்ஷ உதாரணமாக விளங்கினாள். அவள் படிப்பிலும், சாஸ்திரப்பயிற்சியிலும் அதிக பிரிதிபுற்று அவற்றில் மிகத்தேர்ச்சி பெற்றவளாயிருந்தது போல் குடித்தனக்காரியங்களிலும் அப்படியே மேலானவளாக விருத்தாள். சமையல் செய்வதிலும், தையல் வேலையிலும் அவள் கைதேர்த்தவளாக விருத்தாள். அவள் பர்த்தா விடத்து பத்தியுள்ள மனைவியாகவும், பிள்ளைகளிடத்து பிரிதியும் மன உருக்கமுமுள்ள தாயாகவும், கேசக்கரிடத்து உண்மையான விசுவாசமுள்ளவளாகவுமிருந்தாள். பெரும்பான்மையாகத் தாய்மார் தம் பிள்ளைகளை வளர்த்து அவர்களுக்கு வித்தியாப்பியாசம் செய்தவைக்க எவ்வளவு காலம் செலவினவார்களோ அதையிட அதிகக் காலம் செலவிட்டு அவன் தன் பிள்ளைகளுக்கு

படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து வளத்திது வந்தாள். பிராணிகளிடத்தில் அவளுக்கு அளவற்ற பிரிதியுண்டு. சாஸ்திரஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் சாஸ்திரப்பயிற்சி செய்யுங்கால் பிராணிகளைப்பிடித்து அறுத்து ஜீவவதை செய்து சாஸ்திர உண்மைகளை யாராய்த்தறிந்து கொள்வது அவசியமென்று சொல்லி அவ்வாறே டெப்பர். மேரி சாஸ்திரப்பயிற்சியில் அடங்கா ஆசையுள்ளவளாயிருந்தாலும் ஜீவ வதை செய்து சாஸ்திரப் பயிற்சி செய்யும் முறையினால். நடக்கும் கொடுமைகளைக்காண ஜீவகாருண்யம் கிறைந்த அவன் மனது நெக்குற்றுத் தியங்கியதினால், அவன் எப்போதும் அம்முறைக்கு விசேஷமாக வேயிருந்து, ஐரோப்பாகண்டத்தில் விசேஷ அனுஷ்டானத்திலிருந்து அம்முறை இங்கிலாந்திலெங்கும்பரவாதபடி தடுக்கஉழைத்து வந்த ஜீவரக்ஷகசங்கத்தலைவர்களோடு சேர்த்துழைத்து வந்தாள். பகலிகளிடத்து அவள் பரிபூரண அன்புடையவனென்று முன்னே சொன்னோமே. அவன் படிக்கும்பொழுதும் வேலையாக விருக்கும் பொழுதும் அவளிடத்துப்பழகிய பகலிகள் அச்சமின்றி அவன் தோளிலும் தலைமீறும் தத்தித் தத்தி யுட்கார்க்கு விளையாடும். அவள் பூரண வித்தியாசமார்த்தியத்தோ டெழுதிய ஒரு பெரிய புத்தகத்தின் ஏடுகள் பல, அவளோடு பழகின ஊர்க்குருவி யொன்று அவள் தோளிலுட்கார்க்கிருக்க எழுதப்பட்டனவாம்.

பல வருஷங்கள் முன்பம்பாபக் கவர்னராயிருந்தகனம் 'மௌன்ட்ஸ்வேர்ட் எல்பிளீஸ்டோன்' அவர்களோடு மேரி முதல் முதற்பரிச்சயம் செய்து வைக்கப்பட்டபொழுது இருவரும் பேசிக்கொண் டிருக்கையில் இத்தகி தேசத்தில் மைனாக்குருவியைப்பிடித்துக் கொண்டுள்ளிற வழக்கத்தைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபம் ஓரிட்டது; அப்பொழுது அவர் அதைக் கேட்டதெயித்து "என்ன! மைனாக்குருவியைச் சாப்பிடுகிறதா!! ஏன், அதையிட ஒரு குழந்தையைச் சாப்பிடலாமே! கன்னியிருக்கிறதா!" என்று சொன்னாராம். அவர் அப்படிச்சொன்னதனால் அவர்பேரில் அவளுக்கு மனம் பூரித்துப்போயிற்றென்று சொல்லியிருக்கிறாள்.

(இன்னும்வரும்.)

பொன்விளை நல்லூர்.
(திரவியசாஸ்திர சம்பந்தமானது.)

1-ம் அதிகாரம்.—(தொடர்ச்சி)

பணமரியார் பாரமார்.

மதுமுதலியார், 'அடடா' இன்று காண் மார்முதல் இல் விழித்தேன். நேற்று இத்தக்காலத்திற் செல்லாம் 'கல கல' என்று ரூபாயை ஒசைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேனே. ஐயோ அந்த இழவுபண்டாரம் அல்லவோ எனக்கு யமனாய் வந்தான். அவன் என்னைக் கத்தான் போவான்; என்று மனப்பூர்த்தியாய் சபித்து விட்டு, தன்னைக் காட்டில் தூத்திவந்த தன் வீரோதியைப் பார்த்துத் தன் மனதாக்குள்ளேயே 'காட்டில் வந்துவிட்டாலும் எப்படியாவது தப்பி ஊர் போய்ச்சேரலாமே, இந்த காககாலன் அல்லவோ என்று இப்படியாக் காட்டுமனிதனுக்கு இரையாக் கிட விட்டான். ஐயமயோ! தெய்வமே! இத்தகிலுத்த காட்டுமனிதன் கையாவா சாகவேண்டும். இன்னும் ஒரு காதிலைபோலும் காராயணமுதலி இருத்தது கையாய்ப்போமே. குழந்தைகள் அண்ணா எங்கே என்று கேட்க அம்மகள் என்ன பதில் சொல்லுவாள்? சுவாமி, பழனிவேலவா, உளக்கு பாளயிதேவன் செய்கிறேன். காத்தினைப் பட்டினி. இருக்கிறேன். காவடி எடுக்கிறேன். எப்படியாவது இந்த ஒரு கண்டத்தினின்றும் என்னை விடுவித்து விடவேண்டுமென்று விம்மிவிம்மி அழுதுகொண்டு 'அடா சண்டாளப்படை பாயியல் என்னை யெனடா உற்றுப்பார்க்கிறாய். கடன்காரா? என்னைக் கொல்ல வந்த இன்னும் கொல்ல ஒருவன் வந்திருக்கிறான். என் கண் முன்னேயே உன் கழுத்தை நறுக்கி உன் கண் விழினைத் தொண்டிவைத்துப் பார்த்துவிட்டுப் பின்பு காள் என் உயிரை விடுவேன். தரோகி! உனக்கு நான் என்னடா செய்கிறேன். கோட்டான்போல் விழிப்பதைப்பார். கொஞ்சமேனும் கவலியு படுகிறா' என்று சொல்லி முடிப்பதன்முன் அந்தக்காட்டுமனிதன் அவனை சாத்தலாக் காயத் தெண்டலிட்டு அவன் கால்களை இறுத்தழுவிக் கொண்டு 'சுவாமி, என்னை மன்னிக்க வேண்டும். தங்களை என் இன்மையிரோதியாயிடு கேற்றுவனென்றென்னி நான் மேசம் போனேன், ஐயோ, ஒருபாவத்தை யு மறியாத தங்களை இத்தத்துப்பத்துக்கு ஆளாக்கினேனே! இனி இந்த காள் சுப்பன் தங்களுடைய அடிமை. என்னை தயவுசெய்து மன்னித்தருளவேண்டும். விசனப்ப டாடேதபுக்கள், ஒரு நீல்கும் செய்மரத ம்மைக் கடவுள் கையிடப் போட்டார்; போட்போம்.' என்று குனிந்த பசனங்களை இனிமையாய்ச் சொல்ல காராயணம் 'இவன் பார்வையுக்குக் காட்டுமனிதன்போல் இருத்தாலும் பேச்சில் அதிக காகீக முள்ளவனாயிருக்கிறான். அவன் இனிம முகத்தைப்பார்த்தால் ஏதோ

கம்மைப்போல் இவனும் மோசம் போனவன்போலிருக்கிறது. கையையும் சொல்லுகிறான்; பார்ப்போம்,' என்று கிணைத்து சந்தகோபமும் துக்கமும் தணிந்து நிற்கையில், சுப்பன், கிரீவானமாய், காராயணனுடைய துக்கத்தைக்கண்டு இளகின்வன்போல் அதி களிணமான பார்வையுடன் எதிரில்கின்று சாளியின் சமீபத்தில் போய், நன்னுடைய இரண்டு கண்ண்களையும் தன் கைகளால் கிள்ளிக் கொண்டான். இதைப் படிப்பவர்களுக்கு சுப்பன் செய்தது ஆச்சரியமர்கத்தோன்றலாம். ஆனால், சிவதேவர்களுக்குள் 'வெள்ளைக்காரருக்குள்' 'சலாம்' செய்வதும் தொப்பியை கையில் தூக்கிக்கொள்வதும், கமக்குள் கைகடப்புவதும் தெண்டலிடுவதும், எப்படியோ அப்படி அத்தக்காட்டுமனிதருக்குள், கண்ணத்தைக்கிள்ளிக் கொள்ளுதல் தாழ்த்த வணக்கத்தைக் குறிக்கும் உபசார முறைமை. சாளியினுடைய மிருதுவான மான் போன்ற பார்வையைக் கானவே சுப்பனுக்கு 'காம் எப்படியாவது உயிர் தப்பலாம்' என்ற கையியம் உண்டாயிற்று. சுப்பன், சுறுபா, யிருத்தாலும், கம்பீரமான காத்திரத்தை யுடையவன். அவனுடைய கிரித்த முகத்தையும், சாத்தம், புத்திக் கூர்மை, இரக்கம், பெருந்தன்மை, முதலிய குணங்களை எழுதிவைத்ததபோல் காட்டுகின்ற, மை தடவிறாது போல் கரிய, பெருவியுடையவனாய், கண்ணையுப் பார்ப்பவர்கள் அவனுக்கு வசியமாவது கிச்சயம். உயிராசை பணவாசை நிறைந்து, 'திடீரென்ற மூரணம் சம்பவித்த விட்டதே' என்று கெளரி கழுது கொண்டு நின்ற காராயணனுக்குள் உட சுப்பன் வாய் திறந்து பேசினவுடன் அவனிடத்தில் கம்பிக்கை உண்டாக வில்லையா? சுப்பன் சாளியிடம் சென்று வணக்கம் செய்யவே, சாளி அவனுடைய கருத்தை அறிந்த வளா யிருந்தாலும், அவன் பேசிக் கேட்கவேண்டும் என்றோ; அல்லது அவனை சமீபத்தில் நிறுத்திக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்றோ, அவனைப் பார்த்து, கொரோமாய்ச் சொல்வதபோல, பாலை பண்ணிக்கொண்டே, 'என்ன காரியம்? ஏன்?' என்று அத்தட்டிக் கேட்டான். சுப்பன், 'பல்லினித்துக் கெஞ்சுவது என் கபாவமில்லை. நான் கேட்பதைக்கொடுத்தால் கொடு, இல்லாவிடில் போ' என்று சொல்பவன்போல் கம்பீரமான பார்வையுடன் சாளியின் பாதையைய சீர்க்குத்த மற்ற காட்டுத் தமிழிலேயே 'இத்தமனிதன் உன்கள் கையில் அகப்பட்ட காரணம் என். அல்லது தயவுசெய்து விட்டு விட்டால், என்னை ரட்சித்ததபோதும். என்னை இந்தக்ஷணமே கொன்று தின்ன திருப்பியடையுங்கள்' என்று சொல்ல அதற்குள் காராயணனும் வயிற்றைக் குழைத்துக்கொண்டு, பன்னத்திறத்துகொண்டு 'நான் ரூபாய் வேண்டுமோனால் தருகிறேன்' (அதுகட்ட வேண்டுமோனால் தான்) என்று தன்னுடைய சில்லாப் பையை 'கல கல' என்று ஒசைப்படுத்திக் கொண்டு அதிலிரு

த்தவென்றி நானயங்களில் ஒருகை வாரிக்காட்டி
 னான். சுப்பனை போதுமான வக்கலையிருந்தாலும்,
 நாராயணனுடைய ஸப மந்திரை வக்கலை ஏற்பட
 வே, சாஸி அவர்கள் பக்கம் விண்ணப்பத்தை அனு
 கூலம் செய்வதாய்த் தீர்மானம் செய்துகொண்டு, நா
 ராயணன் கைவிலிருந்த பணத்தை வாங்கினான். நா
 ராயணன் 'ஏந்தனை ரூபாய் கொடுக்கிறாய், என்று
 சாஸி கேட்பான்' என்று எதிர்பார்த்தான். சாஸி கன
 வில்கூட பணத்தைக் கண்டவனில்லை என்று சந்தி
 அவன் நியான். சாஸி பணத்தைக் கையில் வாங்கின
 யுடன் அதை ஒன்றொன்றாய் தொட்டுப்பார்த்தான்.
 பிறகு மூக்கினிடம் கொண்டுபோய் மோத்து பாரித்
 தான். கண்ணிடம் கொண்டுபோய் உற்றுப்பாரித்
 தான். அதில் அனேக நூதன நானயங்கள் இருந்
 தன. அவைபார்க்கப் பார்க்கப் பகடையிருந்தன.
 சாஸி ஒன்றுத் தொன்றாய் அதைக் கையில் வைத்
 துக்கொண்டு குறித்தான், குறுக்கினான், 'கல கல'
 என்று ஒலிசெய்துவிடுகின்றான், சிரித்தான், கீழே எறித்
 துபார்த்தான். அதன் கரத்ததைக் கண்டு 'இடி இடி'
 என்று சிரித்தான். அக்குமிழ்குமேழு ஒன்றொன்றா
 ய்ப் பொறுக்கினான், மறுபடி குறுக்கினான், சுப்பனைப்
 பார்த்து சிரித்தான். சுப்பனிடம் கொடுத்து ஒன்சப்
 பித்ததச் சொன்னான். சுப்பன் அனாதா ரூபாயாக
 எடுத்து தன் விரல்களில் வைத்து 'கணீர், கணீர்'
 என்று சுருட்டினான், அவன் காதினிடம் வைத்துக்
 குறுக்கினான், அவன் மார்பில் வரிசையாக வைத்து
 அவன் கிமிர்ந்து பார்த்தான். சுப்பன்சமீபத்தில் வச
 வச சாஸிக்கு சந்தோஷம் அதிகரித்தது. சுப்பனுக்
 கும் சாஸியிடத்தில் 'சந்தோ' ஒருவிதமான கேசம்
 உண்டாய்விட்டது. இவர்களுடைய சந்தோஷத்
 தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாராயணனுக்கு
 பணத்தை அபியாத பரமாரும் உலகத்தில் உண்டா
 என்று ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவனும் தன்னிலைமை
 யை மறந்து சிரிக்கத்தொடங்கினான். சாஸி தன்
 மார்பின் மத்தியில், ஒரு புதிய அனாதரூபாயை வைத்
 துக்கொண்டு, சுப்பனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொ
 ண்டு, ஆடத்தொடங்கினான். சுப்பனும் அவனுக்கு
 சரியாகக் கைகொடுத்து, கர்த்தனரு செய்யு ஆரம்பி
 த்தான். அவர்களுடைய பார்ப்புகளும் மெட்டுகளும்
 காலோசனையும் கையோசனையும் நாராயணனுக்கு கீல
 கிரியையில் வெள்ளைக்காரராகும் சதிரைக் காட்டி
 யும் அதிக ஆனந்தமாயிருந்தது. சாஸி சந்தோஷப்
 பெருக்கத்தால் தன் கழுத்திலிருந்து ஒரு சங்குமா
 லையை எடுத்து சுப்பன் கழுத்தில் போட்டான். சுப்
 பன் தோலுடை உடைவான் சங்குமலை இவற்றோ
 டும், சாஸி கைகால் தோள் தலை கழுத்து முதலிய
 இடங்களிலும் கிரம்ப பலவீரணமான சங்குமலை,
 வெள்ளைக்கல் மலை முதலிய மலைகளையும், தலையில்
 மயிலிறும், மார்பு, மேற்கை முதலிய இடங்களில்

ஒர்வித பச்சை எண்ணெயையும் ஐடவிக்கொண்டு
 கிரீவாணமாய்,
 தத்தனக்கத்தனக்க தாலேதாலாலோ
 தனதனதத்தனக்க தாலேதாலாலோ.
 என்று பாடிக்கொண்டும் ஆடிய ஆட்டம் சென்ற
 கருஷத்தில் கவுர்னர் முதலிய மகாப்பிரபுக்கன்குடி.
 ஆடிய பிசாசாட்டத்திலும் அகில அழகாயும் விசித்
 திரமாய் யிருந்தது. இப்படி சற்று முன்னம் அழ
 கையும் அச்சமும் கிரம்பியிருந்த அறையில் இப்
 பொழுது சந்தோஷமும் சதிரையிருந்தது. இம்
 களவு உடல்வாசலாய் யிருக்கும் தருணத்தில் திடீர்
 என்று தகவு திறக்கப்பட்டது. எல்லாரும் திருந்திப்
 பார்க்க, நாராயணனையும் சுப்பனையும் பிடித்துவந்த
 காட்டுமனிதன் சாஸி சாஸியென்று கூவிக்கொண்டு
 வந்தான். அவனைக் கண்டவுடன் நாராயணன் பூஜ்
 யைக் கண்ட எவியோர் பதங்கி விட்டான். சுப்
 பனும் மௌன சாஸி கையைவிட்டு ஈடுபுலினான். உட
 னெ சாஸி தந்தகப்பன் உள்ளே வருமுன்னே சுப்
 பன் எதிர்கொண்டு சிரித்த முகத்தான் 'ஏன் அப்
 பா' என்று கேட்க அவன் விசாரப்பட்டவன்
 போல் மௌனமாய் இருந்தான். சாஸி 'ஏன் விசை
 மாயிருக்கிறீர்கள்' என்று கேட்க, அவன் 'ராத்திரி
 கூத்துக்கு பச்சை எண்ணெய், வேண்டாமா. அது
 தான் கிடைக்கவில்லை. எவ்விதம் கூத்துக்குப் போ
 வது' என்றான். சாஸி 'ஏன் மாடனிடத்தில் என்
 னெய் இல்லையோ' என, ஓரி 'இருக்கிறது; ஆனால்
 அவனுக்கு சங்குமலை வேண்டாமாம். கம்பிடம் இரு
 க்கிற சங்கு கமக்கே போதாது. என்னிடம் மயிலி
 ரு இருக்கிறது தருகிறேன்' என்று சொன்னேன்,
 அவன் அது தன்னிடத்திலிருந்து விருக்கிறது. என்னுள்
 பிறகு நானும், அவனும், காணியிடம் சென்றோம்,
 அவன்? சங்குவைத்துக்கொண்டு கோணல் கொண்
 டை தேடுகிறான். கீலனிடத்தில் கோணல் கொண்
 டை இருக்கிறது; அவனுக்கு மயிலிறகாவது என்
 னெயாவது வேண்டாமாம். போய்விட்டது வீண்.
 ஒருவியாயாரும் கட்டக்கவில்லை. என்ன செய்வது.
 என்றான். அதற்கு சாஸி 'என்னெய் இல்லாமல்
 என்னகூத்து' என்று சேர்த்துக்கொல்லி, பிறகு திடீ
 ரென்று கீணத்துக்கொண்டவன் போல என்னெ
 யும் சம்பாதிக்க ஒருவழியிருக்கிறது' என, ஓரி ஆவ
 னுடன் 'அதென்ன?' வென்று கேட்க, தன்னையில்
 இருந்த நானயங்களை அவனுக்குக் காட்டினான்.
 அதைக்கண்டவுடன் ஓரி அடைத்த சந்தோஷத்தி
 ன்று எல்லியில்லை. அவன் ருப்பொன்று ஓரா ஈழம்
 பாய்வுடும்பிச் சுருட்டித்தவன்போல் குறித்த தன்
 கருத்த பீசையை முறுக்கிக்கொண்டு 'சரிஷ்'
 என்று தன் இரண்டு தொடைகளையும் தட்டிக்கொ
 ண்டு 'என்னெய் வாங்கி விட்டேன், என்னெய்
 வாங்கிவிட்டேன், கூத்து உண்டு; ராத்திரி கூத்துக்

குப் போலோம் என்று கூச்சலிட, இதுதான் சமயம் என்று சாஸி அப்பா அந்த வஸ்து (அதற்குப் பெயர் தெரியவில்லை) கம்முடைய தல்வவே அதோ அந்த மனிதனுடையது என்றான், அதற்கவன் 'என்றால் என்ன, அவனைத்தான் ராத்திரிக் கொல்லப் போகிறேன். அவனுடைய பொருள் எல்லாம் கமது தானே' என்றான். அதைக்கேட்டுக் கொண்டிருந்த காராயணமுதலியார் ஐயையோ மோசம் போனேனே என்று அழ ஆரம்பிவித்தார். சாஸி ஓரையைப் பார்த்து 'அவனைக்கொன்று விட்டால்' மார் கமக்கு வேண்டும் போதெல்லாம் அந்த வஸ்துவை கொடுப்பார்கள்' என, ஓரி 'ஓ மோ, அப்படி, கிணத்த போதெல்லாம் அதை சம்பாதிக்க அவனுக்குத்தெரியுமோ? அப்படியானால் அவன் இருக்கட்டும். இன்னொருவனைத் தின்போம்' என்ன, காராயணன் தான் தப்பினதாக கிச்சயம் செய்துகொண்டு கப்பனுக்காக வலைப்பட்டான். அதற்குள் சாஸி 'இரண்டிபெருக்கும் அதுதெரியும்' என, ஓரி 'அப்படியானால் இருவரும் இருக்கட்டும். அவர் கமக்கு தேவையானகாலத்தில் தேவையானபடி கொடுக்கவேண்டும்' என்றான். சாஸி 'இன்று அவர்களை விட்டுவிட்டால் நான் மறந்து அவர்களைக்கொண்டு விட்டால் என்ன செய்வது' என, ஓரி எழுந்து தன் கத்தியை கீழே போட்டுக்கொண்டு 'அவர்களைக் கொல்ல தில்லை' என்று இரண்டிபெருந் அதைத்தான்டி பிறகு அதை வைவாலெடுத்துக் கண்ணில் ஒத்திக்கொண்டார். இவ்விதம் அவன் சத்தியம் செய்துகொடுக்கவே, காராயணன் 'தப்பித்தோம் தப்பித்தோம்' என்று கப்பனை தட்டிக்கொடுத்தார். கப்பன் 'கடவுள் கம்மைக் கைவிடமாட்டார்' என்றான்.

இதற்குள் ஓரி ஒரு அரைக்கால் ரூபாயைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒட்டமாய் ஒடி மாடனிடத்த அரைக்காட்ட மாடன் இது என்ன இவ்வளவு நன்றியிருக்கிறதே. அதை எனக்குக் கொடுக்கமாட்டாயா? என, 'அதற்காகத் தான் கொண்டுவிட்டேன்' என்று சொல்லி அவன் கையில் கொடுத்தான். உடனே மாடன் உள்ளே ஒடிப்போய் தன்னிடத்திலிருந்து எண்ணெயை யெல்லாம் ஓரிக்குக் கொடுத்து, 'இது ஏது?' என்று கேட்டான். ஓரி சங்கதி எல்லாம் சொல்லி 'அந்தமனிதர்களை நான் கட்டிக்குக் கூட்டியவருகிறேன்' என்றான். மாடன் 'அவர்களை என்ன கம்மைப்போல் மனிதர்களை' என்ன, ஓரி 'தான் இப்பொழுதுதான் சொல்லமாட்டேன். ராத்திரி கியே பார்' என்று சொல்லி விவாவாய் வந்து விட்டான்.

இதற்கு, மாடன் காணியிடத்தும், காணியிலிருந்து அந்த அரைக்கால் ரூபாயைக்கொடுத்துத்தன் கருக்கு வேண்டியவையைக் காணிக்கொண்டார்கள், அன்று ராத்திரிக் கூத்துக்கு கோணல்கொண்ட

முதலிய சாமான்கள் அவசியமாய் வேண்டியவாவிட்டால், மாடனாவது காணியாவது அந்தரூபாயை விட்டுப் பிரித்திருக்கமாட்டான். கிலன் அதை வாங்கினது தான் தாமதம், அதை பத்திரமாய் ஒரு தோலில் முடித்து வேறொருசெய்வது இருந்தால் எவ் பெருக்க சாஸி இம்மலிவிடம் என்று பத்திரமாய்க் கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டான்.

பணத்தையே கண்டறியாத ஒரு ஜாதியார் இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்க்க காராயணனுக்கு கிரம்ப ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறந்தது முதல் பணத்தான் பழகியதும் கமக்கு அது அதிக சரதாரணமாயிருக்கிறது. ஆதலால் அது இல்லாவிட்டால் உள்ளடும் தீர்க்கணியும் அது இருப்பதால் உள்ள கன்மையையும் காம் யோசித்துப்பார்க்கிறதில்லை, பாலுக்கள் எல்லாப்பொருள்களும் இருத்தும் பணம் என்ற ஒருவஸ்து இல்லாததால் ஒருவருக்கும் வியாபாரம் நடக்கவில்லை. சங்கு வேண்டியவனுக்கு மயிலிறகு தேவையில்லை, மயிலிறகு வேண்டியவனுக்கு என்னையே தேவையில்லை. இவ்வாறு இருந்தால் வியாபாரம் நடப்பது எவ்வளவு கடினம்! ஓரிக்கு எது தேவையோ அது மாடனிடத்திலும், மாடனுக்கு எது தேவையோ அது ஓரியிடத்திலும் இருந்து விட்டால் வியாபாரம் நடந்து விடும். தினந்தோறும் இத்தமாதிரியே ஏற்படுமோ?

இது கிங்க, ஓரி என்னென்று வாங்கி வந்தவுடனே தானும் பூசிக்கொண்டு, கப்பன், காராயணன், சாஸி இவர்களையும் பூசிக்கொள்ளச் சொன்னான். அப்பொழுது கப்பன் சாஸியைப் பார்த்து 'என்னென்று அதிக தூக்கத்தமாயிருக்கிறது, என, காராயணன் தனக்குள் 'கப்பன் காட்டுமனிதன் போலவு யிருக்கிறான், அல்லபோதும் தோன்றுகிறான்; அவன் விருத்தாகத் தந்தை அறியவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டு தன் ஓடுப்பில் சொருகியிருந்த ஒருசத்தனவிலையை எடுத்து சாஸிக்குக்காட்ட, சாஸி வாங்கிப்பார்த்து 'இது அதிக வாசனையாய் யிருக்கிறது, இதென்ன?' வென்று வாங்க, கப்பன் அதைக்கொஞ்சம் அரைத்து சாஸிகையில் தடவ, சாஸி 'நன்றியிருக்கிறது' என்னென்று வேண்டாம். இது தான் பூசிக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சந்தோஷத்துடன் கூச்சலிட்டான்.

(இன்னும்வரும்.)

சூர். செல்வப்பிள்ளை.

ஸ்ரீமத் திராவிட ஆயுள்வேதம்,

(திராவிட ஆயுள்வேத வைத்தியர் ஒருவர் எழுதியது.)
(தொடர்ச்சி)
முற்பகத்த முதலில் ஸ்ரீமத் திராவிட ஆயுள்வேதம் இன்னதென்றும், அதன் ஆசிரியர்களையும் கூறி

முடிவில் போலி மருத்துவக்கலைகளின் உற்பத்தியையும் எழுதிமுடித்தேன். போலிமருத்துவக் கலைகளில் உண்மை சிறிதும், பொய்மை பெரிதும், இருந்தாலும், அவைகளை ஆதாரமாக்கொண்டு விதித்தவைகளை எம்பிக்கையுடன் செய்தல் கூடாது என்பது, எம் உண்மை மருத்துவக்கலைகளின் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த ஆன்டோர் பலர் உடன்பாடு. இவைகளை ஒழித்து, உண்மை மருத்துவக்கலைகளைப் பரீட்சித்து, அவைகள் கூறியவைகளைச் செய்து வருவதே இன்றியமையாத் கருமம். உண்மை மருத்துவக்கலைகள் எட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சப்பிரதிகளிலும் தற்காலத்தில், எம்மவர் அகேசர்பால் இருக்கின்றன. அவைகளை யோதவோர் இலக்கிய இலக்கணப்பயிற்சியை உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். மருத்துவக்கலைகள் எல்லாம் இலக்கிய இலக்கணக்கடல் குடித்துத் தேய்வீகம் பொருத்திய ஆன்டோர் பலரால், ஏறக்குறைய செய்யுள் கடையிற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன வாகையால், கல்வியற்றவர்களுக்கு எளிதில் புலப்படல் அரிது. இலக்கிய இலக்கணம் எளிதில் சிறிது பயிற்சியுள்ளவர்கள், தங்கள் வித்தியாகவந்தினால், அண்ணலிலும், அனுபவமுமுள்ள மருத்துவக்கலைஞர் பால் அணுகாது; மருத்துவக்கலைகளைக்கொண்டு, தாங்களே அவைகள் கூறுகின்றனது செய்யத்தலைப்படுகிறார்கள். இவ்வளவு செய்யத்தலைப்படுபவர்கள், அதுபவமற்றவர்கள் ஆதலால் அவர்கள் புரற் சார்தல் கூடாது. மருத்துவர்கள், தேவதா உபாஸிதர்பலசாத்திரங்கள் கருமமாய் ஆராயத்திறந்திருத்தல், திரிசாண சந்தி, பலவியாதிகளைத் தீர்க்குதல், காலம் வியாதிகளைக்கண்டு அஞ்சாதிரத்தவம், மிகுபுத்திதட்பம், பெரிவோர்சிரேகம், ஆசாரம், மேம்பாடு, கற்குணம், அன்பு இத்தன்மைகள் உற்றவராய், தேசம், தேசம், காலம், கோகம், ஞானவதம், பதார்த்தகுணம், சீராதாரம், உதாரத்திரி, தேசபலம், ஆசாரம், கைபாகம், செய்பாகம், இன்ன நோய்க்கித்தியை நான் ஞானவதம் கொடுக்கவேண்டும் வன்னுதல் காலஅன்பு, ஆயுசு முப்பேதங்களை யோர்ந்தவராய் இருத்தல்வேண்டும். என்னை:

தேய்வுபாசனை பலனுவெல்ல கான்டல்

திரிசாண சந்திபன்தோய் தீர்த்தனாலும்

வைகவற்ற திரிமதி துட்புலு காண்டோர்

செப்போருக்க மேன்மை குணமாய்ப்புள்ளாலும்

மெய்வகதை விசுவைணம் குறைபதார்த்த

விதியுடற் காதார மடவம்மொத்த

வைவரு மென் பேதமெலா முணர்ந்தும்

என்றார் பேராசிரியர். மருத்துவர்க்குற்ற இவ்விதச் சிறப்புகளில் பல பிணிகளை யஞ்சாதனகம் தீர்ப்பது மட்டும் அனுபவத்தால் வரவேண்டும். ஏனெனில், மாளிகைக்குப்பழவியினையாலும், உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமையாலும் வாத முதலிய முப்பகுதிப்

பிணிகள் வரும். அவைகளை இன்னதிதன்று கண்டறிதல்அனுபவ மிகுந்தாலொழிய அமையாது. அனுபவம்கடக்கவே, இக்காலத்திலும் ஆக்கியேய மருத்துவர்கள், மருத்துவங்கற்கு மாணுக்கர்க்கப்பிணியாளர் பாலுத்தி வியாதிகளின் கூறுபாடுகளை வருஷக்கணக்காகக் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். இம்முறைக்கு ஆக்கியேயங்கள், கிளினிகல் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் (Clinical instruction) என்று கூறுவர். இது மட்டும் மருத்துவர்களின் இலக்கணங்களையும், அவர்களுக்கு அனுபவங்கள் வேண்டுமென்பதையும் தொகுத்துக் கூறினார். இனிச் சீரமுதல், அதன்பெருமைகளும், அதைப்பிடிக்கும் பிணிகள் வரும் காரணங்களும், அவைகளைத் தீர்க்கும் வழிகளும் இத்திறத்தன வேன்று சம்பிரதேயத் கூறத்தொடக்குகின்றேன்

சீரம்.

இம்மை மறுமை வீடு பேறுகளை யடைதற்குரியது இம்மனுஷ சீர மாநலம், அதற்குள்ள ஆதார பேதங்களை யுய்த்தனா வேண்டும். சீரத்தினது ஆதாரபேதங்களாவன: வாதம், பித்தம், சிலேஷம், ரசதாது, அஸ்திரகம், மச்சைதாது, கச்சிததாது, மலம், மூத்திரம் எனையிப்பினிசெய்து. இவைகளின் விரிவுகளை "சீரம்" என்னுஞ் சாத்திரத்திற் கண்டு தெளிக.

பிணிகள்.

சீரத்தைப் பிடிக்கவரும் பிணிகளில், பழவியை மால்வருபவைகள் வினைகழிந்தாலன்றி தீராதவை யால் அவைகளை நோழித்து, மற்றவைக்கு மருத்துவஞ் செய்யப்படும பிணிகள் அபக்குவஉணவுகள் பதினாலும், மிகப்புகித்தவிலனும், தொழில்கள்வேறு பாடாதிகளினாலும்வரும்.

அபித்து வுணவன்டல்.

அபக்குவ உணவுகள் என்வன்டப்பட்டு ஒக்வொன்றும் பலபிணிகளை வருவிக்கும். அவையாவன: 1. அன்ருத்தோலும் (கஞ்சி கிங்கி கொள்வது) தூபம் விதும் எனும் அசாணங்களைப் பிறப்பிக்கும், 2. பிச்சில் தோலும் (குறைந்த போவது) சடராக்கிணியை அணைக்கும், 3. அசிர்தோலும் (செருமி உயி முதலியவைகளுடன் சமைப்பது) அசிரசகத்தையுண்டாக்கும், 4. கொழித்தோலும் (செருக்கிசியுள்ளம்) அசிரசகத்தை யுண்டாக்கும், 5. கஷித்தோலும் (ஆறியுலர்ந்த போதல்) விதும் சோகத்தை யுகிசிரக்கும், 6. தத்ததோலும் (காத்தின அன்னம்) ஐரணதாதரோகம் வினைவிக்கும், 7. விருபதோலும் (கொழியல் அசிரியுள்ளம்) ஆயுஸ்முதலியவைகளைக்கெடுக்கும், 8. அனர்த்ததோலும் (கொத்த இலம்பிந்த தாலிமூத்த அன்னம்) அதிதித்திராதிதாதிசோகங்களைகளைப்பிக்கும். ஆதலால் வினைகளை யுண்ணல் அடாது. உணவுகளைச்சித்தபாகம், விப்பா

கம் களபாகம், தேவபாகம், எனும்பாக சாதிரங்க ளிற் கூறிய வண்ணஞ் செய்தருத்தல் அவசியம்.

சீரணமறிந்து புசித்தல்.

ஒருவன் சேணத்தைத் குளிகளினாலே (உடம்பு சி றுமிருத்தல், கோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல், கச்சா ணுதி காரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல், பசியிரு தல்) அறிந்து உண்பானியின் அவன் பாத் பிணிக் கன் அணுகாது. அண்ணுண்டாறும், முன்னுண்ட சே ணித்து, மிகப்புசித்து, உண்ணும் போது உண்பவன் உணவு, வாதபித்த சரீரகபாவங்களுக்கு மாறுகொள் ளாது, பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது, என்மிகால வேறுபடுகொண் டுன்றற்காவன பிற்தொன்றற்கா காதுதேனு செய்யும் தம்முள் ஒத்த கலை விரியக்க ளால் மாறுபட்டு கஞ்சாதல் போல்வன நீக்கி நீரைக் காய்ச்சிப், மோலாப்பெருக்கி செய்யுருக்கிப் புசித் தல் சிலாக்கியம். இல்லாவிடில் பற்பல துன்பங்கள் உண்டாகும்.

தொழில்களது வேறுபாடு.—உலகத்தை யடக் கல், வீத்துவை யதிசமாய் விடல், என்னெய்மிடக் குளிக்ரிற் குளித்தல், பகலிற் றசையோகமும், நித்தி னாயுஞ் செய்தல், தன் வயதிற்கு மேற்பட்ட ஸ்திரீ யைப் புணர்தல், இனவெயிற் காய்தல், வலதுகை யோகப்படுத்தல், முக்காளிற் சமைத்தகறி யுண்ணல், பசியாதுழி புசித்தல், காலமாலைகளிற் சிலம்பம்முத லிய தொழில்களைச் சரீர கபாவங்களுக்கேற்ற வன் னுஞ் செய்யாதிருத்தல் ஆகிய இவைகள் பிணி வரு தற்காரணங்கள் ஆகின்றன. இவைகட்டுப் பிரமா ணங்கள்:

“திண்ண பிரண்ணே சிக்க வடக்காமல்
பெண்ணின்பா லொன்றைப் பெருக்காமல்—உண் ணுக்கால்
நீர்க்குக்கி மோர்பெருக்கி செய்யுருக்கி யுண்பவர்
பெருரைக்கிற் போமேபிணி.” [தாம்]

* * * *

“என்னெய் பெயின் வெக்கீரிற் குளிப்போம்”
பகற்புணரோம்பகற்றுயிலோம்பயோதாறுமுத்த
வேலஞ்சேர் குழுவியரோ முளவெயிலும் விரும்
போம்.

* * “இடதுகையிற் படுப்போம்” [தோம்]

* * “முதலுளிற் சமைத்தகறியமுதெனினு மருத்
“ஞாலந்தான்வந்திடும் பசித்தொழியவுண்ணோம்,
கமருக்கித்தேத கணவாயிருக்கு மிடத்தே”

“சிலம்பு முதன் மல்லயுத்தத் தேலொடை கொள்
பலம்பாவு மெய்யிருக்கும்” [எல்]

என்றார் போசிரியர்.

அழுக்கு வஸ்திரங்கள் தரிப்பாது, அதிகாலையிற் குளித்த முண்டாசு, அங்கி அரைக்கச்சு முதலிய கட்

டப்போதல் வேண்டும். இவைகளினால் அநேகரோக ன்கள் சிவர்த்தியாகும்.

பிரமாணங்கள்.

அழுக்குவஸ்திரக் தரிப்பதினுண்டாகுத்துன்பங்கள்:—

[விக்கும்]

“நோயடருத் காந்திகெடும் துண்ணரிவும் போனோ
தியகுளிர் துக்கத் தினவுசங்கை—வாய்ப்போச
கசதனு முண்டாருல் கோதாரு மாகடைச்சே.
பேசதனு யியாதிதற்குப் பின்பு.”

அதிகாலைக்குவித்தவின் கண்மை:—

“காலம் குளிக்கக்கடும்பசியுண்டா நோம்போம்”

முண்டாசு, கவசம், கடுக்கட்டுகளின் குணம்:—

முண்டாசு வாதபித்த முன் மொழிக்கு மெய்க்வச
முண்டாயின்காந்திபுட்டியுண்டாகும்—திண்டாடு
பித்தமறுத் தியாம் பிணத்தாகக் கட்டுக்குக்
கொற்றமறு விரியமால் கூறு”

என்று பலவாறுக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இதகாரும் கூறியவண்ணஞ் செய்யத்தடையுண் டால், பல பிணிகள் வந்து துன்பங்கள் எண்ணிறத் தன செய்யும், பிணிகளை நாயு, கண்கள், தொனி, உ டல், நிறம், காக்கு, மலம், முத்திரம் என்னும் அட்ட விதப்பரிணைகள்செய்து, வாதபித்தசிலேஷம்வக்களா கிய முப்படுகினில், இன்ன காரணத்தால் பிறத்த தென்று நிச்சயிக்க வேண்டும். அட்டவிதப்பரிணை களை விரித்து ஒருவாறு பின்னர்க்கூறும் ஏனெனயி. ருப்பதால் இங்கு இவ்வளவிலே விடுத்தினேன். தா ிரங்கள் (ஸ்ரீமத் திராவிட ஆயுள்வேதம்) பிரபுக் த் 4448 என்பவையையுத்திறுக்கின்றன வெல் ிரங்களை னர் கூறினேன். அதிகாரியம் பிணிகள்இருந்துமுன் னம்மலர்கள், தற்காலத்தில் ஒவ்வுதங்கள் கொள்ளும் அனுபவ முற்ற பிணிகளை இன்னதென்று பின்னிர்ந்த கூறப்படும். பிணிகளாவன: கரம், அதிகாரம், கிரகணி, அரசம் (மூலம்), அசோனம், அக்கினி மந்தம், விசு லிகம், கிருமி; பாண்டு, சத்தபித்தம், காசம், வீக்கல், சுவாசம், சுவாபேதம், சர்த்தி (வாந்தி), மூர்த்தசை, கா கம், உண்மதம், அபுஸம்சம் (இதில் ஐவகை வலி க்களும் அடக்கும்.) சரம்பு வியாதிக்கள், குந்தம், குலை, கீல்பிழப்பு, குண்பம், மூத்திரக்கிச்சரம், மூத் திரகாதம், அஸ்மா, பிரமேகம், மேதம் (அதிதூல ரோகம்), உதாவியாதி, அடிவயிறுவிக்கக்கொள்ளல்) சோபை, சிலிபதம் (யாதெக்கால்), கண்டபாசு, காலகண்டம், பகத்தரம், உபதன்ஷம், (ஆன்ருரி லியாதிக்கள்), தேதத்தம், ஆம்லிபித்தம், (விஷர்ப்பம், (அக்கி இராசப்பிளவை முதலியன), விஷப்போடகம் (சொரி சிரங்கு), மருகிகம், முகரோகங்கள் (வாய், உ தமே, கண், காது, பல்வியாதிக்கள்) இவைகளும் இவைக ளுள்வாதபித்த சிலேஷம்வக்களால் தொத்திக்கப்பட்ட பல்பிணிகளும் மாந்தம் முவியை பால ரோகங்களும்

ஆம். இவைகளின் இலக்கணங்கள் ஜீவரக்ஷாமிர்தம் என்று நுவலிந்தென்னத்தெளியக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை இங்கு விரிச்சிற் பெருகுமாதவாட்டுவனவுடன் விடப்பட்டது. இவைகளை இன்ன இவற்றை சங்கிரகித்தக் காலமும் இப்பத்திரிகையில் இடமும் இருப்பில் பின்னர்க் கூறப்படும்.

(இன்னும் வரும்)

கே. ஸி. துரைசாமி.

* ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம்

அல்லது

கமலாம்பாள் சரித்திரம்.

முத்துலவாமி அய்யர் கதவைத்திறந்தவுடன் ராமன்னு வாத்தியார் உள்ளேவந்தார். அவணாப்பார்த்தால் 45 அல்லது 50-வயதக்குமேல் மதிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவருக்கு சதாபிஷேகமாய் வருஷம் 5-ஆய்விட்டது. (அதாவது இப்பொழுது வயது 90.) இன்னமும் சிறுநுள்தீதில் இடைய விட்டு வேறொருவரை பிராமணர்த்தத்திற்கு சொல்வதில்லை. அந்த ஊரில் ஒருமாதத்திற்குக் குறைந்தது இருபது சிராத்தத்தக்கு மோசமில்லை. அதில் பதினெட்டுக்குக் குறையாமல் வாத்தியாருக்குக் கிடைக்கும், கலத்தில்பரியாறுப்பொழுது (போதும்) என்று சொல்லுமற தூங்குக்கம் அவரிடத்தக் கிடையாது. “ஏவ்வளவு போட்டாதும சாப்பிடவேண்டியது. கம் குடைய கடைம” என்று அவர் சொல்லுவார். அந்த ஊர் ஐயங்களுக்கு அவர் பிராமணர்த்தம் சாப்பிட்டவர்தான் திருப்பி. இந்தப் பிராமணர் இவ்வளவு சாப்பிடுகிறாரே இதில் பாதிவாது கம் குடைய பிதர்களுக்குக் கிடைக்காதா என்று அவர்களுக்கு எண்ணம். எதார்த்தத்தை அவர்கள் அறிந்ததில்லை. இவர் மத்தியானம் சாப்பிடுவது போதாமல், சாத்திரிப்புட்டில்பரியாகையால் இருபது முப்பது வடையை மட்டுக் தின்றதுவிட்டு, சுத்தப்பாட்டளி யாகவே யிருந்துவினார். உலுந்த வடைதான் அவருடைய தேக்ககட்டு விட்டுப்போகாமல் அவரைக் காப்பாற்றியிருந்தது. திருநாள் கரம் என்று கீழே படுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே, கிடையாது. வயதிலுக் கொஞ்சம் உணர்வார்போல இருந்தாலும் அவர் கடைகொஞ்சக்கூட தனர்க்கி யுடையமேயில்லை. ஆற்றல் களையில் தினந்தோறும் அவர்தான் ஒடுகால் தன்னுடைய வழுக்கம்.

உபாத்தியாயர் உள்ளே வந்தவுடன் கமது முத்தலவாமி அய்யர் “மாமா வாருக்கன், வாருக்கன்; குட்டி பவகை கொண்டு, (கல்யாணி பவகை கொண்டு

விர) உட்காருக்கன், காணே அங்கே வராமென்றிருக்கேன்,” என்று

‘அடா, யாடா, வீரா!’ என்று கவிஞர்.

உடனேவேலைக்காரனாகிய வீரன் ‘கவாமி’ என்றவர, அய்யர்: ‘அடா, போய் குழந்தை சுத்தத்தைக் கூட்டியாவா’ என்று சொல்லிவிட்டு, வாத்தியாணாப்பார்த்த ‘ஜோசியர்’ அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வரச் சொல்லுகிறேன், ராஜவேலை போய் விட்டதல்லவோ, இன்று என்ன, வெள்ளிச்சிழைமையோ’ என

‘ஆம் ஆம் ஆம் ராஜவேலைபோய் எத்தகாலம் ஆய் விட்டதே’ என்று வாத்தியார் சொன்னார்.

அய்யர்: ‘ஆம் ஆம் சளிச்சிழைமையாகிய சொன்னேன்’ என்று சொல்ல, பையன் சுத்தமும் ஒரு பந்தை உருட்டிக்கொண்டு ‘என் அப்பா, கூப்பிட்டாயாமி’ என்றுகொண்டு வந்தான்.

அய்யர் ‘பந்த’ எதற்கு? அடா! தாத்தாமேல் பப்பப்போகிறது அதைக் கையிலே எடு எடு’ என, பையன் ‘புதுப்பந்த அப்பா, பெரியகன்க்கியாய் உள்ளே வைத்திருக்கிறேன்.’

‘அது இருக்கட்டும், என்னவினையாட்டுபுத்தி, நீ போய் சங்காரஜோசியனா, அப்பாவும் தாத்தாவும்—’

என்று மேல்சொல்லுவதற்குள், பையன் “எத்த தாத்தா?” என்று குறக்கே கேட்ட, அய்யர் ‘ஆமா இந்தத் தாத்தா தாடா’ என, ‘ராமன்னுத் தாத்தாவா’ என்று பையன் கேட்ட முத்தலவாமி அய்யர் ‘ஆமாம்! போய் உங்களைக்கையோடு கூட்டியவச் சொன்னார்கள். ஏதோ அவசராரியமாம் என்றசொல்லி கூட்டிக்கொண்டுவா’ என்றார்.

பையன் ‘என்னகாரியம்சொல்லு’ என்றான். அய்யர் ‘சொல்லுகிறேன் போ.’

பையன் ‘சொன்னால் தான்’

அய்யர் ‘அக்காளுக்குக் கல்யாணம்’

குழந்தை, ‘அக்காளுக்கு கல்யாணமாம் உங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வரச்சொன்னார்கள் என்றுசொல்லி கூட்டி வருகிறேன்’ என்று குறித்தோட,

அய்யர், ‘இது ஏதா இவன்! இன்னும் சொல்ல வேண்டாமா, கையோடு கூட்டிக்கொண்டு ஒழுவா அப்பா’ என்று கிரித்தக்கொண்டு சொன்னார்.

குழந்தை ‘அவர் என்னோடு குழப்பமோ, காள் அவருக்குமுந்தி ஒட்டும்பிடித்த விடுவேனா’ என்ன, அய்யர்: ‘நீடுவேண்டாம் போய் மென்னக் கூட்டிக்கொண்டுவா’ என்று சொல்ல, சுத்தம்குறித்தக் கொண்டு வெளியே ஒழுகு.

சுற்று கோத்திக்கெல்லாம் கிவத்த சிறுநுள ஒரு மணிதூர்த்தேனே வந்தார். அவர்களுக்குத் துத்திராட்சமும், கையில் திருப்பதிக்காப்பும், விரலில் போன்

* செந்திரவேலாயிர் ‘அய்யர் அபவாதம்’ என்றதன்னை “ஆபத்துக்கிடமான, அபவாதம்” என்று திருத்திக்கொள்ளவும்.

மோசிரமும், அருகித்தொண்டு, நெற்றியில் விழுதி சந்தனஞ்சதை தரித்துக்கொண்டு கையில் ஒரு ஏடு உள்வந்தார். அவர் வந்தவுடன் அய்யர் 'வாருங்கள்' என்று ஆசனம் கொடுக்க, வாத்தியார், 'சங்கரா வா' என்று சொல்லி 'இதோ இந்த ஜாதகங்களைப்பார்' என்று கையில் கொடுத்தார்.

ஜோசியர் உட்கார்ந்தகொண்டு 'குட்டிக்கா, ஒரு கட்சி ஜாதகம் இருக்கிறதே. தூதர்க்குக் குறையாது போல் இருக்கிறதே' என,

அய்யர் 'இருக்கும்' என்றார்.

ஜோசியர் 'உங்களுடைய குணத்திற்கும் புத்திக்கும் ஐஸ்வர்யத்திற்கும் வாய்திறந்த சொன்னால் போதாது. இவ்வுடம்பு ஜாதகம் வருமே. குழந்தைக்குத்தான் என்ன, எல்லாரும் பெண் அவளும் பெண்ணு! அவள் புத்திக்கும் சாத்தத்தக்கும் அழகுக்கும் படிப்புக்கும்——' என்றிப்படி வந்ததெய்தியம் பன்ன,

அய்யர் சதிரிக்கமாட்டாதவராய், 'குட்டிக்கு 11-வயது கிரம்பப்படுகிறது. இந்த வருஷத்திலாவது மேனக்காவது கலியாணத்தை நடத்தி விட வேண்டும்' என்றார்.

ஜோசியர் 'இதான் சரியானவயது இதற்குமுன்; என்ன கலியாணம்! அதெல்லாம் எனக்கே மனதுக்கு சமாதானப்படுகிறதில்லை' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆறா இதப்பெண் ஜாதகம்: பஞ்சமத்தில் குரியன். ஜனனம் சனி திசை, கக்கிர திசையில் கல்வியாக மிருக்கிறது' என,

முத்துசுவாமி அய்யர் 'பொருத்தின ஜாதகத்தை யெல்லாம் 'ஒரு பக்கமாக வைத்துக்கள், அப்புறம் அதிலே பொறுத்திக்கொள்வோம்' என்றார்.

வாத்தியாரும் 'இதற்கு இரண்டொரு மிருக்கிறது. இதுவும் பாஷஜாதகத்தான்,' என்று ஒன்றொன்றாய்த் தள்ளியவைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

இங்கே இப்படியிருக்க மதனாயில் வெள்ளியம் பலத்தெருவில் ஒருபெரிய காசை மச்சலிட்டுத்தின் னையில் இரண்டு கிழவர்கள் உட்கார்த்திருத்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர், 'முத்துசுவாமி பெண் ஜாதகமும் பயல் ஜாதகமும் பொருத்தமிறதே. அதுதான் என் மனதுக்குப் பிறத்ததாயிருக்கிறது. நீங்கள் இன்னும் யோசனை செய்துகொண்டு சொல்வதுங்கள்' என்றார். மற்றவர் 'யோசனை யென்ன? மனதுக்கும் பிறத்தது ஜாதகமும் பொருத்தினால் அதைத்தான் பண்ணி விடுவோம். முத்துசுவாமி யும் மனத்தக்கப்பெரிச் அபிமானம் விதானை, இதெல்லாம் முடையவன். அவன் சமுசாரம் அதைவிட. நான் போய்விட்டேனாலும் மாமா, மாமா, என்று செய்யும் ஆசார உபாசாரம் சொல்லி முடியாது. ஊர் பேராக வேளம் விசாரிக்கிறதும், எதிராளி லோக்கத்தைக்

கண்டு நடத்தெதும் அவனிடத்தில் கிரம்ப' ன் னுயிருக்கும். இவர்த்தசொல் கிடையாது. ஒரு வர்ப்பகை கிடையாது.' என,

மற்றவர் 'பொகட்டும். அதுதான் எனக்கு மனதிற் குப் பிறத்ததாய் இருக்கிறது. சாத்திரியும் புஷ்பம் வேணுமானால் வைத்துப்பார்ப்போம்' என்றார்.

அதற்கு கிருஷ்ணய்யர் 'புஷ்பம் வைத்துப் பார்ப்போம் சகுணத்தையும் பார்ப்போம். ஜாதகத்தை யும் ஒருதடவைக்கு இரண்டெடவை பார்ப்போம். மனதில் சத்தேகமென்னத்திற்கு? கமக்கு என்ன, பெண்கிடையாது? நாம் செய்வதை எல்லாம் செய் துவிட்டால் அப்புறம் உன்னபடி மிருக்கிறது. இராத் திரி கோயிலுக்கு தானும் வருகிறேன். மீனாட்சி சம் மத்தவையும் கேட்டபோமே: இதிலென்ன' என்றார். காராயண அய்யரும் 'ஆறா, சரி, அப்படியே செய் யோம்' என, கிருஷ்ணய்யர் 'நான் சித்திரா வீதிவ னாயிலே போய்விட்டு அப்புறம் வருகிறேன்' என காராயண அய்யர் 'சல்லது' என கிருஷ்ண அய்யர் கீழே இறங்கிச் சென்றார்.

(இன்னும் வரும்)

பி. ஜார். சீவகப்பிரமாணிய அய்யர், பி. ஏ.

குடித்தனம் பண்ணுகிற மூன்று விதங்கள்.

இரண்டாவது: வரும்படிக்குச் சரியான செலவு செய்திறது.

இப்படிக்கு தர்மசேனும் சத்திபவதிகும் படிப்படி யாய் கல்வ ஸ்திதிக்குவந்த பெரியோர்கள் புகழும் படியான லேஷரிஸமையிலிருந்த வெரு சுமாய் வாழ்ந்தார்கள். தினத்தோறும் இரவில் வீட்டுவேலை தையெல்லாம் முடித்து தன்முழுத்தைகளையும் தூக்கச் செய்து, தர்மசேனும் வரவு செலவு கணக்கு எழுதி முடித்தவுடனே, கணவனும், மனைவியும் உல்லாச மாய்ப் பேசத் தொடங்குவார்கள். சத்திபவதிக்கு எப்பொழுதும் தாங்கள் முன்னிருந்த ஸ்திதியையும் இப்பொழுதிருக்கும் ஸ்திதியையும் பற்றிப் பேசுவது. வேறு வேறு பிரியம், சிவவேலைகளில் தர்மசேனானு ஏதேனும் புத்தகங்களைப் படிக்கச்சொல்லி தானும் அதைக் கேட்டுக்கொண்டே வருவான். ஆனால் எப் பொழுதும் அவன் கொஞ்சம் படிப்பதற்கு முன்னே சத்திபவதி ஏதாவது தங்கள் குடித்தன விஷயத் தைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்தது, தர்மசேனுக்கு புத்த கத்தைப் படிப்பதைப் பார்த்திலும் இவளோடு பேச வதில் அதிக ஆனந்தமுண்டாகிறது என்று நோன்றி புத்தகத்தை முடி வைத்துவிடும்படி செய்வது வழக் கம்; இவ்வாறு தன்னைடைய பூர்வஸ்திதியாகிய தரி

“முதலாவது நாரியவருக்கத்தில் முன்னுக்கு வரக் கூடிய வழியெப்படியென்றால் கொஞ்சம் மடம்பராய்ச்சுத்தனம் பண்ணுவதினால்தான், எங்களுடைய வரும்படி, இன்னதென்று உனக்குச் சொல்லுவது இல்லை, நீ வெகு ஆச்சரியப்படுவாய். ஆனால் எனக்கு அகே உபாயங்கள் தெரியும். நீ உன் வேலைக்காரர்களுக்கு என்ன சம்பளம் கொடுக்கிறது?” இதற்கு சத்தியவதி பதில் சொன்னவுடனே பின்னும் சொல்லினாள்: “நீ உன் வேலைக்காரர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கிறது. அதிருக்கட்டும், உன்னுடைய ஆடைகள் இவ்வளவு மட்டமாயிருக்கின்றனவே. நீ வேறு ஆடைகளைத் தானாகவேண்டும். உன் புருஷனுக்கு வருகிறவரும்படிக்கு நீ இப்படிதான் ஆடை கொடுக்கிறாள்” என்றாள்.

சத்தியவதி—“அப்படியிருந்த மெக்களுடைய செலவு முன்னிருந்ததைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுது வெகு அதிகரித்தவிட்டது. அது யாதாகாணத்தாலோ எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் என்னுடைய குழந்தைகள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் செலவு அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது.”

தோழி—“அது முந்திலும் தப்பீதம், நான் என் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பிறதேயில்லை. ஏனென்றால் அங்கு படிக்கும் ஏழைப் பிள்ளைகளோடு சேர்த்து இவர்களுக்கு வெகு செட்ட வழுக்கைகளுண்டாகியும், ஆகையால் காரண அவர்களுக்குக் கற்பித்த வருகிறேன்.”

சத்தியவதி—“ஆனால் அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்பனைப்போல் வீட்டிலுள்ளவளவு கன்றாய்க் கற்றுக்கொள்ளக் கூடுமோ?”

தோழி—“ஆகா, நீ இவ்வளவு புத்திசாலியாயிருந்து விப்படிக்க வேண்டியே! குழந்தைகளுக்குப் போடப்படும் தரையப்பாக்கிலும் அயலார்களுக்கு வெகு திறமையுண்டோ? கான் சொல்லியபடி செய்வாயாதின பள்ளிக்கூடத்தில் செலவு செய்யும் பணமுறமையும் உனக்கு மிகுதிதான். ஆகையால் நீயே உன் குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும்” தந்தோழி சொல்லிய விஷயத்தை சத்தியவதி முந்திலு மொப்புக் கொள்ளாதபோதிலும் பள்ளிக்கூடத்தில் செலவாகும் பணம் வெகு அதிகத்தானென்று கினைத்தாள். ஆகையால் தர்மசேனனோடு யோசித்த பிள்ளைகளை குறைந்த சம்பளமுள்ள வேறொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பினாள்.

இப்படி தாய் தந்தையர்கள் அதிகச் செலவுசெய்து மடம்பம் பண்ணிக்கொள்வதின் பலன் பிள்ளைகளுடைய தலையில் விழுகிறது. அப்படிப்பட்ட தாய் தந்தையர்களுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் வெகு

விவகாசமிருந்தபோதிலும், அவர்க ளிடத்திலுள்ள குறைவுகளை கவனிக்கமாட்டார்கள். குறைவென்றால் ஆடையாபரணங்களில் குறைவல்ல, சல்லியில் குறைவு. சத்தர்சனை பெண்ணை பள்ளிக்கூடத்தைப் பற்றிச் சொல்லியதை முந்திலும் கம்பர்த போதிலும், சத்தியவதி அவள் சொல்லிய மற்ற விஷயங்கள் யாவற்றையும் கம்பர்த தலைப்பட்டாள். ஆகையாலிதமுதல் சத்தியவதி விஷயமற்ற ஆடையாபரணங்கள் தரித்த தினத்தோறும் வெகு நேரத்தியாய் அலங்கரித்துக்கொண்டாள். இவ்வகையில் தன் பெண்சாதிவிறுடைய கற்குண்டையும் அறிவையும் மட்டும் பார்க்க சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தர்மசேனன், இப்பொழுது அவளுடைய அழகையும் கண்டு வெகு சந்தோஷமடைந்தான். இப்படிக்குத் தவ்வொரு ஆபாசமும் சத்தியவதிவினமுடிக் காதிக நேரத்தியாய் எடுத்துக்காட்டுவது கண்டு தர்மசேனன் அடிக்கடி புதிய கைகளை வாங்கிக்கொண்டே வந்தான்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் சத்தியவதி ஒருநைழ்க்குத் தம்முக்குச் செய்வதற்காகத் தர்மசேனன் பணங்கேட்ட போது “அவ்வளவு பணம்படிக்க வேண்டியிருக்காது” என்று அவள் கண்ணைக்கேட்டு வெகு ஆச்சரியமுற்ற “கொடுக்க, முடியுமா? இவ்வகையில் நாம் தர்மசேனனிடம் வந்ததைப் பார்க்கிலும் இது அதிக தொகையல்லவே” என்றாள்.

தர்மசேனன்—“ஆளுவிப்பொழுது கம்முடைய செலவு வெகு அதிகரித்தவிட்டதே”

சத்தியவதி—“ஆம், கம்முடைய வரும்படியும் அதிகரித்திருக்கிறதல்லவா? (தர்மசேனன் தலையைக் குனித்தகொண்டு யோசனை செய்தான்) நாம் ஒருமேனனு வாக்ருவதாக உத்தேசித்திருத்தோமல்லவா? இப்பொழுது மேனனு வாக்ருவதை நிறுத்திவிட்டு அத்தப்பணத்தைத் தர்மசேனன் தாலென்ன?”

தர்மசேனன்—“உன் இஷ்டப்படிசெய்.”

சத்தியவதி—“சுந்தர பேசாமலிருந்தவிட்டு” எனப்படி சொல்லுகிறீர்கள், என்னிஷ்டப்படிசெய்ய வரவதென்ன. தங்கனிடப்பட்டபடித்தான் நான் நடக்கவேண்டும்.”

தர்மசேனன்—“மேனனு வேண்டுமென்று முதலில் சொன்னது யார்? நீதானே.”

சத்தியவதி—“மெய்தான், ஆனால் மேனனு கேளுமாயது அவரித்தானென்று கத்திரைன் பெண்சாதி சொல்லியிராவிட்டால் எனக்கு அத்த ளாபகமே வந்திருக்கமாட்டாது.

தர்மசேனன்—“சத்திரைன் பெண்சாதினைய உன் குலத்தவருடென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது போலிருக்கிறது, அவன் கமக்கு மேனனு வேன்

புதுததா எனன்று சொன்னதினால்தான் கீழும் வேறுமென்றும்.”

சத்தியவதி—“அப்படியில்ல. நானும் ஒரு மேனையு விருத்தால் எங்கு வெகு செளகரியமாக விருக்கு மென்று கினைத்தேன். மேலும் மேனையுருத் தால் இவ்வளவு வெகு கேர்த்தியாயிருக்கும். ஏனென்றால் மத்தியில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் விளக்கு—”

தர்மசுவன்.—“விளக்கொரு காரணமா? மேனையு விளக்கினின்றும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது? இல்லையே.”

சத்தியவதி.—“சரிதான். மேனையுவுண்டியது அது கியமில்லைத்தான். சுதர்சனன் பெண்காதி அடைபற்றி சொல்லாவிட்டால் அது என்னக்குத் தோன்றியே யிராது.”

தர்மசுவன்.—(கோபத்தோடு) “மேனையுமும் சுதர்சனன் பெண்காதிபா? அவருடைய கிரேகம் உனக்கு அகர்த்தம் உண்டுபண்ணுமென்று தோன்றுகிறது. (சத்தியவதிக்கு கண்ணில் நீர் தளும்பிற்று.) மேனையை விட்டுவிடுவதோ, தர்மத்தை விட்டுவிடுவதோ என்று உனக்கு யோசனை தெரியாததினால், காண் இரண்டிக்கும் பணம் தருகிறேன். உன்தோழியுடன் சென்று உனக்கு இவ்வுடமான மேனையை வாங்கிக் கொண்டு வா.”

சத்தியவதி.—என்னை அவ்வளவு புத்தி யில்லாதவனென்று நீங்கள் கினைக்கலாமா? என்று மனநிரங்கும்படி வெகு வணக்கமாய்ச் சொன்னவுடனே தர்மசுவனுக்கு கோபத்தணிந்து சத்தோஷமுண்டாயிற்று.

பின்னும் சிலரான் சென்றபிறகு அறை வெளியே போகும்படியான ஒருமேசையும் அதிப்பேரில் பூக்கொத்துகள் வைக்கும்படியான ஒரு பீங்கான் சட்டியும் வாங்கி லவத்தார்கள். சத்தியவதிக்கு அகப்பட்டுப் பணக்கார கிரேகத்தார்கள் சுதர்சனன் பெண்காதி பட்டிமெல்ல. தன் புருஷன் கோடகவரனாகியிருப்பதினால் கொஞ்சமேனையும் கணக்குப்பராமல் செலவு செய்து திறமையுள்ள செவ்வருமாரன் பெண்காதி யும் சத்தியவதிக்கு கிரேகமானான். தர்மசுவனும் பணக்காரர்களுடைய கிரேகத்தானான். ஆகவேவெகு தரித்திரர்களையெல்லாம் செட்டாகக் குடித்தனஞ்செய்ததோராவாகுமென்று கினைத்து இவர்களும் பணக்காரர்களையெல்லாம் குடித்தனம்பண்ண வேண்டியதாயிற்று. சத்தியவதிபோல ஏதோ அநிர்ஷ்டவசத்தினால் தனக்கு எல்லா கிரேகத்தாரளாய் ஸூயர் கிடைத்தார்களென்று கினைத்தான். சுதர்சனன் பெண்காதிக்கு உலகத்தினுள்ள எல்லா விசேஷங்களும் அங் ஞாயிற்று

ள்ள எல்லாமறிதர்களையும் தெரியும் செவ்வருமாரன் பெண்காதிபணத்தைக் கண்ணொழுக்கொண்டு செலவு செய்துக்கொண்டிருப்பான். அவர்களுவிடே இடையாபாணங்களில் புது புது மாதிரியாய் உள்ளவைகளை தரித்துக்கொள்ளப்பட்டான்.

வேளிக்குத் தாங்கள் வெகு பணக்காரர்கள் என்று தோன்றும்படி உடம்பமயங்குதல் தனம் செய்வதில் பட்டதால் சில விஷயங்களில் சத்தியவதி விட்டுக் குள் செட்டாக விருக்கும்படி கேட்டது. அதாவது வேலைக்காரர்கள் சமையல்செய்யும் பொழுதுதான் களை வின் செலவு செய்யாமலும் திருடிக்கொண்டா மறு மிருக்கிறார்களா என்று வெகு ஜாக்கிரதையாய் பார்த்து வரவேண்டியதாயிற்று. ஆகையால் வேலைக்காரர்கள் இப்படி சத்தியவதி பூசினிக்காய் போடுவிட்ட தெரியாமல் கடுகுபோடு விட்டதை ஆராய்வதைக்கண்டு அதிர்ச்சி யடைந்து வேலையை விட்டு கிண்கவிட்டார்கள். இப்படி அடிக்கடி புது வேலைக்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சரியாய் வேலைசெய்யத் தெரியாததினால் சத்தியவதி வெகு துன்பமடைந்துவந்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

கே. ஜெயராமய்யர், பி. ஏ.

புருஷன்மனைவி சம்வாதம்.

(311-வது பக்கத்தோடொன்றி.)

புருஷன்.—எல்லா குலத்தில் பிறந்து, கண்ணுக்கென்று தர்மக்கண் உணர்ந்த பெண்கள் கீ சொல்லுகிற படி இருக்கமாட்டார்கள். அரை குறையாய்ப் படித்து அகத்தைப்பிடித்த இரண்டொரு அறிவின்கள்தான் உன்னைப்போல், இது இளம் தெரியாமல் குடித்தனத்தைச் சேர்ப்பதும்.

மனைவி.—நான் குடித்தனத்தை என்னிறிப்பிடுகிறேன். என்னக்காலுக்கும் தங்கைக்கும் என்னவாறிவிடுகிறேன். பிறத்தவிட்டுக்கு ஸ்டட்டை ஸ்டட்டையாய்ச் சோமனும் துப்பட்டாவும், மோகாராவும் பவுளும் கட்டிவிட்டதை எப்போது கையும் களவுமாகக் கண்டு பிடித்தீர்கள்?

புருஷன்.—சத்தப்பப்பட்டால் எல்லாம் கட்டிவிடுவாய். அதற்கு என் விட்டாய். இடம் ஒன்று மில்லை. வாரியமெதைத் தவிர ஸ்திரீகளுக்கு குடும்பத்தைச் சேர்ப்பதற்கு எத்தனையோ வகை உண்டு.

மனைவி.—எனக்காக எவ்வளவு செய்து விட்டார்கள். வாழ்க்கைப்பட்டு, இத்தகையசில புருஷன், இருபதையுமும் ஆக்சுது. ஒக்கூட்டு இவையெல்லாம், ஆகியிட்டபடி புடவைக்கும் துணிக்கும்

கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இலவுகாத்த சிலி மாதிரியானேன். வாயை வலித்ததே ஒழிய மொழியோஜனையில்லை. சிறுவியாய்ப் போனபிறகு எனக்கு என்னத்திற்கு. இனிமேல் வாங்கிக்கொடுத்தாலென்ன, கொடுக்காவிட்டாலென்ன. அழிக்கிறவர்கள் அழிக்கிறார்கள்; அத்தெல்லாம் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதில்லை, நான் ஒரு கொத்துப்பூவுக்கென்று ஒரு காசு கேட்டால் அதற்கு ஆயிரக்கணக்குப்பார்க்கிறீர்கள். ஒவ்வொருவிட்டும் போய்ப்பாருங்கள். ருக்மிதிரகனியாய் அரிசிபோட்டு கொய்யாப்பழம் வாங்குகிறார்கள். அயிர்த்தம் விற்குறும் அளக்கை அசிரிபோட்டு ஆசைக்கு கான் வாங்கினதில்லை. இப்படிக்கெல்லாம் வானை அடக்கி வயிற்றை ஒடுக்கிப் பாடுபட்டதற்குப் பலன் கடைசியில் எவ்வளவு.

புருஷன்.—படிப்பில்லாத ஸ்திரீகளுக்கு என்ன செய்யதானும் இருப்பதில்லை. கணக்கு வழக்குத் தெரிகிறதில்லை. உருகுபோகிறவிடம் தெரியும், பூசணிக்காய் போகிறவிடம் தெரியாது.

மனைவி.—அப்படி என்னதெரியாமல் இருக்கிறேன். எல்லாத்தெரித்ததான் இருக்கிறது. நானுமாத காலமாய், காலமே எழுந்திருந்தால் கால் கை ஒய்த்தபோகிறது. சரப்பிட்டவுடனே பட்ட என்று வருகிறது. வேலைசெய்யத்தள்ளவில்லை, ஒரு சமையற்காரனை வைத்துக்கொண்டால் சாதகமாயிருக்கும். ஆனால், ஒருமாள சாமான் களை ஒருகாளில் கொட்டி யிறைத்து குடித்தனத்தை அழிப்பனே; 'ஊனில் யிருவது உழுவில் மிகாது' என்று பின்னையும் யேசித்து பிராணனைக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு, மெள்ளமெள்ள நகர்த்தாவது என்வேலையை முடிக்கிறேன். என்ன தலையாலே நடத்தாதும் யாருக்குவந்தி.

புருஷன்.—நிஷ்டையுடையவர்களை வேலை செய்வதைவிட பரிசாரகன் ஒருவனை வைத்துக்கொள்வது மிகவுந்தான்.

மனைவி.—இப்படிக்கு ருசியோதயம் முதல் மறாத்திரிவரையில் மூச்சுவிட உட்காராமல் உழைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே குடித்தனத்தை அழிக்கிறேன் நென்கிறீர்கள். கத்திரிபாவலி கல்லுநிற்த்தவருஷம்ஒன்றாயிற்று. அதைப்பிரித்தல் கட்டிக்கொடுக்கக் கையில் பணமில்லை என்கிறீர்கள். எனக்காக தாதிக்கும், பரிசாரகனுக்கும் சம்பளம் கன்றாய்க் கொடுப்பீர்கள். அப்படிக்கெல்லாம் கேட்டால் வீட்டைவிட்டு உடனே விரட்டி விடுவீர்கள்.

புருஷன்.—படிப்பு இல்லாத பெண்களுக்கு செலவையும், கொடுமையும் தவிர வேறே பேசத் தெரியாது.

மனைவி.—நான் என்ன செலவையும் கொடுமையும் எடுக்கிறேன். இருக்கிற கஷ்டத்தைச் சொன்னால் யாருக்குக் கோபத்தான், வீடுகட்டுகிற விளக்குமாறு ஒப்பந்தம் நான் உங்களுக்கு. விளக்கும் பொழுது வெளியிலே இல்லாத பொது மூலையிலே? நான் எதகேட்டுச் சந்தோஷமாய்க் கொடுத்தீர்கள். எந்த நகை ஒடித்தாலும் உன்னைப் போட்டு வைக்கிறதே ஒழிய, ஒத்தப் பண்ணிக்கொடுக்கென்று கேட்கிறதேதில்லை.

புருஷன்.—அறிவில்லாத ஸ்திரீகளுக்கு எப்பொழுது பார்த்தாலும் நகைப்பைத்தியந்தான். நகை, நகை என்று புருஷன் பிராணனை எடுத்த விடுகிறார்கள்.

மனைவி.—அப்படிக்கென்ன உங்களை உபத்திரவப்படுத்தி நீங்கள் எனக்கு ஆயிரம், பதிலுயிர்த்துக்கு நகை போட்டுவிட்டது.

புருஷன்.—இப்பொழுது உனக்கு எவ்வளவு ரூபாய் நகை இருக்கிறது தெரியுமா?

மனைவி.—கழுத்துக்குச் சாட்டட்டிகையும், காரையும், காதுக்கு ஓர் ஓலையும், பாவலியும், கைக்குக்காப்பும், சங்கலியும் இருக்கிறது. ஒடித்தது அடியாத்த எல்லாமாய்க் சேர்த்து எட்டு தூறுக்கு இருக்கலாம்.

புருஷன்.—நிச்சயமாய் இவ்வளவுதான் என்று தெரியுமா?

மனைவி.—நான் என்ன நிச்சயத்தைக் கண்டேன். வெளியிலே போகிறேனா, வாசலிலே போகிறேனா; பன்னிக்கட்டத்தில் படித்தேனா; கணக்கு வழக்குப்பார்க்கிறேனா; இந்தக் காலத்தப்பென்ன கொண்போல் ஒழிந்தவேளையிலே விடுவாய் வம்புக்குப்போகிறேனா? நான் நகையின் விலையைக் கண்டபடி?

புருஷன்.—பிறகு "என்னுறு" என்று எப்படி நிதானித்தாய்?

மனைவி.—காத்தனார் என்னைப்போலதான் பூட்டிக் கொண்டுக்கிறான். ஆனால் என்னைவிட அவளுக்குக் காலிலே கொலுசும், மூக்கிலே மூக்குத்தியும் இருக்கிறது. மாயியாரும் காத்தனாரும் ஒருவரே பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஏதோ பத்தூறுக்கு இருக்கென்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவர்க்கொண்டு என்னுறு எட்டுதூறுக்கு இருக்குமென்று நிச்சயம்பண்ணினேன்.

புருஷன்.—உனக்கு இப்போது இரண்டாயிர ரூபாய்க்குமேல் நகை யிருக்கிறது. காது ஓலையும் காலையும் மார்திரம் ஆயிரத்திருதூறு ரூபாய் விலை, இவ்வளவு ரூபாய் நகையின் மூட்களினதிலுலே கஷ்டம் எவ்வளவு தெரியுமா?

மனைவி.—ஷ்டட மென்ன! பணமாயிருக்கிறது
கையாயிருக்கு! பணமாயிருந்தால் செலவழி
த்தபோதும், கையாயிருந்தால் அழியாமல்
இருக்கும்.

புருஷன்.—கையில் போடாமல், கிளத்திலேமாத்
திரம் போட்டிருந்தால், ஒருஷா வருஷம் வீட்
டுக்கு சரப்பாட்டுக்கு வேண்டிய செலவுகளைத்
தும். வட்டிக்கு கொடுத்திருந்தோமோ, வட்டி
யைக்கொண்டு, ஒருவருஷத்துக்கு வேண்டிய
மேன் சாமான்கள் வாங்கலாம்.

மனைவி.—கையைவிட்டு நில்லன்ன விசேஷம்? ஒரு
வருஷம் விளையும், ஒரு வருஷம் விளையாது:
ஒருவரிடத்தில் கடனாகக் கொடுத்தால், பணம்
திரும்பிவந்தாலும் வருஷம், வராமல் போனாலும்
போகும். கையாக இருந்தால் மோசமில்ல, அ
கையாமல் இடக்கும்.

புருஷன்.—கைக்கு ஏன் மோசமில்ல, திருட்கள்
கொண்டுபோகக்கூடும். மேலும், இரண்டாயிர
ம் ரூபாயை வட்டிக்குப் போடும் பட்சத்தில்
வருஷம் ஒன்றுக்கு ஸ்ரத்தக்கு ஒன்பது ரூபாய்
விசிறம், ஸ்ரத்தென்பது ரூபாய் கிடைக்கும்.
இந்த வட்டியைத்தொடாமல், முதுஷ்டன் சேர்
த்த வட்டிக்கு வட்டியாகும் பட்சத்தில், எட்டு
வருஷத்தில், நாலாயிர ரூபாயாகும். இப்படி
யிருக்க கைசெய்வதிலும், பத்தர்கள் குறை
ந்தபட்டும் ஸ்ரத்தக்கு ஐந்து விசிறம், ஸ்ரத்
ரூபாய்போல் பத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எட்டு
வருஷம் கையைப் போட்டுக் கொண்டிருந்
தால், தேய்வினாலும் தருவினாலும், இடை
குறைத்து, ஒன்றுக்கு முக்காலாய் விளைபோ
கும். ஆயிரத்தென்று ரூபாய்தான் கிடைக்
கும். வட்டிக்குபோவதை விட்டுக் கைச் செய்
வதிலும், ஒரு ரூபைப்பத்துக்கு எட்டு வருஷத்
துக்குள் இரண்டாயிரத்தென்று ஷ்டடம் வரு
கிறது. அதாவது வருஷம் ஒன்றுக்கு ஸார்
முன்னாறு ஷ்டடம். மாசம் ஒன்றுக்கு ரூபாய்
இருபத்தைந்து விசிறம் ஆகிறது. ஒரு சமயம்
காரணமும் தாதுவையும் வைத்துக்கொண்டால்
இவ்வளவு ஷ்டடம் வரமாட்டாது.

மனைவி.—அவ்வளவு ஷ்டடம் வருகிறதோ. உங்கள்
கைக்கெல்லாம் எனக்கு புரியவில்லை, ஒவ்வொ
ருவீட்டில், புருஷன். நாலாயிரம், பதினாயிரத்
துக்கு கைசெய்து பெண்டாட்டிக்குப் போடுகி
றான். இவ்வளவு ஷ்டடம் வந்தால் போவோர்க
ளோ, என்னை ஏய்க்கிறதற்காக இப்படிச் செய்
லாம் சொல்லுகிறீர்களோ என்னமோ.

புருஷன்.—படித்த பெண்களைக்கேட்டுப்பார். நான்
சொல்லுகிறதே வேறுக்கையென்றும் வாய்ந்த
மென்றுத் தெரியும், இல்லாவியில் நியாவது

படித்த கணக்கு வழக்குத் தெரிந்த கொண்
டால், நான்சொல்லுவதெல்லாம் உனக்கு என்
றுப் விளக்கும்.

மனைவி.—எல்லது, இத்தனைவருக்கு மேல் கையில்
மாக்கல் பலகையும், காலில் ஜோடும் மேலே
சட்டையும் இடுப்பில் பாவாடைபுமாக, வீதி
யோடே பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகிறேன்?
நான் பெண்ணாய்ப்பிறந்த வாழ்நாள் வாழ்வுக்கு
அது ஒன்றுதான் குறைச்சல். பெரிய பெண்
கள் பள்ளிக்கூடம் போவார்களோ!

புருஷன்.—குளங்களுக்கும், கோயில்களுக்கும், பக
விலும், பாதிசாத்திரியிலும் கண்டவர்கள் மே
லேபட இப்பொழுது ஸ்திரீகள்போக விளையா
தல் பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போகக்கூடாது?
மனைவி.—நீங்கள் சொல்லுவது புதுமையாயிருக்கி
றது. கோயில் குளங்களுக்குப் போவது வழக்
கம். அதில் பாதகம் இல்லை. பெரிய பெண்டு
கள் பள்ளிக்கூடம் போதல் பாதகம்இல்லையெ
ன்று இன்றைக்கு நீங்கள் சொல்லத் தான் கே
ட்டேன்.

புருஷன்.—இது வரைக்கும் கம்முடைய தேசத்தில்
ஸ்திரீகள் படிக்கக்கூடாதென்றும்; வெளியிலே
வாசலிலே போகக்கூடாதென்றும் இருந்தது.
இப்பொழுது கொஞ்சகாலமாக, ஸ்திரீகளைப்
படிக்கவைப்பது அவசியமென்று பலபேர்
ளால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, பெண்பாடசாலை
கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பத்தப் பதினைத்
பெரிய பெண்கள் போய்ப்படித்தால் பள்ளிக்
கூடம்போவது, கோவிலுக்குப்போவது போல
வழக்கத்தில் வந்துவிடும்.

மனைவி.—ஒருக்காலும் அந்தவழக்கம் வரமாட்டாது.
கோவிலுக்கு ஸ்வாமி தரிசனத்துக்காகப் போ
கிறோம். பள்ளிக்கூடத்தில் என்னகாரியம் அப்
படி பெரியபெண்கள் போகத் தலைப்பட்டா
ர்களோ, இராச்சியம் ரோம்பக்கூட்டுப்போகும்.

புருஷன்.—ஸ்திரீகள் படித்தால் நமது தேசம் வீரத்
திக்கு வருகைவிட்டு எப்பிடிக்கெடும்?

மனைவி.—நினைகுமரிதான் யிருந்தால் பாதகமி
ல்லை, பெரிய பெண்பிள்ளைகள் வெளியே
போக ஆரம்பித்தால், அவருக்கு மனதுதணி
ந்துவிடும்; ஆண்பெண் என்றிரு விவசயத்தை
இல்லாமல், இஷ்டப்பட்ட வீட்டிற்குப் போ
வதற்கும், வேண்டியவர்களுக்குக் கடிதாசனமு
தவும், ஸ்சைசியில்லாமல் எல்லாருடைய பேசவ
தற்கும், தைசியன்கொண்டுபோகும். லோகம்
தலைமேலாகமாறி விடும்; காலும் வெள்ளைத் தா
ச்சிமாதிரு ஆய்விடுவோம்.

புருஷன்.—வெள்ளைக்காரச்சிமாதிரி யிகவும் கெடுந்
தோ. அவர்கள் மாதிரி நமதுதேசத்து ஸ்திரீ

கள் ஆரும்பொழுதுதான். மத இராச்சியத்த
க்கு சேதமாம்.

மனைவி.—அவர்கள் மாதிரியில் கெடுதி என்ன? ஒன்
றுயிலை! நான் இரண்டு நாளைக்கு அவர்கள்
மாதிரி நடத்தேனென்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

புருஷன்.—அவர்கள் வீட்டைப்போய்ப்பார்; உடுப்
பைப்பார்; எல்லாவற்றையும் எவ்வளவு சுத்த
மாயும் அவைக்காரமாயும் வைத்துக்கொண்டிரு
க்கிறார்கள். புருஷன் செய்யவேண்டிய வேலை
களில் பாதி அவர்கள் செய்து விடுகிறார்கள்.
ஒழிக்கவேண்டும் என்போதும் படித்துக்கொண்
டிருக்கிறார்கள். சரமான் வாங்கவேண்டி யிருந்
தால், ஷாப்புக்குளில் போய், வாங்குகிறார்
கள். ஈடை ஒன்றும் போட்டுக்கொள்ளுகிறதில்
லை. அதினால், திருடர்கள் பயமின்றி ஈடைசங்க
மில்லாத இடங்களில் வீடுகட்டிக்கொண்டு உரி
க்கிறார்கள். அவர்களுடைய இவ்வாழ்க்கையி
ல்லை சகம். விவேகிகளாய் இருப்பதினால், கொ
ண்ட புருஷனுடைய மனம் கோணலும், அவ
னுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை அறிந்து நடக்கி
றார்கள்.

மனைவி.—ஆயிரத்தில் ஒரு வெள்ளைக்காரச்சி எல்லா
வையிருக்கலாம். வெளிக்கு எல்லாம் பட்டுத்
தான். உள்ளே புருத்தபாத்தால் ஊழலெல்
லாம் வெளிப்படும். தூரத்து பச்சைதான். கிட
ட கெடுக்கினால் கண் போய்விடும்.

புருஷன்.—ஈரோ வெள்ளைக்காரர்கள் வீட்டில் கெ
டுக்கிப் பழகிவாழப்போல பேசுகிறேய்.

மனைவி.—ஈரோ பாத்தத்தான் தெரியவேனுமே? கேட்டால்
தெரியாதோ! விசுவாமி மரப்பி
னைக்கு பட்டணத்தில் உத்தியோகமாம். அவன்
பெண் வெங்கடலட்சுமி பிரசவிக் பிறந்தால்
வந்திருக்கிறான். அவன் வெள்ளைக் காரச்சி
யைப்பற்றி சொல்லுகிறான், சொல்லுகிறான்,
காதுகொடுத்து கேட்டுச் சிக்கியிலை!

புருஷன்.—என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

மனைவி.—வெளிக்கு இவ்வளவு சுத்தமாயிருக்கிறார்
களே. வீட்டில் அவர்களுக்குப் பறையனும்,
பறைச்சியுத்தான் சமைத்துப்போடுகிறார்களாம்.
சாயங்கால வேளையில், குழந்தையை குவினிச்
காரச்சி யிடத்தில் விட்டுவிட்டு தினமும் சூழத்
திரக் கரைக்கு காற்றுலாங்கவந்து விடுகிறார்
களாம். அகமுடையானிடமிருந்து, அசல் புருஷன்
கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆரத்தமாய் பேசிக்
கொண்டு அங்கும் இங்கும் போகிறார்களாம்.
கவான் வீட்டில் ஒருவர் சிவாச்சரப்பாடும்,
ஊரினுள் பெரிய துறையிட்டு துறாசானிக
ளெல்லாம் வந்திருந்தார்களாம், சாய்பாடு ஆன
வுடனே குழத்தவிட்டு, கண்ட புருஷன் தன்
கையைப்பிடித்துக்கொண்டு, மாணாப்பதி நிற
ந்துகொண்டு கண்ணு பின்னான்று கத்தாடி
னார்களாம்.

புருஷன்.—அவள் ஐயிலுழக்கம்; அதினாலே கேட்
டவர்களேன்று சொல்லிவிடவா.

மனைவி.—எம்முடைய ஜாதியில் கட்டுங் காவலுமா
யிருக்கும் பொழுதே, எவ்வளவோ கெட்டுப்
போகிறது. இப்படி ஒரு தடையுமில்லாமல்
குடித்துவிட்டுக் கத்தாடினால், பிச்சே இருக்
காது!

புருஷன்.—வாஸ்தவமாகவே பிச்சு இருக்கமாட்
டாது. நம்மையோடு அவர்களும் செய்வத்
தற்குப் பத்தவர்களானதினால், கத்தாடுகி
றால் பிச்சு கேட மாட்டாது.

மனைவி.—அவர்களுடைய செய்வம் இப்படி குடித்து
விட்டு, ஆன் பெண் வியவத்தை இல்லாமல்
கத்தாடச் சொல்லித்தக்கா? எல்ல தெய்வம்!
மனுவிய ஜென்மமெடுத்த மனத்தக்கு பயப்
படுகிறவர்கள் ஒரு பொழுதும் இப்படிச் செய்ய
மாட்டார்கள்.

புருஷன்.—மனது காவலை ஒழிய, மதில் காவலாக
மாட்டாது. மனது சரியாயிருக்கும் பட்சத்தில்
ஒருவரோடு பேசுவதினாலும், பழகுவதினாலும்
பாய் கேட மாட்டாது.

மனைவி.—எல்லாம் வாய்ப்பேச்சுதான். ஆயிரோ!
ஒருவன் என்னுடைய இருந்த சாம்பலின்
வந்திருந்தான். எங்கள் வீட்டுக்கு அடுத்தவீடு;
தாயாய்ப்பிள்ளையாய்ப் பழகினவன்; உடப்பிற
ந்த பிள்ளையிடம் அறிதான். அவன் தமையன்
பென்னுக்கு ஏழு கிரம்பி எட்டாம் வயது.
பிள்ளையாக்க வந்திருந்தான். சற்று நீன்று
வர் யோகசேஷமத்தை விசாரித்தேன். இதை
வந்து ஈரத்தார் உங்கனிடத்தில் சொல்லிக்
கொடுத்தான். அந்தர்க் என்னை அடி அடி.
பெய் அடித்தார்கள். இன்னும் வெள்ளைக்
காரச்சிவாழி. இருந்தவிட்டுமே கண்ணுப்
சகிப்பீர்களே! தன்னிடமிருந்து இவையான் கவி
யானம் பெண்கி கொள்ளுகிறார்கள்.

புருஷன்.—ஈரோப் படிக்கத் தெரியாத் ஸ்திரீக்கு
க்கு இடமே தெரிக் க்கூடாது.

மனைவி.—படித்ததினாலே பதிலாதையாகி விடுகிற
ர்களாக்கும். பர்க்கப்போனால் படிக்காதவர்கள்
தான் புருஷனுக்கு அடங்கி இருக்கிறார்கள்.

புருஷன்.—படித்த புருஷர்கள் எல்லவர்களா? படி
க்காதவர்கள் எல்லவர்களா?

மனைவி.—நான் எத்தப்புருஷர்களைப் பார்த்தேன்;
யாரோடு பேசி இருக்கிறேன். எனக்கு என்ன
தெரியும். நீங்கள்தான் சொல்லுங்கள்.

புருஷன்.—படித்தவர்களே எல்லவர்கள் படிப்பி
னவேகத்தை வித்தி செய்யும் தெளிவான
குணமும், பத்தியும், பரிசுத்தமும் உண்டிற்
ளும். படிப்பில்லாதவர்கள் மூடர்கள்.

மனைவி.—உங்களுடைய அம்மாவக்கும் பாட்டிக்கு
ம், என்ன படிப்பத்தெரியும்? அவர்கள் என்
ன விவேகம் கெட்டிருக்கிறார்கள்!

(இன்னும்பொழுது)

ஆர். சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார், பி. ச.

சிறுவர்க்கு ன ஜாலவிஞ்ஞதங்கள்.

19. ஜாலசம்மட்பு.

கீளமாயும் வாய் செருக்கமாயுமுள்ள ஒரு புட்டியில் சாம்பக்கு ஜலம் வார்த்த அடுப்பின்மேல் வைக்க, சுற்றுகேர்த்திருப்ப பின்பு புட்டிக்குள்ளிருக்கும் ஜலம் உஷ்ணத்தினால் கொதித்து கீராவியாய் புட்டியிலுள்ள வழியாய் வெளியில் புறப்படும். இவ்வாறு அடுப்பின் புட்டியை அடுப்பினின்றும் எடுத்து சில விநாடிகளானபின், புட்டியின் வாயில் அழுத்த மாய் 'கார்த்து' அடைத்த முத்திரை மெழுக்கால் முத்திரைபதித்து குளிர்ந்த இடத்தில் புட்டியை வைத்தவிடவும். கன்றும் உஷ்ணம் ஆறினபின்பு புட்டியை எடுத்துக் கீழேமேலாகக் குறுக்க, உள் உலவும் ஜலம் சுத்தமடைவதால் புட்டிக்குள் தாக்கும்.

20. குகாபி கனிதம்.

ஆயிரம் போர்வீச்சுகளை ஒருவரிசையாக கிங்க வைத்து சேலுபிதியானவன் அவ்வரிசையின் முதலில் கின்றவனுக்கு ஒரு பழமும், இரண்டாவது கின்றவனுக்கு இரண்டு பழமும், இவ்வாறே கடைசியில் கின்றவனுக்கு ஆயிரம் பழமும் அளித்தான். பின்பு எவ்வாறும் ஒரு பெரிய கூடையில் வாங்கின பழத்தை ஒருங்கேபோட்டுவிட்டான். கூடையின் மொத்தம் எத்தனை பழமிருக்கும்? முதல் எண்ணிலிருந்து ஆயிரம் எண்ணவரியும் கூட்டி, மொத்தஞ்சொல்ல அகைக காழிகை பிழக்கும்வரை? இப்படிச் சொல்லாது 2-சிலிஷுத்திற்குள் முழு மொத்தத்தையும் சொல்லவேண்டும். இது சொல்வதெப்படி?

விடை—கடை என்னுயி ஆயிரத்தையும் அதிசரிப்பாதினாயி ஐந்துநாளைப் பெருக்கி வந்த தாகையோடுகடை என்னுயி ஆயிரத்தின் பேர்பாதினாயி ஐந்துநாளைக்கூட்ட மொத்தம் வந்தவீதம்.

1000-கடைசித்தகை

500-ஐ யின் பாதி

பெருக்கிவந்ததொகை 50000-இத்தோடு

ஆயிரத்தில் பாதினாயி 500-ஐகூட்டி

மொத்தம் 5,00,500

இவ்வாறே முதல் எண் 1-ஆய் இருக்கு முழுவெண் எவ்வளவு பெருத்த தொகையே விருத்தபோதியும் மேற்கூறிய விதிப்படிக்க கணக்கிடாதிதில் மொத்தம் வந்தவீதம்.

21. ஈயத்தின் பாதிகள் ஓர்நாய் சேர்த்தல்.

ஒரு ஈயக்குண்டை எடுத்துக் கூர்மையான கத்தியால் இரண்டாகக் கரடியல்லாமல் வெட்டி, அப்படியே மெதுவாயும் பளபளப்பாய் விருத்திபொழுது இரண்டு பாதினாயும் ஒன்றுச் சேர்த்துக் கூர்மையால் அருக்கிகொருக்கிவின் இரண்டும் ஒன்றுச் சேர்த்தவீதம். பின்பு இலேசாய்ப்பிரியாமல் வெகு கட்டாயத்தின் பேரிலேயே பிரியும்.

22. கற்பானத்தைப் பிரிக்கும் விதம்.

ஒரு கற்பானத்தைப் பிரிப்பதற்கு அதில் வரிசையாய் தவாரங்கள் செய்த ஒவ்வொன்றிலும் கீர்வாத்து தெருக்கமாய்ப் பொருத்தத்தக்க மாசுப்புகை தழைத்து அந்த ஆப்புகளின் முகத்தில் தன்

னரில் தோய்த்த சிலையை ஈரல் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், தண்ணீரால் ஆப்புகள் உப்ப, பாளம் பெறத்துப்போகும்.

23. ஊதி சலத்தில் மிதந்தல்.

ஒருபாத்திரத்தில் கிறைய ஜலம் வார்த்த காற்று போக்கு வரவிலா விட்டில் வைத்து, கமர் ௭-ஆல் குலம் சுற்றுவானுள் (Tissue Paper) காற்றைக் காதித்ததை சமமாய்விளித்து ஜலத்தின்மேல் சாக்கிரையாய் வைக்க அது மிதக்கும். இந்த காதிதம் ஜலத்தின் ஊதி அமிர்ந்து போவதற்குமுன் துறையும் அழுக்கும் காரியமில்லாத ஊதியைக் காதித்ததின்மேல் மெதுவாய் வைக்க, காதிதம் ஊதி அமிர்ந்து விட்டவுடன், ஊதி தண்ணீரின்மேல் பாரமில்லாத வந்து வைப்போல் மிதக்கும்.

24. நாடி ஒட்டம் பலபேர் ஒருங்கு காண்பது.

ஒரு மினித் பேர்பாதினாய்வு மெழுக்கு உண்டையைய கையாடியின் மேல்வைத்து, சரப்பூசின லேசான ஒரு சிறு கண்ணாடித்தண்டை மெழுக்கின்மேல் பதியவைத்து வெயிலில் பிடிக்க குரியன் ஒளி கண்ணாடியினின்றும் தெறித்து தூரத்தில் இருக்கும் சுவரில் விழும், இவ்வாறு யிறாயிழன் கண்ணாடியைச் சுற்று நிரூப்பிக்கொள்வாய். இப்பொழுது சுவரில் இருக்கும் வெயிலைக் கவனித்துப் பார்ப்போமானால் காடி ஒட்டப்படி வெயிலும் துள்ளும். கிரித்தாச் காடிசுமலாய் இரத்தம் வேகமாய்ச் செல்லுபடியாய் காடி தரிதமாய்த்துதுப்பாதச் சுவரில் தோன்றும் வெயிலைக் கவனித்து தோக்கின் கங்கு விளக்கும், இவ்வுபாயத்தினால் ஒரு வியாதிவந்துண்டைய காடிதன் குற்றமுண்டை அகைவைத்தியார்க்கும் ஒருங்கே ஏககாலத்தில் அறிபுத்திரத்தை யடைவதோடு, கோயரீதியை அறுகாமலே காடிப்பலனைச் சொல்லலாம்.

25. தூள் வேட்டு.

இரண்டு மூன்று சிட்டிகை சுத்திசெய்த கத்தகப் பொடியோடு, கொஞ்சம் (Chlorate of Potash) க்ளோரட் ஆப் பொட்டாஷ் கலத்து உளர்த்த கல்லின்மேல் வைத்துத் தேய்க்க, சாட்டி அடிபோல் ஒர்விதத் தொளிடேக்கும்,

26. ஐப்பதார்த்தகனின் பாயம்.

ஒரு பீங்காளில் கிறைய சவம்வார்த்த அதில் மிதக்கக்கூடிய கார்க்கு (Cork) துண்டுகள், கட்டைகள் இவைகளை ஒன்றுக்கொன்று சுற்றித்தாத்தில் மிதக்கச்செய்ய, அவைகள் வரவாத் தாலுய்ச்சரிபித்த ஒன்றாகச் சேர்த்து, பின்பு தாலுய்ப் பிரியமாட்டாது. அப்பல் முதலிய பெரியவஸ்துக்கள் சலத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சரீபமாய் மிதத்தகொண்டிருந்தால் ஐக்காரணத்தினாலேயே அவைகள் வரவாத் தாலுய் சரிபிக்கும்.

இரண்டு ஈயக்குண்டுகளை ஒன்றோடொன்று படாமல் அனாக்கால் அஞ்ஞல் தூரத்தில் ஒன்றின் பக்கத்திலொன்றை மெல்லிய வயிற்றால் கட்டி, தொக்கவிட அவைகள் தங்கள் கோத்துக்கைவிட்டு ஒன்றுக்கொன்று சுற்று சரிபித்துச் செலும்.

செய்குத்தான மனலின் பக்கத்தில் ஒரு குண்டைத் தொக்கவைத்தால் அது சரியான கோத்துக் காயித் தொக்காது, மனலின் பக்கமாய்ச் சுற்று சாய்ந்து தொக்கும்.

ஒரு பாதிரித்தில் ஜலம் கொடுக்கும்போது உண்டாகும் கீர்க்குமிழிகள், பாதிரித்தின் மேற்புறம் இவைகளைக் கவர்வதினால் ஓர்வகையிற் செலும்.

எம் வசிக்கும் இப்பூமிக்கும் இக்கவர்ச்சி குணமிருப்பதினாலே தான், மரத்தின் கனிகளும், பருத்திலைகளும், உயரத்தில் விட்டி விட்ட பப்பொருள் களும் பூமியின் பக்கமாய்ச்சென்று விழுகின்றன. பூமிவிளின்று உயரப் போகப்போக கவருத்தன்மையும் முறையின்படி குறையும், கடலோரத்தில் ஆயிரம் விசைகொண்ட பாரத்தையும், மெரு உயரமுள்ள மலை யின் சிகரத்தின்மேற் கொண்டுபோய் நிறுக்கும்பொழுது இடை சற்று குறையும்.

27. புகை நோதிரங்கள்.

* ஆடுகோகித அட்டைகளால் அல்லாட்டைகள் எவ்வளவு அகலமிருக்கிறதோ அவ்வளவு உயரம், சிகளும் அவற்றுள்ள ஒரு சிறு பெட்டி. செய்து அப்பெட்டிக்கு யாதொரு சத்தையினி ண்றும் ஒட்டிப் பின்பு ஒருபக்கத்தின் மத்தியில் முக்கால் பட்டாணி யளவு வட்டமாகத் துளைசெய்து, பெட்டிக்குள் சுருட்டி புகையை சிரப்பிப் பின்பு துவாரத்தை கண்றாய் முடி. வீட்டுக்குள் காற்றில்லா இடத்தில் கின்று கொண்டு பெட்டியின் வாயைத்திறத்த பெட்டியின் பக்கத்தில் சுண்டு விரலின் முனைபால் வெகுமெல் லெனத்தட்ட பெட்டியின் வாயிலிருந்து புகை மோதிரங்கள் புதைவாண்டபோல் புறப்படுகி, சுருட்டுப் புகை அப்பபடையின், பெட்டியின் சத்தில் தனியாய்த்தக்க அல்லவளவு கனமான கறுப்பு கத்தை தனியாய் சுருட்டி. ஒருமுனைகைய்கொழுத்தி பெட்டிக்குள் போட்டுவிட கண்ணத்தணி உள்ளே புகையப் புகையை பெட்டிக்குள் புகை சேர்த்துகொண்டே விருக்கும். எச்சோம் வேணுமென்றாலும் இவ்வே முக்கையைக் காட்டலாம்.

28. சூநி கூச்சல்.

ஒரு கூர்க்குத் துண்டைச் சலத்தில் சற்றேராம் ஊரவைத்துப் பின்பு ஒரு திரட்சியானபுட்டி, கிணற் குச் சிபினி அல்லது ஒரு கண்ணாக்குழாய் இவைகளின்மேல் ஊறின கூர்க்குத்தண்டால் பரபரவென்று தேய்க்க குருவிகளெல்லாம் உட்டமாய்க்கட்டி. ஒன்றோடொன்று சம்பவழிப்பதுபோல் தேருகும். அண்டையல் பூணியிருந்தால் உலுப் குருவிகளைக் சுண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்று ஈலாபக்களும் ஒயி.

29. ஜலநீர்நீர்நீர்.

ஒன்றின் குறுக்களவு 1-அடி, இன்னொன்றின் குறுக்களவு 1-அட்குலம் உடையதான வட்டமான இரண்டு வெண்ணைக் கண்ணாடி பிள்களைச் சேகரித்து, கிணற் 6-அடி, ஒருபக்கவாயின் குறுக்களவு 1-அடி, மற்றொருபக்கத்தவாயின் குறுக்களவு ஒருஅட்குலம், இவ்வளவினதான வாட்டமாய் இருக்கும் ஒரு தகரக் குழவி விருமுனைகளிற் று. கண்ணாடிக்குக் குழவில் சலம் புசர்த்தபடி வட்டத்திலும் கண்றாய்ப் பதிய வைத்து உளர்த்தப்பின்பு, குணம், ஆறு, தடாகம், ஏரி இவைகளின் அடிநாம்பு பரிசோதிக்கவேண்டுமானால் குழவியின் அகலமுனையைச் சலத்தில் நுழத்தி, சிறு கண்ணாடியை பக்கமாய்ப் பார்ப்போமானால் ஜலத் திசையிலிருக்கும் சல்லா வண்டியும் கண்றாய்த் தோன்றும். இக்கருவி மிகவுயர்வோசனமுள்ளது. ஜல

த்தில் விழ்த்தியிருந்தவிட்ட மனிதர் மிருகம் முதல் யவைகளைச் சித்திரம் எனில் சுண்டுபிடிக்கலாம்.

இக்கருவியை இரவில் உபயோகிக்கும் பஞ்சத்தில் பரிசோதிக்கவேண்டிய இடத்தன்மை 5, 6 மத்தாப் புகளைக் கொளுத்த அவைகளின் துளிசலத்தின் பாய்ந்த துளிகள் அடித்தளையில் சிலவெளிப்பதுபோல் பிரகாசம் வீசும். அப்பொழுது கண்றாய்ப் பரிசோதிக்கவோம்.

30. வினோத வினோத.

ஒரே அளவினதான இரண்டு (Wine glasses) வைக்கொள் அல்லது டம்ப்ளரைச் சேகரித்து, ஒன்றில் ஜலமும் மற்றொன்றில் டீக்கோட்டை எண்ணெயும் சிரப்பி ஒர் மேசைமேல் சாக்கிரதையால் வைத்து முதல் டம்ப்ளரிருக்கும் ஜலத்தை எண்ணெயிருக்கும் இரண்டாம் டம்ப்ளரினும் இரண்டாம் டம்ப்ளரிருக்கும் எண்ணெயை முதல் டம்ப்ளரினும் மாற்றச் சொல்லவும். மாற்றும்போது நீராலும் எண்ணெயாலும் சிரப்பியிருக்கும் டம்ப்ளர்தவிர மற்ற யாதொரு பாதிரியும் உபயோகிக்கக் கூடாது. எண்ணெயை யாவது சலத்தையாவது ஒரு துளியும் கீழே கொட்டக்கூடாது.

இதைக்கொய்யுமிவிதம்.—டம்ப்ளரின் வாயையிட சற்று அகலமான ஒரு மெல்லிய காசித அட்டையை ஜலமிருக்கும் டம்ப்ளர்மேல் வைத்து வைத்தைக் கடுவிரால் அட்டையை டம்ப்ளரின் வாய்புறத்தில் மெதுவாய் அழுத்திக்கொண்டு இடதுகையால் டம்ப்ளரைச் சாடினோக் கவிழ்த்து வலது கையால் எடுத்துவிட அட்டைபாரு டம்ப்ளரில் டீக்கோட்டைபாரு சிந்துவோம். ஜலம் ஒருதுளிகூட வெளியில் புறப்படாது. இதை அப்படியே பிறத்தக்கொண்டு எண்ணெயிருக்கும் டம்ப்ளரின்மேல் இரு டம்ப்ளரின் வாய் திரும்ப ஒரே கோரியிருக்கும். சிலயில் வைத்துப் பின்பு இரு டம்ப்ளரின் மத்தியில் ஒரு ஓரத்தில் ஒரு சிறுபழி உண்டாகும்படி மெதுவாய் அட்டையைச் சற்று இழுத்து விட்டுவிட மேல் டம்ப்ளரிருக்கும் ஜலம் எண்ணெயைவிட மிக கனமானதால் சிறு கம்பிபோல்வெண்ணெயில் இறங்கும். எண்ணெய் ஜலத்தைவிட இலேசானதால் எண்ணெயும் ஜலத்தில் சுவியலாகும் ஏறும். இந்தக் காட்சியைக் கண்ணுற்றவர்கள் எல்லோரும் வெகு ஆச்சரியப்படுவார்கள். இச்செயல் முடிந்த பின்பு எண்ணெய்மேல் டம்ப்ளரினும், ஜலம் கீழ் டம்ப்ளரினும் மிருக்கும், இப்பொழுது இரண்டு டம்ப்ளரின் மத்தியில் யாதொரு பொருள் வரவில்லாதபடி அட்டையை கண்றாய்த் தள்ளி அட்டையை டம்ப்ளரின் வாயில் இடதுகையால் மெல்லென அழுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு வலதுகையால் டம்ப்ளரைப்பிடித்து மேசையின் ஓர்பக்கத்தில் சிமிர்த்தி வைத்துவிடவும். எனதருமைச் சிறுவர்கள்! இவ்வினோதையை விடுவிக்கத் தெரிந்ததொன்றை விரும்புக! அடைத்த காசினால் சம்பந்தமான அறிவுக்காக களிப்பிடுகின்றன எம்புகிறேன். சகல சான்றி ழால்வகைக்கொண்டு இவைபோன்ற அகே வினோதனைக் சுண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பிற்றலும் விரைவேன்.

(இன்னும் வரும்.) மர, நடேசன்.

இவ்வகையில் மிக்கக்கூடிய எந்த எண்ணெயைப் பாவது உபயோகிக்கலாம்.

சி று வ ரீ க் க ா ன ப க் க ம்.

[விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

எனது சின்னஞ் சிறு சேசர்களே!

இத்தனைசா நான் உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியது விசேஷமாக ஒன்றுமில்லை. போனவிசைசிறுவர்க்கானபக்கத்தில் மந்திரவாதிசெய்த ரூபாமத்தைக்கண்டித்து தெரிவிக்கும் சிறுவர்க்குப் பரிசளிப்பதாகச் சொன்னது மதனையில் விவேகசிந்தாமணி வாரும் ஒரு நண்பரின் பிள்ளை, கி. குப்புசாமிக்குக் கிடைப்பதாயிற்று. கம் சிறுதோழர் குப்புசாமி யென்பவர் விவேகசிந்தாமணிப் பத்திராதிபருக்கு எழுதிக் கேட்டுக்கொள்ள சென்ற முறை நான் வாக்களித்தபடி குறிப்பிட்ட பரிசுவகை மூன்றில் ஒன்று கிடைக்கப்பெறுவர். இந்த முறை உங்களுக்காக எழுதப்பட்ட கதையொன்றிருக்கிறது. அதைக்கீழே பதிப்பிக்கிறேன்; கவனமாய் வாசித்தப்பார்த்து ருதம் வாறும் எப்படி வேதனைசெய்யும் என்பதை நன்றாய் உணர்ந்தறிந்து டெவுங்கள்.

ருதம் வாறும் வேதனை செய்யும்.

பெங்களூரில் இராமசாமி முதலியார் என்பவர் ஒருவர் வர்த்தகஞ் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர்க்கு மாணிக்கம், உருக்குமணி என்றிரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் கிருஷ்ணன், கோவிந்தன் என்றிரண்டு ஆண்பிள்ளைகளும் உண்டு. உருக்குமணி எல்லவரில் இளைபவளாய் நான்கு வயதடையவளாய் இருந்தாள். கோவிந்தன், கிருஷ்ணன் என்றும் ஆண்பிள்ளைகள் இருவரும் சென்னப்பட்டணத்தில் தங்களுடைய அத்தையம்மாள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு ஒரு கல் விச்சாடையில் படித்த வந்தார்கள். ஒருமுறை இவர்களுக்கு ஒருவராய் விடுமுறை கிடைக்கவே, பெங்களூரிலுள்ள தங்கள் தாய்தந்தையரைப் பார்த்த வரும் பொருட்டாகப் புகைவண்டி யேறிச் சென்றார்கள். தாய்தந்தையர்களும் இவர்களைக் கண்டமாதிரித்தில் அதிக பரிவுடனே இவர்களுக்குத் தின்பண்ட முதலியன வாங்கிக்கொடுத்து உபசரித்தார்கள். இவர்களும் அண்டையபல் வீட்டுச் சிறுவர்களுடனே விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி ஆறுநாள் கழிந்தன. ஆறாவது நான் சாயரகை இவர்களைப் பார்த்த இராமசாமி முதலியார் “அடா! பையல்களா! காலைப்பகல் பணி

ரண்டு மணி வண்டிக்கு நீங்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். திங்கட்கிழமை நீங்கள் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டுமெனவா? நினைவிற்குக் கட்டும்” என்று சொன்னார்.

உடனே மூத்தவனாகிய, கிருஷ்ணன் “ஆமாம்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கதவை ஒத்திரித்துக் கொண்டு சென்று உள்ளே சென்று மெதுவாக “இதென்ன இழவு” என்றான்.

அவன் தம்பி கோவிந்தன் “காலைக்குத் திருவேங்கடம், ராராயணசாமி என்பவர்களோடு பத்தாலாமென்று நினைத்திருந்தோமே, ஐயோ, பழுத்துப்போச்சே!” என்றான்.

அப்போது கிருஷ்ணன் “அடே கோவிந்தா! எல்லாரும் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சரியாகக்கூடக்குப்பார்த்த அனுப்பியிருக்கிறார்களா, கம்முடைய வீட்டில் தான் பெரிய இலச்சையாக இருக்கிறது” என்று சொன்னான்.

கோவிந்தன் “என்ன அன்னா? என்னோடே கமக்கு விடுமுறை சரியாய்ப்போகிறதே. காலைக்குப் பள்ளிரண்டு மணி வண்டிக்குப் போக தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று இத்தனை நாளைகாயினார் சொல்லிக்கொண்டு தானே யிருந்தார், உனக்கு நினைவில்லையா?” என்றான்.

கிருஷ்ணன் “ஆமாம், ஆனால் என்ன? இன்னும் இரண்டு மூன்று காலைக்கு இங்கேதானே இருக்கச் சொன்னால் ஆகாதோ, முழுநிப்போச்சே?” என்று சொன்னான்.

கோவிந்தன் “இன்னும் இரண்டு நாள் இங்கிருக்கும்படி கேட்பதனால் என்ன பிரயோசனம்? எப்படியானாலும் எம் போக வேண்டியவர்கள் தானே. சற்றுநேரம் நடியாகவே போய்விடலாமே” என்று சொல்ல,

கிருஷ்ணன் “போடாபோ, ஏதே ஒரு காரணமாக கம்முடைய நாயனார் கம்மை காலைக்கு அனுப்ப விரும்பி யிருக்கிறார். அது இன்னதென்று எனக்குத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. அது கிடக்கட்டும்,” என்று சொல்லிக்கொண்டே கதவைப்படிய முழுவீட்டு இரகசியமாய் “அடே, காம் இன்னொரு நாள் இங்கே இருக்க ஒரு உபாயம் பண்ணப் போகிறேன்” என்று சொன்னான்.

கோவிந்தன் “அதென்ன? எதோ சொல்லு பார்க்கலாம்.”

கிருஷ்ணன்: “அடபோடா, சுண்ணாம்பிசிறுக்குது ரூகூடாமம், இதெல்லாம் என்க்கு ஆயிரம் அரைக்காற் பணத்தானே, பதினென்றடித்த கொஞ்ச ரேரத்துக்கெல்லாம் மெதவாய்கும்மென்று போய் கடியாரத்தை கிறத்திலிடுகிறேன். அப்புறம் கோமாய் விட்டால், ‘ஐயோ! மணிதெரியாமல் போச்சுதே’ என்று சொன்னால் தகப்பனார் கும்மை என்ன செய்யப் போகிறார்.” என்றான்.

கோவித்தன்: “ஆமாம் அண்ணா. அது மெய்யாகுமா?”

கிருஷ்ணன்: “ஏன்-ஆகாது? கடியாரம் போகாவிட்டால் பன்னிரண்டு அடிக்கிற வேலை கமக்கு எப்படி தெரியும்?”

கோவித்தன்: “அதன்பேரென்ன? அது மாதிரம் பொய்யாகாதோ? பெருமேச்சமா யிருக்கிறதே. கடியாளுக்கு எமம் போடப் பரக்கிறாயே, கடியாரத்தின் சோலிக்குப் போவது சரியல்ல.”

கிருஷ்ணன்: “போடா முட்டாள். வேறென்ன செய்கிறதாம். என் என்னையருடைய தலையை யாகிலும் வெட்டி சாய்க்கப்போகிறேனோ? குடி முழுகி விட்டாற்போலப் பேசுகிறாயே, கழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசையா? கிறகவும் ஆசை ஒன்றுக்கு செய்யவும் கூடாதென்றால் காரியம் எப்படியாகும். கடியாரத்தில் ஆகிறிருக்கிற அசைவாமல் ஒருசூழி இரண்டுசூழி கிறத்திவைத்தால் ஆருக்கென்ன கஷ்டம்? கடியாரத்திற்குத்தான் என்ன சேதம்? நீ அவ்வளவு யோக்கியானால் பேசாமல் இரு. செய்வ வேண்டியதை என்ன துணிந்து செய்து விடுகிறேன். எப்படியும் உனக்கு லாபத்தானே.”

கோவித்தன் தன்னுடைய மட்டும் சொல்லியும் கிருஷ்ணன் அவன் சொல்லிக் கேட்கிறதாயில்லை. இப்படி பேசிக்கொண்டே இருவரும் உறங்கி விட்டார்கள்.

அன்று பாதிராத்திரியில் உருக்கும்ணி பென் பவளுக்கு காய்ச்சல் கண்டது. உடனே வைத்தியரை வரவழைத்துப் பார்த்தபோது அவர் “இது பிரமாதமான ஜன்னியாபிநுக்கிறது. ஆயினும் பெரிதல்ல. இந்தமருத்தை அதிக ஜாக்கிரதையாக இரண்டு மணிக்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு சிட்டிகைப் பிரமணமாகக் கொடுத்து வாருங்கள். அப்படி என்னவாகிலும் அபாயமான ருமிகள் தோன்றினால் ஒரு ஆளை அனுப்புகள். பகல் பன்னிரண்டு மணி வரையிலும் வீட்டிலிருப்பேன், பயப்பட வேண்டாம்.” என்று சொல்லிப் பத்தியம்பிரபாங்கனையுடைய வீட்டுப்போய்விட்டார்.

காலையில் தூங்கியெழுந்ததும் வீட்டிலுள்ள யாவரும் துக்கயாபிருக்கக்கண்ட இந்தச் சிறுவரிருவரும் தங்கள் தங்கை ஜீனிகண்டு தயக்கிறான் என்றறிந்து அதிக வருத்தப்பட்டார்கள். ஒன்பது மணிக்கு அவர்களுடைய தாயார் சற்று கிம்மதியாக இருந்தார்கள். கிருஷ்ணனும் கோவித்தனும் இதைக்கேட்ட மாதிரத்தில் புழைக்கடைத் தோட்டத்தில் சென்று விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். தாயாளுவன் குழந்தையின் பக்கத்திலிருந்து கொண்டு இமை கொட்டாமல் பார்த்திருந்தான்.

சற்று ரேன் கழித்தபிறகு முதலியார் பின்னாகணக்கூவி “தயாராயிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

உடனே கிருஷ்ணன் “இல்லை எய்யு. இன்னும் மணியாகவில்லையே. இப்போது தான் கடியாரத்தைப் பார்த்தேன், பதினென்றேகால் ஆயிற்று” என்று சொன்னான்.

முதலியாரும் “ஆனால் இன்னும் கொஞ்ச ரேம் உல்லாசமாயிருங்கள். பத்திரம் மணியை மறக்கப்போகிறீர்கள்.” என்றார்.

என்று சொல்லிக்கொஞ்சனாம் போனவுடனே கிருஷ்ணன் “அந்தமட்டில் தப்பித்துக் கொண்டோம்” என்றான்.

கோவித்தன்: “எனக்கு திக்குதிகென்றிருத்தது. கைகடியாரத்தை மடியிலிருந்து எடுத்துப் பார்த்திருப்பாரானால் கம்முடைய வண்ட வாளம் வெளியாகியிருக்குமே.”

கிருஷ்ணன் “அடபோடா, பயங்கொன்னி! பணங்காட்டுகிற சலசலப்புக்களுக்கா? கைகடியாரத்தைப் பார்த்தால் தானென்ன? பெரிய கடியாரம் என்று போய்விட்டதென்று தானேயினைத்துக்கொள்வார். எப்படியும் இக்கேம் பன்னிரண்டு மணியாகியிருக்கும். இனிமேல் வண்டி வண்டிதான்.”

இது இப்படி யிருக்கையில், கோமாய்க்கிட்ட குழந்தையின் பக்கத்தில் இருந்த தாயானவன் மூத்த பெண்ணைய மானிக்கத்தைக்குழந்தை யன்னை உட்காரவைத்துத் தன் புருஷனிடம் ஒடோடியும் வந்து “ஐயோ! குழந்தைக்குச்சுவாசம் குறைந்து வருகிறது. வை கொடுப்புப் பறக்கிறது. உடனே வைத்தியருக்கு ஆணைப்புங்கள்.” என்று சொன்னான். உடனே வீட்டு வேலைக்காரியை வைத்தியரிடம் அனுப்பினார்கள்.

உடனே கிருஷ்ணனும் கோவித்தனும் “எய்யா! எங்களுக்குப் புறப்பட மணியாயிற்று?” என்று கேட்டார்கள்.

அவர் மடியிலிருந்தும் கைகடியாரத்தை எடுத்துக்கொண்டே “இஃசேரம் மணியாகியிருக்கலாம்” என்று சொல்லி கடியாரத்தைத் திறந்து பார்த்து; “அடா! இஃசேரம்: வண்டிபோயிருக்கும், பன்னிரண்டரைபாய் விட்டதே” என்று சொன்னார்.

அப்போது அவர் பெண்டாட்டி “உங்களுடைய கைகடியாரம் சிக்கிரம்: போகிறாப்போலிருக்கிறது. பெரிய கடியாரம் இன்னும் பன்னிரண்டு அடிக்கவிலையே” என்றார்.

சிறுஷ்ணனும் தைரியத்தடன் “ஆமாம் இன்னும் பன்னிரண்டடிக்கவெயிலை” என்று சொன்னான். தாயார் போய் கடியாரத்தைப் பார்த்து கடியாரம் சிந்து போய் விட்டதாகக் கண்டாள்.

அது கேட்ட முதலியார் “ஐயோ! ஒரு பெரிய காரியார்த்தமாகப் பன்னிரண்டுமணி வண்டிக்கு ஒருவரைப்போய் கண்டுபிடித்தேசித்திருந்தேன், என்ன செய்வேன்” என்று வருத்தப்படுகையில்,

தாயானவள் “ஐயோ! ஐயோ! வைத்தியர் இஃசேரம் வெளியே போய் விட்டிருப்பாரே. அடியம்மா ருக்கமணீ! என் குழந்தாய்! என்ன செய்வேன்” என்று கையை முறித்துக்கொண்டு குழந்தையன்னை ஓடினாள்.

அதுகண்டிருஷ்ணன் “அம்மா! பயப்படாதே, நான் ஒரே ஓட்டமாக ஓடி வைத்தியரை இட்டுக்கொண்டு வருகிறேன்” என்று ஓடினான். கோவந்தனும் அவன் பின்னே ஓடினான். இருவரும் ஒரே மூச்சாக ஓடி வைத்தியர் வீட்டுக்குவந்ததடி. “வைத்தியர் இருக்கிறாரா” என்று அழைத்தார்கள். உள்ளே வைத்தியர் பெண்டாட்டி “பன்னிரண்டே கால்மணிக்குப் புறப்பட்டு வெளியில் வழக்கம் போலப் போய்விட்டார்” என்று சொன்னாள். சிறுஷ்ணன் “அவர் யாருடைய வீட்டுக்குப் போயிருக்கிறார் தெரியுமா அம்மா?” என்று கேட்டான்.

அஃசேர வேளையில் ஒரு சிறு பெண்ணோடு பேசிக்கொண்டிருந்த வைத்தியர் பெண்டாட்டியுள்வன் “முதலில் இன்னார் வீட்டுக்குப் போயிருப்பார் என்பது செம்மையாய்த் தெரியாது. இப்படி வந்துசுற்றுவேரம் இருப்பாயானால் எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் சொல்லுகிறேன்” என்றான்.

இதைக்கேட்டதும் உகிர்ச்சுற்றின் மேல் அம்மிசிறுந்தாய் போலச் சற்றுசேரம் காத்திருந்தார்கள். அப்போது மேலே சொன்ன சிறுபெண்ணுவன் தங்கள் வீட்டிற்கு அன்னிடையில்

வசிக்கும் ஒரு ஏழைக் கைம்பெண்ணினுடைய மகள் என்று தெரிய வந்தது.

அத்தப்பென், வைத்தியர் பெண்டாட்டியை “ஆனால் அந்த வேலை எனக்குக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணமில்லையா? அம்மணி!” என்றான்.

வைத்தியர் பெண்டாட்டி “ஐயோ பாவம் உன்னைப்பார்த்தால் பரிதாபமாயிருக்கிறது. என்ன செய்வேன். நீ சொன்னது போல் சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு வந்திருந்தால் அந்த வேலை உனக்கே கிடைத்திருக்கும். உனக்காக நான் வெகுதூரம் பரிவாகப்பேசினேன். பன்னிரண்டே கால் மணிவரையிலுங்கூடப் பார்த்தோம். அப்படி காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது இன்னொருவர் வரவே அவரைப்பேசி அந்த வேலையில் வைத்தாய் விட்டது. சொன்னது சொன்னபடியே அந்தத் வேலைக்கு அந்தத் வேலையைச் செய்யாதவர்கள் எனக்குச் சரிப்பெய்தவில்லை. நீ யேன் அந்த வேலைக்கு வராமற் போனாய்?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு அத்தப்பென் “அம்மா! நான் முன்னதாகவே வந்தேன், வரும்போது இராமசாமி முதலியார் வீட்டின்மையிலே மணியென்னவென்று கேட்டேன். அங்கிருந்த ஆள் கடியாரம் பார்த்துப்பதினொன்றேகாலாயிற்று என்று சொன்னான். அதன்மேல் நான் சரியான வேலைக்குப் போகாமென்று முன்னும் பின்னுமாகக் கொஞ்சசேரம் உலாவிக்கொண்டிருந்து வந்தேன். ஐயோ! அநாமணி ரேரத்திற்கு மேலே ஆய் விட்டதென்றும் அதனால் எனக்குக்கிடைக்கக்கூடிய வேலையை இழக்கவாயிற்றே என்றும் நான் என்மனம் துடிக்கின்றது. ஐயோ! என் தாய் இதைக்கேட்டால் களவருத்தமடைவானே! என்ன செய்வேன்” என்று சோதித்தான்.

வைத்தியன் பெண்டாட்டியும் “இது உன்னால் வந்த தப்பிதழமல்ல; எல்லது, அத்தப் பிள்ளைகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லி அவர்களை சோதிக்கி வந்தாள்.

அப்போதுசிறுஷ்ணன் “ஐயோ! கோவந்தா, உன் பேச்சைக்கேளாமற் போனேனே. நான் செய்த தந்திரத்தினால் எத்தனை துன்பம் உண்டாயிற்று பார்த்தாயா. இப்படி இந்தப் பன்னிரண்டுமணியை இத்தனை காரியம் பற்றிக்கொண்டிருப்பதுண்டா,” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

வைத்தியன் பெண்டாட்டியும் மூவர் கால்வருடைய பேரைச்சொல்லி அவர்களுடைய வீட்டிற்குப்போய் வைத்தியரைக் கண்டு பிடிக்கலாம் என்று சொன்னான். அவர்களும் அது

கேட்டதும் தாழ்ந்தகாமல் அங்கங்கே ஆவீர்து நிற்க அலுத்து, அதிவேகமாக விட்டுழைக்காய் வருகிற வைத்தியரைக்கண்டு வண்டியை நிறுத்தி, சங்கதியைச் சொல்லி வைத்தியரை இட்டுக்கொண்டு போனார்கள்.

வைத்தியரும் குழந்தையை காடி பிடித்துப் பார்த்துவிட்டு, வெளியேவந்து "ஐயோ பாவம்! சிறு குழந்தை, மிஞ்சிப்போய் விட்டது. இனிமனுஷப்பிரயத்தனத்தாலாவது ஒன்று மில்லை. கெட்ட குழிகள் தொடங்கிவிட்டன. சோய்க்கு மருந்து; வீதிக்கு மருந்தேது!" என்று சொல்லிப் போய்விட்டார்.

அன்றிரவுவெல்லாம் கிருஷ்ணனுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவேயில்லை. அவன் என்னமென்ன மோ சித்தியாயிற்று. இரண்டொரு நாள் பள்ளிக்கூடம் போகத் தடை உண்டாயிற்று. மெய்கான். அதுகுலுண்டான நஷ்டம் எவ்வளவு. கடியாரம் டிக் டிக் என்று அடிக்கும் ஒவ்வொரு சப்தமும் அவன் இருதயத்தைத் துடிக்கச் செய்தது. அனாத் பொறுக்கமாட்டாமல், கதவைத் திறந்து வெளியே போய். அவன் தங்கையைப் படுக்கவைத்திருந்த அறைக்கு வெளியே, ஒரு துணியின்மேல் சார்ந்து கொண்டு அவ்வளையின் கதவினுடைய துவாரங்களில் தெரியும் விளத்த கொளியைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவனைப் பழிக்கின்றதாய்த் தோற்றம்: கடியாரத்தலிர் அந்த வீட்டில் வேறொன்றின் சப்தமும் கேட்கவில்லை, அதன் சப்தமானது சர்வாதரியாபியாகிய சர்வேஸ்வரன் தலிர் வேறெவருடைய கண்ணோக்கமும் செல்லாத சமயத்தில், தான் அந்த கடியாரத்தின் குண்டை மீறுத்தின சங்கதியை அந்த கடியாரம் எல்லாரும் நிய உரக்கச்சொல்லுவதான பாவமாகத் தோன்றிற்று. இப்படியாகத்தான் தகப்பனை மோசம்

பண்ணத்தலைப்பட்டு இத்தனை பேர்க்குமித்தனை துக்கத்தையும் துன்பத்தையும் தருவித்தான்.

"இந்த அறையில் எல்லாரும் டிக்கப்பதமாக இருக்கிறார்களே. ஒருவேளை குழந்தை தூங்குகிறதோ" என்று பாவில் குமுல்போல, மனத்தமொறிக்கொண்டு அந்த அறையின் கதவைப்பார்த்த வண்ணமாக, சிந்துகொண்டிருந்தான். மணியும் அடித்து அடங்கிவிட்டது. ஒரு சப்தமுமில்லை. எங்கே பார்த்தாலும் சில்லென்றிருந்தது. கொஞ்ச, ரேர்த்துக்கெல்லாம் கதவைத் திறந்து கொண்டு தகப்பனார் வெளியில் வந்தார்.

உடனே கிருஷ்ணன் மெல்லென எதிர்சென்ற "ஏய்யா! தங்கை எப்படி இருக்கிறாள்?" என்று கேட்டான்.

தகப்பனார் "என்றாய் இருக்கிறாள். ஆனால் அவள் இங்கில்லை. சரியாய்ப் பன்னிரண்டுமணிக்கு ஆத்தமாய் பிரிந்துபோய் விட்டது." என்று சொன்னார்.

கிருஷ்ணனும் ஒரு ஷூன் சேரம் சிதானித்து "ஐயோ! ஏய்யா, ஐயோ! காணே அவளுக்குச் சத்திராதியாக இருந்தேன். காணே அவளைக் கொன்றேன்" என்று கிம்மியமுத டெத்த யாபிற்றையும் கட்டப்படியே சொல்லிவிட்டான்.

அவனுடைய துக்கத்தையும் மனவேதனையையும் பார்க்கப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. அவனுடைய தாய்தந்தைவர்தங்களுடைய வாழ்வுமே அவனைத் தேற்றினார்கள். அந்த மனக்கடுசெய் அவனுக்குக் கொஞ்சத்தில்தெவியவில்லை, அப்புறம் கெடுங்காசுஞ் சிவித்திருந்தானேனும் பன்னிரண்டடிக்கிறதைத் கேட்கும் போதெல்லாம் அவனுக்குப்பகீர்என்றிருக்கும்.

குதும்வாதும் இப்படித்தான் வேதனை செய்யும்.

அறிவைப் பரவச் செய்யும் சபை உபகாரசங்கம்.

அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை (ஏஜன்ஸி) க்கு உபகாரிகளாக ஏற்பட்டவர்கள் அங்கங்கே வேலை செய்து வருகிறார்கள். சென்றபடி கமது சபை மெம்பர் ஒருவர் மதுரைக்குச்சென்று அங்கே கமது சபை பிள் சேர்க்கக்கூடத் தெரியப்படுத்த உழைத்ததால் அங்குள்ள கனதனவாஸ்கள் உத்தியோகஸ்தர்களை, எல்லாம் விவேகசித்தாமணியை ஆதரிப்பவர்களாக நிரூபிக்கிறார்கள். இரங்குனிலும் கமது சபை உபகாரிகள் விடாமுயற்சியுடையதெழைத்து வருகிறார்கள். விவேகசித்தாமணியைப் பஸ்படுத்தவேண்டிய காரியம் இன்னும் முக்கியமாக விருப்பதால் அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை உபகாரசங்கத்தார் செய்யும் வே

லைகளை ஒழுங்குபட மேம்பார்கவை செய்து நடத்திவர அசந்தர்ப்பமாகவருக்கிறது. கமது சபை உபகாரிகளாக விருக்க இசைந்தவர்களை எல்லாரும் விவேகசித்தாமணியைப் பரவச்செய்யும் வேலையில் ஸுமாரமாக ஏற்பட்டுமேழ்த்து வருவார்களென்று கோருகிறோம். விவேகசித்தாமணிக்கு அடித்தமாயமுடிவோடு முதல் வருஷம் நிறைத்து இரண்டாவது வருஷத்தொடங்கப்போவதால் இச்சமயம் கமது கண்புத்தும் உபகாரிகளும் அதிக உதவையெடுத்து துழைத்து வருவார்களென்று கோருகிறோம். எடப்பள்ளி, கல்வாய் முதலிய இடங்களில் உழைக்கும் உபகாரிகள் அனுப்பிய ரிபோர்ட்டுகளைப் பார்த்துக்களித்

தோம். இந்த மாசம் லே திருவந்தூரத்தில் எழுது சபை உபகாரியாக விரும்பு விவேகசிந்தாமணியை அங்கு பரவச்செய்துழைத்துவந்த ஹைகோர்ட்டு வக்ஸில் ம-ள-ள-ஸ்-ஸ். செஷ்யம்யங்கார் அவர்கள் காலஞ்சென்றதை யறிந்து ருறிப்பிட்ட மிக விசனிக்கிறோம். அவர் வயதில் 75-க்கு மேற்பட்டவராயினும் எழுது சபை விஷயத்தில் அதிக உண்மையோடும் ஊக்கத்தோடும் தளரா முயற்சியாக ஐயுழைத்துவந்த உத்தமர். அவர் இறந்தது எழுது சபைக்கு உண்மையில் பெரிய நஷ்டமே. அங்கேயுள்ள எழுது இராசன்கள் அவருடைய ஸ்தானத்தை வகித்து எழுது சபை முன்னுக்கு வர ஐயுழப்பதில் பின்னடையாக்கொன்று நம்புகிறோம். ஊதனமாய்ச் செரும் உபகாரிகள் அவர்கள் செய்யவேண்டியதென்னவென்று

விசேஷக்குறிப்புகள்.

இந்தமுறைவிஷயங்கள் நாம் நமதுபத்திரிகை. குறித்த 32-பக்கத்துக்குள் அடங்காமல் அதிகரித்தவிட்ட படியால் உட 8-பக்கம் சேர்த்து இந்த சஞ்சிகை மாதிரம் 40-பக்கம் கொண்டதாகச் செய்திருக்கிறோம். அதேதமாதத்தோடு முதல்வருஷம் முடித்து போகிறபடியால் இந்த வருஷத்துக்குப்பாக்கி செறுத்தவேண்டி யிருப்பவர்கள் உடனே பாக்கியை அனுப்புவதோடு அதே வருஷத்திற்கும் முன்னதாகவே சந்தாதொகையைனுப்பக்கொடுக்கிறோம். இனிமுன் பணம் கட்டுகிறவர்களுக்கு மட்டுமே வருஷத்திற்கு முன்று ரூபாயாக குறைந்த சந்தாப்படி பத்திரிகை யனுப்பப்படும். முதல் மூன்றுமாசத்திற்கு சந்தா தொகையை யனுப்பத்தவறியவர்கள் வருஷத்திற்கு 4-ரூபாய் விசைம் கட்டவேண்டும். எழுது சபைப்பத்திரிகைகளெல்லாம் இவ்விதியை வரிகித்த மனதில் வைத்து நடக்கக் கோரப்படுகிறார்கள்.

பெங்களூர் உதவி கவர்னர் பெங்களூரில் ஐரவியசாணியை யேற்பாட்டை கமிஷன் பற்றிச் செய்த உத்திரவுகள் குறித்தனடான அமலிக்கும்பில் இத்தியா மத்திரியவர்கள் உத்திரவு ஆற்றியசாணியை யேற்பாட்டைப்பற்றி விசாரித்து ரி போர்ட்டுசெய்ய கியமிக்கப்பட்ட கமிஷன் சபையார் அவர்கள் ரி போர்ட்டை மெழுதிமுடித்து கவர்ன்மென்டுக்குப்பிவிட்டார்கள். அச்சபைமெம்பர்கள் எல்லாம் செர்த்த கியாச செய்ததின்மேல் இத்தியா கவர்ன்மெண்டார், இத்தியாமத்திரியவர்களுக்கு அது விஷயத்தைப்பற்றித் தெரியப்படுத்தியபின் பெங்களூர் உதவி கவர்னர் அவர்கள் செய்த உத்திரவை அனுப்பாவிட்டி ல்லாதபடி எடுத்துவிட்டார்கள் என்று தெரியவருகிறது.

கேட்டுக்கொள். அறிவைப் பரவச் செய்யும் சபை உபகாரிகளின் கடமைகளைக் குறித்து முதலில் விண்ணப்பத்திலும், பிறகு முதல் சஞ்சிகையின் கடைசிப் பக்கத்திலும் வரைந்திருப்பதை இவர்கள் தவறு செய்த கவனிப்பார்களென்று கோருகிறோம். எழுது சபையின் கேர்க்கங்களையும் அவைகளை கிடைசென்றும் வழிவகையையும் கருக்கமாகப் பருத்த அட்டையின் இரண்டாவது பக்கத்தில் அச்சிட்டிருக்கிறோம். ஊதனமாய்ச் செரும் உபகாரிகள் முதல்முதல் எழுது பத்திரிகையைப் பரவச்செய்ய வழிதேடுவதோடுமற்றப்படியும் அவர்களே விசைத்தமட்டும் எழுது சபையின் கோக்கங்களை கிடைசென்ற உதவிபுரிந்து உபகரிப்பார்களென்று கோருகிறோம்.

கனம் மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் பார்க் ஹைகோர்ட்டு சர் ராஜாவின்பேரில் ஹைகோர்ட்டுப் போயிருக்கிறது. அவருடைய ஸ்தானத்தில் தஞ்சை மத்திரிகட்டி ஐட்டிரா விரும்பு மிஸ்டர் ஜெ. எ. டேவீஸ் ஹைகோர்ட்டு ஐட்டிரா ஆக்டிவ் ஹை பாத்த வகுக்கிறார். ஹைகோர்ட்டி அவர்கள் வேலையைவிட்டு நீங்கிப் பெங்களூர் பெற்றுக்கொண்டு ஹைகோர்ட்டுப் போய்விட்டார்.

இவ்விராஜாவின்பேரில் ஹைகோர்ட்டு ரிவீலில் மூன்று படி கலெக்ஷன் ஸ்கீம். டீ வேலைகளுக்கு கியமணம் செய்ய வருகிற ஏப்ரல் 25-ம் முதல் 25-வது வகுப்பில் தேறினவர்கள் எம். ஏ. முதலிய உயர்ந்த பட்டம் பெற்றவர்கள் இவர்களில் 25-வது வகுப்பில் பட்டம் போட்டி போடும் படியான பரீட்சை யொன்று நடத்தப்படும். அதில் முதலாக்கத்தேறியவர்க்கும் 250-ரூபாய் சம்பளத்தில் 5-வது கிரேடு டிப்படி கலெக்டர் வேலை கொடுக்கப்படும்.

‘சென்னை யூனியன் லிடிங்’ என்ற சென்னை யூனியன் ஸ்கூலிச்சங்கத்துடனேயே சபைக்கு அச்சுக்கத்தாரானிக்கும் வித்தியா பட்டங்கள் கிடைக்கப் பெற்றவர்கள் சேர்த்து 2-மெம்பர்கள் கியமிக்க கவர்ன்மெண்டார் சில் விதிகளும் கிபந்தியைளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 20-வருஷங்களுக்கு முன்பு பி. எ. பி. ஸி. இ. பட்டம் பெற்றவர்களும் எம். ஏ. முதலான உயர்ந்த வித்தியா பட்டங்களும் பெற்றவர்களும் சேர்த்து யூனியன் லிடிங் ஸெனெட் சபைக்கு வருஷத்திற்கு இரண்டு மெம்பர்கள் தெரிக்கத்தேற்ற கியமிக்கச் சந்தாங்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலுள்ள சட்ட சிரு
சட்டநிருபணசபை பண சபைகளைச் சேர்த்துத் தவ
சீர்த்திருத்தம் தற்கால சென்ற வருஷம் பார்வி
மெத்து சபையார் சட்டமாசுப்
பாஸ்செய்த இந்தியன் கௌன்ஸில்ஸ் ஆக்டிப்படி
இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் செய்து பிரசுரிக்கவேண்
டிய விதிகளெல்லாம் பிரசுரமாய் விட்டன. சட்ட
சிருபண சபையில் மெம்பர்கள் கேள்விகள் கேட்பத
ற்கும், வருஷாந்த வரவு செலவு திட்டக்கணக்குவிவ
ரங்களைப்பற்றி தர்க்கித்துப் பேசவும்இந்தியா கவர்ன்
மெண்டாராஸ்செய்துஇந்தியா மத்தியியவர்களால்அம்
கேரிக்சுப்பட்ட விதிகள் போன்மாசமே வெளியாய்
விட்டன வென்று சொன்னோம், அவைகளைக்கீழேபி
ரகரித்தஅவற்றின்மீன் சென்னைசட்டசிருபண சபை
க்குமெம்பர்கள் கியமன விஷயமாகப் இந்தியாமத்திய
வர்கள் அக்கோரம் பெற்று யத்து இந்தியா கவர்ன்
மெண்டாராஸ் பிரசுரிக்கப்பட்ட விதிகளையும் பிரசுரி
க்கின்றோம். சென்னை சட்டசிருபணசபைக்குகவர்ன்,
முக்கியசேனாதிபதி, 2-கௌன்ஸில் மெம்பர்கள்,
அட்டோரேகேட் ஜெனரல் ஆகிய ஐவரும் அவர்களுத்
தியோக முறையில் மெம்பர்களாகவிரும்புபதோடுஇன்
னும் 20-மெம்பர்கள் அதிகமாகப் கியமிக்கப்படுவார்
கள். இவர்களை கியமிக்கும் முறையைப்பற்றிச் செய்
யப்பட்டிருக்கும் விதிகளைப் பின்னால் காணலாம்.

சென்னை சட்ட நிருபண சபை விதிகள்.

I. அரசிறை வரவு செலவு திட்டக்கணக்குகளைக்
குறித்துத் தர்க்கித்துப்பேசுவதற்கான விதிகள்-4.

அதில் முதலாவது விதிப்படி அத்தகை வருஷத்து
ஆரவிற வரவு செலவு கணக்குகள் சட்டசிருபண
சபையில் விளங்க எடுத்துக்காட்டுப் படுவதுடன் ஒய்
வொரு மெம்பருக்கும் அக்கணக்குகளின் அச்சிட்ட
காபி ஒன்று கொடுக்கப்படும்.

2. கணக்குகள் விளங்க வெடுத்துக் கூறப்பட்ட
பின் சட்டசிருபண சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு மெம்
பரும் அக்கணக்கு விவரங்களைக் குறித்துத் தனக்
குத் தோன்றும் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்துப்
பேசலாம்.

3. எல்லாமெம்பர்களும் பேசியானபின் முதலில்
ஆரசிறை கணக்கை விளங்க வெடுத்துக்கூறிய மெம்
ப் அவர்களுக்கெல்லாம் பதினுணர்த்த மறுபடியும்
பேசக் கடத்தாமுடையவா யிருப்பார். அவர் பதி
னுணர்த்துப் பேசியபின் ப்ளெஸிடெண்டவர்கள் தம
ருக் அவையுமாகத் தோன்றும் அபிப்பிராயங்களைத்
தெரிவித்து தர்க்கத்தை முடித்துவிடுவார்.

4. சட்டசிருபண சபை மெம்பர்கள் தர்க்கம் செ
ய்த பேசுவதில் இவ்விராஜதானி கவர்ன்மெண்டா
ரின் கோரன மெல்விசாரணையிலிருக்கும் அம்சங்க
ளைத் தவிர மற்றவைகளைக் குறித்து ஒன்றும் பேசக்
கூடாது.

II. சபையல் கேள்விகள் கேட்பதற்குத்திறித்து
10 - விதிலலக்கை கேற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்.

இவற்றில் முதலாவதுவிதிப்படி இராஜதானி சட்
டசிருபணசபை மீட்டிங்கில் இவ்விராஜதானி-கவர்
ன்மெண்டாருடைய கோரன மெல்விசாரணையிலிரு
க்கும் துரைத்தன விஷயங்களைத் தவிர இவ்விஷய
ங்கள் இவர்களுக்கள் சம்மதமாக யாதொரு கேள்வி
களும் கேட்கக்கூடாது. இராஜதானி கவர்ன்மெண்
டாருக்கும், கவர்னர்-ஜெனரலுக்கும், அல்லது இக்
தியா மத்தியிக்கும் விவாதத்திலிருக்கும் எந்த விஷய
த்தைப்பற்றியும் யாதொரு கேள்வியும் கேட்கக்
கூடாது.

2-வது விதிப்படி மேலே குறித்த விலக்குகளுக்
குன்பட்டும் கீழே கணரயப்படும் கட்டுப்பாடுக்குக்
குன்பட்டும் மெம்பர்களில் யார் என்னகேள்விகள்
கேட்டாலும் கேட்கலாம்.

3-வது ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்பும் மெம்பர்
அக்கேள்வி கேட்டுருளும் சட்டசிருபண சபை காரிய
தரிசிக்கு பூர்த்தியாக ஆதாரம் கொட்டும்வகைத்து
அக்கேள்வியையும் பூர்ணமாகஎழுதி அவருக்கனுப்ப
வேண்டும்.

4. கேள்விகள் கேட்பதில் அவை சக்கதி தெரிச்
துகொள்ளக் கேட்கும் கேள்விளாகமட்டு யிருக்க
வேண்டும்; ஒரு சங்கதியைப்பற்றி விவாதித்தாவது,
அனுமாரளித்தாவது யாதொரு கேள்வியும் கேட்கக்
கூடாது.

5. ப்ளெஸிடெண்டவர்கள் அவருக்கு இஷ்டமா
னால் யாதொரு முகாந்திரமும் சொல்லாமல் ஒரு
கேள்வி கேட்பது அவருடைய அபிப்பிராயத்தில்
பொதலாததற்கு விரோதமானதா யிருக்குமென்று
மட்டும் சொல்லிவிட்டு அக்கேள்வியைக் கேட்க வி
டாமல் தடுத்திடலாம்; அப்படி தடுத்தவிடப்பட்
ட கேள்விகள் சட்டசிருபண சபை கடைபிடிக்கை
களில் பதியப்படமாட்டா.

6. ப்ளெஸிடெண்டவர்களுக்குத் தகுதியாகத் தேர்
ன்றினால் ஒரு கேள்வியை 6-வாண்டுக்குக் குறைந்த
கோட்டெஸ் கொடுத்துக் கேட்க அனுமதி கொடுக்க
லாம்; எத்தகைவிவாவது குறித்த 6-வாண்டு மேற்
பட்ட காலகோட்டெஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று
சொல்லலாம்; அல்லது, கேட்க அனுமதி கொடுக்கப்
பட்ட கேள்வியொன்றிற்குப் பதினுணர்த்த மூன்றா
ந்த கால அளவைவிட அதிகப்பட்ட காலசரவாகசம்
கொடுக்கலாம்.

7. ப்ொலிடென்டு காரியதரிசிக்கு கணுப்பப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்க அனுமதி கொடுத்தபின் அக் கேள்வி சட்டநிருபண சபையின் கோட்டில் பேசுபதில் அச்சிடப்படும். அந்த கோட்டில் பதியப்பட்ட கேள்விகளெல்லாம் சபை மீட்டிங்கு கூடியதும், மற்ற விஷயங்கள் எதையும்பற்றி யோசிக்குமுன், கோட்டில் பேசரிதான் வரிசைச் சிரமப்படி கேட்கப்படவேண்டும்.

8. ஒரு கேள்வியை அதை வரைந்தனுப்பியவராவது அவரில்லாவிட்டால் அவருக்காக வேறொரு மெம்பராவது சபையில் வாசிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு ப்ொலிடென்டு தாமேயோ அல்லது தாம் அதற்காக சிபமிக்கும் வேறொரு மெம்பரைக் கொண்டு பதினுரைப்பார்.

9. கோட்டில் பேசில் பதியப்பட்ட கேள்வியொன்று சபைகூடிய காலத்தில் ஒருவராலும் கேட்கப்படாவிட்டாலும், ப்ொலிடென்டவர்களுக்கு யுத்தமாகத் தோன்றினால் பொதுவார்த்தம் அக் கேள்விக்குப் பதினுரைக்கும்படி உத்தரவு செய்யலாம்.

10. இவ்விதிகளின்படி கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்குக் கொடுக்கும் மறுமொழிகளின்மேல் யாதொரு விதத்திலும் தர்க்கம்செய்து பிரஸ்தாபிக்க இடம் கொடுக்கப்பட மாட்டாது.

III. மெம்பர்கள் நியமனம் செய்வதற்கான

விதிகள்.

சென்னைவிலும் மற்ற இராஜதானிகளிலுமுள்ள சட்ட நிருபணசபைகளுக்கு மெம்பர்களையமனம் செய்யும் விதிகள் இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரால் சென்றவார்த்தம் “இந்தியா கெஜட்”இல் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பழைய சட்டப்படி சென்னைசட்ட நிருபணசபையில் அதிகப்படி மெம்பர்களின்தொகை அட்வொகேட்-ஜெனரலைச் சேர்த்த க-க்கு மேற்படாமலும் 10-க்குக் குறையாமலு மிருக்கவேண்டிய தென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. புதிய இந்தியன் கெளன்ஸில்ஸ் ஆக்டிப்படி இச்சபையின் அதிகப்படி மெம்பர்களின் தொகை க-க்குக் குறையாமலும் உ-க்கு மேற்படாமலும் மிருக்கவேண்டிய தென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சபைத்தன்மையனுசரித்து இச்சபையின் அதிகப்படி மெம்பர்கள் தொகை உ-க-ஆகச் செய்யப்படும். இம்மெம்பர்களை நியமனம் செய்யும் விஷயமாய் இந்தியாகவர்ன்மெண்டார் தயார்செய்த இந்தியாமந்திரியவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுவந்தபின் “இந்தியா கெஜட்”இல் பிர

சுரிக்கப்பட மருக்கும் விதிகளின் சாரம்சத்தைக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்:—

(1) அட்வொகேட்-ஜெனரலைத்தவிர மற்றப்படியியமிக்கப்படும் அதிகப்படி மெம்பர்களில் க-க்கு மேற்பட்டவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களைக் இருக்கக்கூடாது.

(2) அதிகப்படி மெம்பர் ஸ்தானங்களில் 7-ஸ்தானங்களுக்கு நியமனம் செய்வதில் கவர்ன்மெண்டார் பின்வரும் சபைகள் அல்லது சங்கத்தார்களின் சிபார்சை யனுசரித்து நியமனம் செய்தல் வேண்டும்:—

(அ) சென்னை கவர் னுனிசிபாலிடி.

(உ) சென்னை கவர் னுனிசிபாலிடியைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிக்கள் தனியாகவாவது, ஒரு கும்பல், அல்லது கும்பல்களாகச் சேர்ந்தாவது சிபார்சு செய்யும்படி கவர்ன்மெண்டார் இதற்காகத் தெரிந்தெடுத்த விளம்பரம்செய்யும் முனிசிபாலிடிக்கள்.

(ஈ) மேலே சொன்னபடி டிஸ்டிரிக்ட் மாகால் போர்டுகளில் தனியாகவாவது, கும்பல் அல்லது கும்பல்களாகச் சேர்ந்தாவது சிபார்சு செய்யும்படி தெரிந்தெடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்ட மாகால் போர்டுகள்.

(ஈ) வியாபாரிகள், வந்தகர், தொழிலாளிகள் சேர்ந்த சங்கம் அல்லது சங்கங்களில் கெளன்ஸிடிக்கு மெம்பர் சிபார்சு செய்யத் தக்கவையர்க்க் கனம் பொருத்திய கவர்னர் அவர்களால் தெரிந்தெடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டவை.

(இ) சென்னை யூனியர்ஸிடி செனேட் சபை.

நிபந்தனை.—மேலேகண்ட சங்கங்களில் (அ), (உ), (ஈ), (ஈ), (இ), குறிக்கப்பட்டவர்கள் (பின்வரும் எ-வது விதியில் கண்டபடிக்கன்றி மற்றப்படி) குறைந்தது ஒரு மெம்பராவது அவர்கள் சிபார்சின்களில் சிபமிக்கப்படப் பாதியமுள்ளவர்களாக விரும்பார்கள். (அ), (ஈ), (இ)-ல் குறித்த சங்கங்கள் அவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாக ஒரு ஒருவர்தான் சிபார்சு செய்யப் பாதியமுள்ளவர்களாவார்கள்.

(3.) உத்தியோகஸ்தர்களால் சிரப்பப்பட்டபாத சிபமிக்கும் ஸ்தானங்களுக்கு கனம்பொருத்திய கவர்னர் அவர் புத்தப்படி கிறிபாண்டம்யர்களாய்த் தக்க பிரதிநிதியின்றி யிருக்கும் சமூகத்தார், வகுப்பார்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக யிருக்கத் தக்கவர்களைக் கொண்டு தாமே ஈரப்பிவிடலாம், ஆனால் இப்படி பாசெய்யுள்ள ஸ்தானங்களில் ஒன்று மட்டும் சாதாரணமாய் கவர்ன்மெண்டுக்கு வருஷத்தில் 20,000-ரூபாய்க்குக் குறையாமல் வீஷ்கல் கட்டும்கிலவகாங்களில் ஒருவரால் சிரப்பப்பட்டு வரவேண்டும்.

(4.) சட்ட சிறுபணசபையில் மெம்பர் ஸ்தானம் கொண்டு காலிவிழுந்த அது உ-வது விதியிற் கண்ட படி சிரப்பப்பட வேண்டியதாக விருத்தால் கணம் பொருத்திய கவர்னர், அந்த ஸ்தானத்திற்கு மெம்பர் சியமனம் செய்யத்தக்கவரைப் பொறுக்கிச் சிபார்சு செய்யத்தகுதியுள்ள சங்கம் அல்லது சங்கங்களுக்குத் தெரிவித்து அந்த ஸ்தானத்துக்குத் தக்க ஒரு குறையினைப் பொறுக்கிச் சிபார்சு செய்யும்படி கேட்டுச் செய்வவேண்டும்.

(5.) மெம்பர் ஸ்தானத்திற்குச் சிபார்சு செய்யும் விதங்கள்:—

(a) முனிசிபாலிடி, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு, அல்லது ஸெனேட் சபைகளினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மெம்பர்களில், பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயப்படி தெரிந்த தெரிக்கப்பட்டவர் சிபார்சு செய்யப்பட்ட தக்கவராவர்.

(b) சட்டப்படி சியமிக்கப்படாத சங்கங்கள் அவர்கள் சங்கத்தின் ஆலோசனைக்கு வந்த விஷயம் களைத் தீர்மானிப்பதற்காகவுள்ள ஆவர் சங்கவிடிகளின் மூலப்படி தெரிந்தெடுத்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டவர் சிபார்சு செய்யப்படுவார்கள்.

(c) முனிசிபாலிடி, அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள், அல்லது வேறு சங்கங்கள் கும்பலாகச் சேர்ந்து சிபார்சு செய்யவேண்டுமானால் கணம் பொருத்திய கவர்னர் நிரணயிக்கும் பிரமாணத்தின்படி, அந்த முனிசிபாலிடி அல்லது, லோகல் போர்டு அல்லது, சங்கத்தார் தெரிந்தெடுத்து சியமிக்கும் பதி திகளின் பெரும் பான்மையோர் அபிப்பிராயப்படி, சட்ட சிறுபண சபை மெம்பர் ஸ்தானத்திற்கு சியமிக்கப்படத் தக்கவர் தெரிந்தெடுத்து சிபார்சு செய்யப்படுவார்.

(6.) ஒரு முனிசிபாலிடி அல்லது பலமுனிசிபாலிடிச் சேர்ந்து மெம்பர்களை சிபார்சு செய்வதில் அப்படி சிபார்சு செய்யப்படுகிறவர் அந்த முனிசிபாலிடி

விடிகளில் ஒன்றின் எல்லைக்குள் சாதாரணமாக வசிப்பவராக விருக்கவேண்டியது சட்டமும். இப்படியே டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளால் சிபார்சு செய்யப்படுபவர்கள் அந்த போர்டுகளின் எல்லைக்குள் வசிப்பவராக விருக்கவேண்டியது சட்டமும்.

(7.) காலியாயிருக்கும் மெம்பர் ஸ்தானத்துக்கு ஒருவரைத் தெரிந்தெடுத்துச் சிபார்சு செய்யக்கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட இரண்டுமாதத்திற்குள், அப்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட சபை யல்லது, சங்கத்தார் தக்க ஒருவரைத் தெரிந்தெடுத்துச் சிபார்சுசெய்யத் தவறினால் கணம் பொருத்திய கவர்னர் எத்தனையு அல்லது ஜனசமூகத்திற்கு பிரதி நிதியாக மதிக்கப்படுகிறதோ அந்த கருப்பு அல்லது ஜனசமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவரைத் தன்னிஷ்டம் போல், சியமனம் செய்யலாம்.

(8.) மெம்பர் ஸ்தானத்திற்குச் சிபார்சு செய்யப்பட்ட ஒருவரை கணம் பொருத்திய கவர்னர் சியமனம் செய்ய மறுத்தால் மறுபடியும் ஒருவரைச் சிபார்சு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுவார்கள். அதன்மேல் 6, எ-வது விதியினிற் கண்டபடி கடந்து கொள்ள வேண்டியது.

(9.) (a) இவ்விதிகள் ஈர்ஜித்திற்கு வந்தவுடனே கடிய சீக்கிரத்தில் உத்தியோகத்தால்லாதவர் களுக்குரிய எ-மெம்பர் ஸ்தானங்கள் உ-வது விதியிற் கண்ட விவரப்படி சிபார்சு செய்யப்பட்டவர்க ளால் சிரப்பப்படவேண்டும்.

(b) உடனே எ-மெம்பர் ஸ்தானங்கள் காலியில் லாவிட்டால் அப்பேரத்தப்போது காலியாரும் ஸ்தானங்கள் உ-வது விதியினுள்ள நிபந்தனைக்குள்பட்டு கணம் பொருத்திய கவர்னர் அவர்கள் ஒருருக்கு மிக் தமாகத் தோன்றுகிற சங்கம் அல்லது சங்கங்களைக் கொண்டு சிபார்சு செய்யச்சொல்லி அச்சிபார்சை யனுசரித்து சியமனம் செய்துவருவார்.

The following is a list of Patrons, Subscribers and Supporters of the Viveka Chintamani, most of whom have expressed their Sympathy, either in person or through letter, with the objects of the "Diffusion of Knowledge Agency" in response to the "Appeal on behalf of the masses" issued by the said Agency.

Patrons.

- Dewan Bahadur S. Subramania Iyer, C. I. E.
The Luz, Madras.
Rai Bahadur, Srila Sri Thirunganambanthan,
Pandara Sannadhi Avergal, Matahhipatti,
Madura.
M R Ry. M. V. Alagirisamy Naidu Garu,
near West Masli Street, Madurai

Subscribers & Supporters

- " T. V. Sivakumara Sastriar B.A., L.T.
Teacher's College, Saidapet.
" Subramania Iyer B. A.
Manager U. C. S. Commr's office
High Road Egmore.

- M R Ry. M. S. Kuppasami Iyer B. A.
Hd. Clerk, Office of the D. P. I.
15, High Road, Egmore.
" M. Vinayagharachariar B. A.
Venkatesa Naick Road, Triplicane.
" C. Singaram Pillay B. A.
No. 30 Ramaswamy Street, Black Town.
" A. Seshia Sastriar A.L. C. S. I.
Dewan Regent, Pudukota.
" S. A. Saminatha Iyer A.L.
Pleader, Tanjore.
" R. Anantarama Iyer A.L. B. A.
President, Taluk Board,
Srivillipattur.

M R Ry. Madhava Rao, Clerk Traffic Supl's office, B. S. Railway, Rangoon.	M R Ry. V. A. Vydinatha Iyer, Ag. 2nd Master, L. F. School, Mangeri.
" Saravanamuttha Pillay, Assist. Station Master, Coimbatore.	" G. Srinivasa Row, Secretary, Union club, Madura.
" Anga Gounder, Singarampallayam, Coimbatore.	" A. Rama Rao, B. A. Sub-Registrar, Thallakulam, via Madura.
" T. N. Lakshmana Aiyangar, Pleader Ambasamudram.	" V. Bashyachariyar, B. A., B. L., High Court Valdi, Madura.
" M. Shama Row, M. A., Assist. Secretary, Mysore Educational Dept. Bangalore.	" D. Soundara Raja Iyengar, Pleader, Madura.
" K. Subramania Pillay Ayl., நந்தமிழ் இலக்கண, வித்வான் சங்கட மஃஸ்டர், ஆண்டிப்பட்டி, Peraiyakulam Taluq.	2 Copies. R. Venketeswara Iyer, Manager, Native College, Madura.
" W. B. Anthimoola Aiyar, கவினியப்பஞர் தெரு Chintadrepet, Madras.	" P. Subbaroya Iyer B. A., First Grade Pleader, Madura.
" K. G. Sessa Iyer B. A. B. L., High Court Vakil, Trivendram.	" M. Venkatasawmy Naidu Garu, of Madura Now at Madras. The Secretary, Technical Institute, Madura.
" A. Periasawmy Pillay Ayl. Sub-Overseer D. P. W. Mayaveram.	" S. Narayanaswamy Iyer Ayl., Sop of late Subramania Iyer B.A., B.L., New Street, Madura.
" V. Vythilingam Pillay Ayl., Sub-Auditor, Comptroller's office, Rangoon.	" M. S. Subramania Iyer Ayl. B.A., B.L., New Street, Madura.
" Chinnappa Pillay, Sub-Auditor, Comptroller's office, Rangoon.	Rai Bahador R. Ramasubba Iyer B.A., B.L., High Court Vakil, Madura.
" Kannuswami Nainar Ayl. Clerk Commissarite office, Myingyan, U. Burma.	Dr. Kandya Pillay B. A., M. B., C. M., Assist. Surgeon, Madura.
" R. Sankara Iyer, Head Master, Board School, Chendrapatti, Attur Taluq.	M R Ry. N. Sanderam Iyer, Pleader, New Street, Madura.
" S. Ramaiyer, Vadiveeswaram Nagercoil Post.	" E. Sreenivasachariar Ayl. Treasury Deputy Collector, Thanappa Mudally Agraharam, Madura.
" A. N. Vedanayagam Pillay, Clerk Comptroller's office, Rangoon.	" Venkataranga Iyer Ayl. Sub-Judge, Madura.
" Paramasivam Pillay, Clerk, Comptroller's office, Rangoon.	" Sreenivasa Iyer Ayl. B. A., Head Master, American Mission School, Madura.
" L. Steevens Iyiah Pillay, c/o Mr. S. Namasivaya Pillay, Clerk Budget Section, Comptroller's office Rangoon.	" D. S. Krishnaswamy Iyer Ayl. B. A., Assist. Inspector of Schools, Madura.
" D. Mohun Roy Naidu Garu, Clerk, commissioner's office, Meiktila, Upper Burmah.	" Sreenivasa Row Ayl. Deputy Collector, New Street Madura.
" Markandam Pillay, Railway Station Master, Thedaw, Via Rangoon.	" G. Jagannadha Iyer Ayl. B.A., B.L., Stationary Sub-Magistrate, Madura.
Mr. T. A. Arokiam Pillay, Clerk, Central Jail, Bassein, Lower Burmah.	" C. Sundara Mudaliar Ayl. Head Quarter Inspector, Goodshed Street, Madura.
M R Ry. C. A. Appadurai Pillay, Compositor, Govt. Press, Rangoon.	" V. A. Ramasamy Iyer Ayl. Huzur Sheristadar, Thanappa Mudaly Agraharam, Madura.
	" S. Chellam Iyer Ayl. Contractor and Mirasidhar, Thengarsi, via Sholavandan, Madura.
	" J. M. Nallaswamy Pillay Ayl. B.A., B.L., Dt. Munsiff, Tirupattur (Salem Dt.)
	" V. Kameswara Iyer Ayl. B.A., Professor, Maharajah's College, Pudukota.
	" S. Krishnamachariar Ayl. Sub-Engineer D. P. W. Madura.

- M R Ry. A. Coopossamy Pillay,
Contractor D P. W.
Camp Madanully, Goribidnur Taluq,
Kolar Dt.
- M. K. Vythinatha Iyer B.A., B.L.
New Street, Madura.
- C. R. Raghavachariar Ayl.
Sub-Registrar, Tiruvadani, Madura.
- M. O. Krishnasamy Iyengar,
c/o M. Rangachariar Esq. M. A.
Trivandram.
- O. N. Krishna Row, Vakil,
Avanashi,
Coimbatore.
- Rev. Sidney Long,
Annadurai Iyer Ayl.
Single Row Street,
Batlagundu, Madura.
- B. M. Vythianathaiyar Ayl.
Manager H. M. School, Batlagundu.
- M. Krishnaiyengar,
Secretary, சேதுஜனசங்கம், Devakotta.
- M. A. Saminathanchettiar,
93, Market Street Singapore.
- P. R. Narayana Iyer Ayl.
Assist. Superintendant,
Rev. Survey, Trichinopoly.
- T. Rungasawmy Mudaliar,
Clerk, Chief Commissariat office,
Myyingyan, U. Burma.
- M. Krishnasawmy Naidu,
Assist. Supt., Comptroller's office,
Rangoon.
- Rathna Mudaliar,
Clerk Comptroller's office,
Rangoon.
- Subramania Pillay,
Clerk Comptroller's office,
Rangoon.
- N. Muttukumarasami Pillay,
Late Rev. Inspector, Shermadevi.
- T. S. Vaidyanada Iyer,
Secretary, Students Literary Club,
Karantattangudy, Tanjore.
- V. Krishnasawmy Iyer B. A.
Pleader Madura.
- T. A. Manickam Pillay,
Hospital Assistant Panruti.
- T. A. Swamiah Pillay
Gopeng Perak.

REFRESHMENT AND CONFETIONERY OF THE BEST SORT CAN BE HAD OF H. RAMASWAMIAH.

335, Thambu Chetty Street,
Black Town.

The above Refreshment Room was started last year to meet a long felt want in the locality and it has ever since obtained a very satisfactory opinion of the Public. It is situated near the New Law Courts. The Proprietor requests the public to encourage him by giving him their support and patronage.

THE WATERBURY WATCH.

"வாட்பரி வாட்ச்."

என்பது நீடித்த திற்பத்தக்கதும்; சரியாக ஒவ்வது மூன்று நல்ல கைக்கடிகாரம். இதன்விலை ரூபா 7½ ரூ. இக்கடிகாரம் ஆயிரக்கணக்காகச் சென்னை மவுண்ட் ரோட் அடிஸன் கம்பெனியாரால் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 1886, 1887-வது வருஷங்களில் விலையான கடிகாரங்களில் ஐந்துக் கணக்கானவை இன்னும் சரியாக நடிக்கொண்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா எழு, அனாட்டே (கு 7-8-0.)

ADDISON & Co.

SEQUAH'S REMEDIES.

ஸிக்வாவியுடைய மருத்துகள் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள அடிஸன் கம்பெனியார் வற்பாப் பிலைக்கும். விலை புட்டி 1-க்கு ரூ 1-4-0.

RUBBER STAMPS.

முத்தரமான ரப்பர்-ஸ்டாம்பு வேண்டுமானால் அடிஸன் கம்பெனியாரிடம் போங்கள். எத்தமாதிரியில் வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும்.

ADDISON & CO,

Mount Road,
MADRAS.

விளம்பரம்.

டப் அண்ட் கம்பெனி

மவுண்ட் ரோட்டு.

இது ஸ்டாப்ட்ட எச்சில் தழும்பு, மேகப்படை, ஸ் டிரீகளுக்கு அடையிலு உண்டாகிற இரெப்புக்கு, மற்றும் தேகத்தில் உண்டாகிற பல சம்பந்தமான படைகளையும் நீக்கும். இரண்டு ரூபா ஈரளியே இதன் பிரயோசனத்தை யறிவலாம், ஒரு டப்பின் விலை ரூபா 1. பாக்கில் சர்ட்டு அனா 2.

காச்சல் கட்டிச் சூணம்

சகலவிதமான விவகாரம், மலையாட்டுச்சுரம் இவைகளால் மெலித்து வயிற்றில் காச்சந்தட்டிகண்டு வருத்தமடைகிறவர்கள் இச்சூணத்தைக் காலமாலா சாப்பிட்டு வரவும். புட்டி 1-க்கு ரூபா. 1-8-0.

கரப்பான் களுக்குக் கலிம்பு.

தாய்த்தைவர்களுடைய மேக சம்பந்தத்திலும் சிறு குழந்தைகளுக்குக் கால், கை மேக முதலிய இடங்களில் காணும் சகலவிதமான கரப்பான் களுக்குப் காலமாலாசனில் மெலுக்குப் போட்டு வரவும்; மருத்து போடுமுன் வெக்கீர் விட்டு அலம்பிவிட வேண்டும், கிரையம் ரூபா 1-0-0.

DUFF & Co.,

Chemists & Druggists,
MOUNT ROAD, MADRAS.